

รายงานประจำปีพ.ศ 2553

เสนอต่อ

คณะกรรมการนโยบาย และคณะกรรมการบริหาร
องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.)

จัดทำโดย

สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ

ประจำปี พ.ศ 2553

คำนำ

องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) มีนโยบายส่งเสริม การมีส่วนร่วมของภาคต่างๆ และที่สำคัญที่สุดคือการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน โดยส.ส.ท. ได้มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดทิศทางการให้บริการของ องค์การเพื่อประโยชน์สาธารณะ และได้มีการแต่งตั้ง “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ” ซึ่งมีสมาชิก จำนวน 50 คนที่เป็นตัวแทนของประชาชนในภูมิภาคและกลุ่มต่างๆ ที่มีความหลากหลาย เพื่อรับฟัง ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชนในวงกว้างต่อการดำเนินงานและการผลิตรายการของ องค์การ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2553 สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ ได้กำหนดแผนปฏิบัติงานการรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมการรับฟังความคิดเห็นต่างๆ ได้แก่ การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ซึ่งได้มีการ ประมวลผลแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนเป็นรายไตรมาสจำนวน 3 ครั้ง การจัด ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในภูมิภาคและกลุ่มประเด็นต่างๆ รวมทั้งการจัดประชุม สัมมนาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2553

รายงานประจำปี พ.ศ. 2553 ฉบับนี้เป็นการรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลจาก เอกสารรายงานการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่างๆ ที่สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้จัดขึ้น ในช่วงปี พ.ศ.2553 โดยได้นำสาระสำคัญมาสรุปเป็นภาพรวมเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย และคณะกรรมการบริหาร องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย(ส.ส.ท.)

สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่ง ประเทศไทย (ส.ส.ท.) ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการให้ ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานของ ส.ส.ท. ทั้งจากการตอบแบบสอบถามในการสำรวจ ความคิดเห็น การเข้าร่วมประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็นในเวทีภูมิภาคและเวทีประเด็นต่างๆ ที่สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ ได้จัดขึ้น และหวังว่ารายงานประจำปีพ.ศ. 2553 ฉบับนี้จะเป็นข้อมูลให้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาการ ดำเนินงานสำหรับส.ส.ท. ให้บรรลุเป้าหมายตามความต้องการของประชาชนต่อไป

สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ
องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย
ตุลาคม 2553

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้ดำเนินงานการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในช่วงปี พ.ศ. 2553 ตามที่ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนซึ่งประกอบไปด้วยวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นรูปแบบต่างๆ ได้แก่ 1) การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ 2) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนใน 9 ภูมิภาค 3) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนใน 16 กลุ่มประเด็น และ 4) การจัดประชุมสมาชิกผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2553 ทั้งนี้การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ชมได้แสดงความคิดเห็น สะท้อนปัญหาการรับชม รับฟัง และให้ข้อเสนอแนะด้านผังรายการและเนื้อหาสาระรายการของทีวีไทย รวมทั้งเพื่อเป็นการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายผู้ชมและผู้ฟังรายการทีวีไทย

โดยการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นในแต่ละเวทินั้นมีขั้นตอนและกระบวนการในการรับฟังความคิดเห็นที่มีรูปแบบของการดำเนินการบนเวที ดังนี้

1. เปิดเวทีสร้างความเข้าใจแก่ผู้ร่วมประชุมเกี่ยวกับทีวีสาธารณะ และสภาผู้ชมผู้ฟังรายการและบทบาทของเครือข่ายทีวีไทย
2. วิเคราะห์รายการที่ผู้เข้าประชุมได้รับชม
3. รับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ในจังหวัดและข้อเสนอแนะต่อทีวีไทยในการแสดงบทบาทต่อสถานการณ์ดังกล่าว
4. สำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปโดยใช้แบบสอบถาม
5. แยกนำแต่ละจังหวัดจัดทำรายงานการประชุมรับฟังความคิดเห็น
6. นักวิชาการประจำภูมิภาคประมวลความคิดเห็นจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของทุกจังหวัดและจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

โดยในปี พ.ศ. 2553 สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้กำหนดกรอบคำถามที่จะนำไปสอบถามประชาชนในเวทีต่างๆ ไว้ 4 ข้อ ดังนี้

1. สถานการณ์ปัจจุบันหรือประเด็นปัญหาด้านต่างๆ ของแต่ละภูมิภาคเป็นอย่างไร
2. ทีวีไทยได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับสถานการณ์หรือประเด็นปัญหาดังกล่าวอย่างไร
3. ในอนาคตทีวีไทยควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาภูมิภาคนั้นๆ อย่างไร
4. ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับทีวีไทยในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นอย่างไร

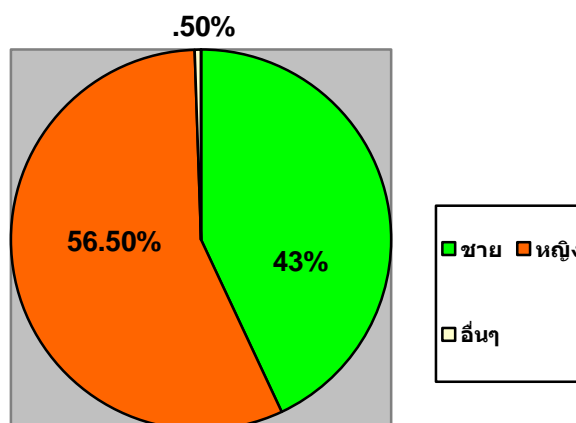
ผลจากการดำเนินกิจกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเวทีต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1) การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

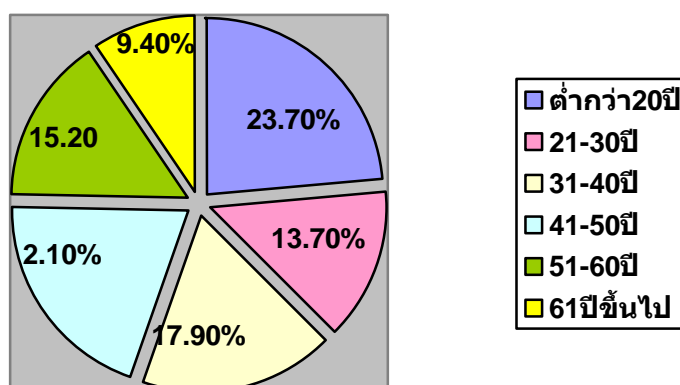
การสำรวจ “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ” ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนเมษายน - ตุลาคม 2553 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน โดยได้แบ่งช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ครั้ง คือ ครั้งที่หนึ่ง (เก็บข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม – เมษายนจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 322 คน) ครั้งที่สอง (เก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคมจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,725 คน) และครั้งที่สาม (เก็บข้อมูลในช่วงเดือนสิงหาคม - ตุลาคมจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 3,405 คน) เมื่อทำการประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจทั้ง 3 ครั้งแล้ว สามารถสรุปประเด็นสำคัญของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจดังต่อไปนี้

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

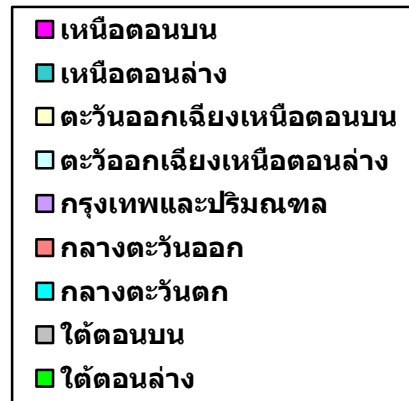
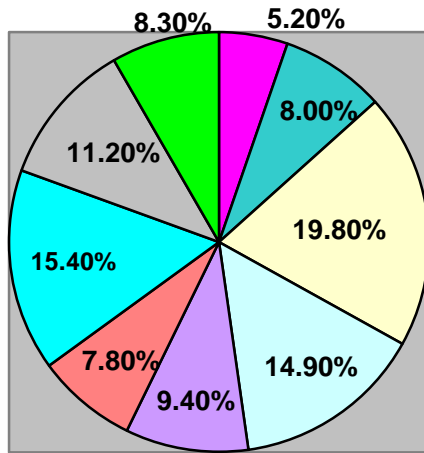
เพศ

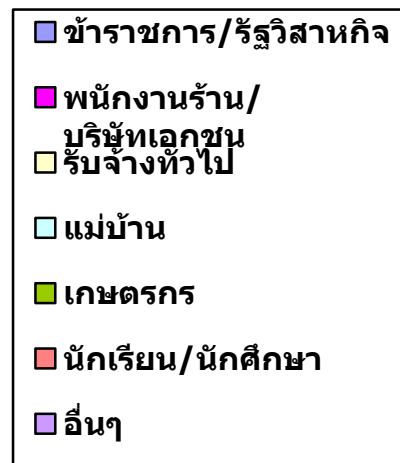
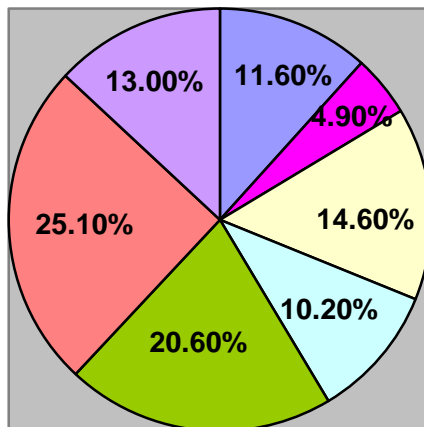
อายุ

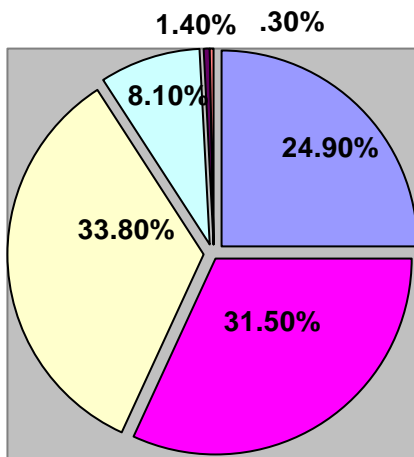
ภูมิภาค

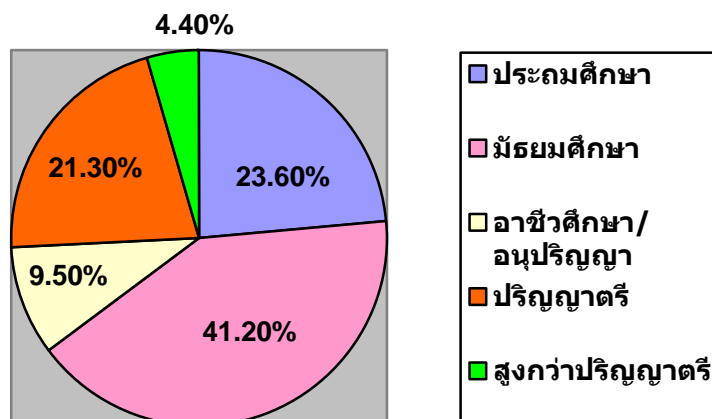
อาชีพ

รายได้

การศึกษา

จากกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน พบว่า สถานีโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 1 คือสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อันดับที่ 2 คือ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 อันดับที่ 3 คือสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 อันดับที่ 4 คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท. อันดับที่ 5 คือสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ อันดับที่ 6 คือ สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 และอันดับที่ 7 คือสถานีโทรทัศน์อื่นๆ

ส่วนการเปิดรับชมรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะนั้น พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5,135 คนที่ดูรายการของ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ ดู โทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะส่วนใหญ่ ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเป็นประจำทุกวันเฉลี่ยวันละ 1 - 2 ชม.และส่วนใหญ่ดูในช่วงเวลา ค่ำ 19.00 – 22.00 น. นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในภาพรวมสูงที่ค่าเฉลี่ย 3.54 รวมทั้งมีความพึงพอใจในระดับสูงต่อรายการประเภทต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ได้แก่ รายการข่าว รายการสาระบันเทิง รายการสารคดี รายการสารประโยชน์ และรายการเด็ก คิดเป็นค่าเฉลี่ยที่ 3.61 3.23 3.65 3.50 และ 3.17 ตามลำดับอีกด้วย สำหรับรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะที่กลุ่มตัวอย่างชอบดูพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,953 คนได้ระบุชื่อรายการที่ชอบดู 3 อันดับแรก ได้แก่ รายการข่าว (เช้า/เที่ยง/ค่ำ/ดึก/สารคดีเชิงข่าว) รายการท่องเที่ยวโลกกว้าง และรายการชุมชนต้นแบบ ส่วนรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะที่กลุ่มตัวอย่างไม่ชอบดูพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 629 คน ได้ระบุชื่อรายการที่ไม่ชอบดู 3 อันดับแรก ได้แก่ รายการการ์ตูน รายการไทยมุง และรายการข่าว (เช้า/เที่ยง/ค่ำ/ดึก/สารคดีเชิงข่าว)

ประเด็นเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6,452 คนพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้และมีความ

เข้าใจเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในรายละเอียดต่างๆ ได้แก่ ทราบว่า สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะแห่งแรกของไทยและส่วนใหญ่ เข้าใจว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเป็นของประชาชน รวมทั้งส่วนใหญ่ทราบว่า สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะไม่มีการโฆษณาสินค้าและทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ” นอกจากนั้นส่วนใหญ่ยังทราบเกี่ยวกับรายการ “นักข่าวพลเมือง” ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ แต่อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “ศูนย์เพื่อนทีวีไทย” และมีข้อสังเกตที่น่าสนใจคือพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ โดยการสมัครเป็นสมาชิก “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ”

ผลจากการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,853 คนได้แสดงความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในประเด็นต่างๆ ซึ่งมีทั้งในส่วนของการ ชมเชยและในส่วนของการติติงต่อการดำเนินงานของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ดังต่อไปนี้

การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะทางด้านบวกและด้านลบต่อ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ (จากตารางที่ 38 และ 49)

ด้านการชมเชย(ด้านบวก)	ด้านการติติง(ด้านลบ)
1. ชอบโทรทัศน์ทีวีไทยเพราะในหลายรายการได้เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นประเด็นต่างๆในรายการได้	1. รายการประเภทบันเทิงของโทรทัศน์ทีวีไทยยังไม่มี ความหลากหลายและไม่สนุกเท่าที่ควร
2. ทีวีไทยเป็นโทรทัศน์สาธารณะที่คำนึงถึงผลประโยชน์และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง	2. รายการโทรทัศน์ของทีวีไทยหลายรายการมีเนื้อหาสาระที่หนักมากเกินไปดูแล้วเข้าใจยาก
3. ทีวีไทยมีความเป็นกลางมีความยุติธรรมและไม่เข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในการนำเสนอข่าวสาร	3. ควรมีการปรับปรุงรายการที่น่าสนใจกว่าเดิมเพราะ รายการของสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆน่าสนใจมากกว่า
4. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยมีทีมงานที่ทำงานได้ดีและขอให้คงรักษาความดีไว้ตลอดไป	4. ควรมีการประชาสัมพันธ์การออกอากาศรายการที่ น่าสนใจให้ประชาชนได้รับทราบมากขึ้น
5. ชอบโทรทัศน์ทีวีไทยเพราะเป็นสถานีโทรทัศน์ที่ให้ความสำคัญแก่เด็กและเยาวชนมากกว่าสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น	5. รับสัญญาณภาพและเสียงจากสถานีทีวีไทยได้ไม่ดี เนื่องจากมีสัญญาณรบกวนจากคลื่นวิทยุท้องถิ่นและใน จังหวัดที่พื้นที่อยู่ในบริเวณภูเขาสูงรับสัญญาณได้ไม่ดี

ข้อเสนอแนะทางด้านการรายการ

จากการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวน 5,135 ที่ได้แสดงความคิดเห็นต่อรายการประเภทต่างๆของทีวีไทย ได้แก่รายการข่าว รายการสาระบันเทิง รายการสารคดี รายการสารประโยชน์ และรายการเด็ก เยาวชนและครอบครัว สามารถสรุปได้ดังนี้

การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างต่อรายการประเภทต่างๆของทีวีไทย (จากตารางที่ 38)

รายการประเภท	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
โดยรวม	1. อยากให้หน้าจอโทรทัศน์ทีวีไทยเป็นเวทีสาธารณะของประชาชนที่มีความหลากหลายในทุกกลุ่มและทุกชนชั้น
	2. อยากให้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยเปิดสถานีตลอด 24 ชั่วโมง
	3. โทรทัศน์ทีวีไทยควรรนำเสนอรายการที่แปลกและแตกต่างไปจากสถานีโทรทัศน์อื่นๆ เพื่อเป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะอย่างแท้จริง
	4. ควรมีการเชิญผู้ที่มีส่วนร่วมในรายการต่างๆ ของโทรทัศน์ทีวีไทยให้หลากหลายมากขึ้น
	5. ควรเปิดโอกาสให้นักวิชาการท้องถิ่นจากมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดมาร่วมในรายการ
	6. ควรลดรายการการ์ตูนในช่วงเช้าของวันเสาร์และวันอาทิตย์ลงบ้าง เพราะสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆก็มีรายการการ์ตูนในเวลาเดียวกัน
	7. ทีวีไทยควรรนำเสนอรายการที่เน้นความปรองดองสามัคคีกันของคนในชาติและช่วยลดความขัดแย้งระหว่างคนหลากหลายกลุ่ม
	8. ควรมีรายการส่งเสริมการตลาดและแนะนำสินค้าของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทต่างๆของทุกอำเภอและทุกจังหวัด
	9. อยากให้มีศูนย์ทีวีไทยในทุกอำเภอและทุกตำบล
	10. ทีวีไทยควรเลือกผู้ผลิตรายการที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตรายการ
	11. ควรปรับปรุงเวลาในผังรายการใหม่ โดยเฉพาะในช่วง Prime Time เนื่องจากมีผู้ชมบางท่านมีรายการที่ชอบดูเป็นประจำทางโทรทัศน์ช่องอื่นอยู่แล้วเลยไม่สามารถที่จะมาดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยได้
ข่าว	1. รายการข่าวโทรทัศน์ทีวีไทยทำได้ดีน่าติดตามเพราะมีการนำเสนอข่าวสารด้วยความรวดเร็วและเกาะติดสถานการณ์อย่างใกล้ชิด
	2. โทรทัศน์ทีวีไทยควรรนำเสนอรายการที่เน้นการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นชนบทต่างๆ
	3. ชอบผู้ดำเนินรายการประเภทข่าวที่มีความเป็นอิสระและไม่เกรงกลัวต่ออิทธิพลของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ

	<ol style="list-style-type: none"> 4. ควรมีการรายงานสดจากสถานที่เกิดเหตุการณ์ในการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ต่างๆ 5. ควรมีการเพิ่มรายการประเภทการวิเคราะห์ข่าวทั้งในและต่างประเทศ 6. ขอบรายการทีวีไทยสุดสัปดาห์ที่มีผู้สื่อข่าวออกไปทำข่าวนอกสถานที่ 7. ควรเปิดโอกาสให้นักวิชาการท้องถิ่นจากมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดมาร่วมในรายการ 8. ควรมีสุนัขข่าวทีวีไทยประจำทุกจังหวัด 9. ควรมีการจัดอบรม “นักข่าวพลเมือง” ให้แก่ผู้สนใจในทุกจังหวัด 10. ควรเพิ่มจำนวนผู้ประกาศข่าวในสถานีให้มากขึ้น 11. ควรเปลี่ยนเวลาออกอากาศเวลารายการสถานีประชาชนเป็นเวลา 20.00 - 21.00 น. 12. ขอบรายการข่าวเพราะชอบของผู้รายงานข่าวทีวีไทยคือคุณปวีณมัยและคุณณัฐนามาก 13. ควรมีข่าวเกี่ยวกับการเกษตรและราคาสินค้าเกษตรในช่วงข่าวภาคค่ำ
สารบันเทิง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีการเพิ่มรายการบันเทิงประเภทละครเช่น บาบ๋า ยาหย่าให้มีมากขึ้น 2. ควรมีการเพิ่มรายการกีฬาและการถ่ายทอดสดการแข่งขันฟุตบอล 3. ขอบละครซีรีส์ญี่ปุ่นมากขอให้นำมาออกอากาศตลอดไป 4. อยากให้รายการแกะกล่องหนังไทยออกอากาศในเวลา 21.00 น. 5. ควรมีละครซีรีส์ของต่างประเทศ เช่น อังกฤษ มาออกอากาศด้วย 6. ควรมีรายการประเภทตลกๆที่สร้างสรรค์บ้างเพื่อคลายเครียด 7. ควรมีรายการประเภทบันเทิงให้มากขึ้นกว่าเดิม
สารคดี	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีรายการสารคดีเกี่ยวกับชีวประวัติบุคคลสำคัญในด้านต่างๆ 2. ควรมีรายการสารคดีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยให้คนในชุมชนเป็นผู้ดำเนินรายการ 3. ควรมีการเพิ่มรายการสารคดีต่างประเทศให้มากขึ้น 4. ควรมีรายการประเภทการท่องเที่ยวแบบผจญภัยทั้งในและต่างประเทศ 5. ควรมีรายการสารคดีท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่นแบบรายการวาบิซาบิ 6. ควรขยายเวลาออกอากาศรายการท่องเที่ยวโลกกว้างให้มากขึ้นกว่าเดิม และควรออกอากาศรายการท่องเที่ยวโลกกว้างเป็นเสียงต้นฉบับและควรเพิ่มคำบรรยายเป็นภาษาไทยจะช่วยให้ผู้ชมสามารถฝึกภาษาอังกฤษได้ด้วย 7. ควรมีรายการสารคดีท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทยมากกว่านี้
สารประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีการสร้างสรรครายการที่นำเสนอเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านและวิถีชีวิตของคนไทยในชนบท 2. ควรมีรายการประเภทการทำอาชีพเสริมสำหรับเกษตรกรและประชาชนทั่วไป 3. ควรมีรายการประเภทการทำเกษตรกรรมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง 4. ควรมีรายการที่สะท้อนถึงปัญหาและความต้องการของผู้ที่ยากจนด้อย โอกาสและผู้พิการ 5. ควรมีรายการประเภทที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6. ควรมีรายการเกี่ยวกับปัญหาและการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ 8. ควรมีการเพิ่มรายการสอนภาษาอังกฤษแบบ English Breakfast ให้มาก

	9. ควรมีรายการเกี่ยวกับธรรมชาติที่สอนสนุกและเข้าใจง่าย
	10. ควรมีรายการเกี่ยวกับการสอนทำอาหารพื้นเมืองภาคต่างๆ
	11. ควรมีรายการที่ตรวจสอบการทำงานของภาครัฐต่างๆ
	12. ควรมีรายการเกี่ยวกับการเลี้ยงดูทารกสำหรับคุณแม่ที่กำลังตั้งครรภ์
	13. ควรมีรายการเกี่ยวกับกฎหมายที่ประชาชนควรรู้
	14. ควรเพิ่มเวลารายการชุมชนต้นแบบให้มากขึ้น
	15. รายการสารประโยชน์ของทีวีไทยมีประโยชน์มาก เพราะผู้ชมสามารถ นำความรู้ที่ได้จากรายการ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
	16. รายการสอนศิลป์ดีมากๆและขอให้มียุทธศาสตร์ต่อไป
เด็ก เยาวชน และครอบครัว	1. ควรเพิ่มรายการสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อการสร้างจิตสำนึกในการประพฤติปฏิบัติตัวเป็นคนดีตามประเพณีและวัฒนธรรมไทย
	2. ควรมีรายการที่นำเสนอการทำความดีของประชาชนในด้านต่างๆ เพื่อเป็นแบบอย่างในการสร้างแรงบันดาลใจในการทำความดีให้แก่ผู้ชม
	3. ควรมีรายการสำหรับวัยรุ่นที่มีการดำเนินรายการที่มีความแปลกแหวกแนวและน่าสนใจกว่านี้
	4. ควรมีรายการสำหรับเด็กมากกว่านี้

2) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเวทีภูมิภาคและเวทีประเด็นต่างๆการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเวทีภูมิภาคทั้ง 9 ภูมิภาคและเวทีกลุ่มประเด็นต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเวทีภูมิภาค

สถานการณ์ปัจจุบันและประเด็นปัญหาที่พบในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งต้องเร่งแก้ไข สามารถแบ่งออกเป็นปัญหาหลักๆ 10 ประการ ได้แก่ ปัญหาด้านสังคม ปัญหาด้านการเกษตร ปัญหาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาความขัดแย้งของคนในชาติ ปัญหาด้านการศึกษา และปัญหาแรงงาน ทั้งนี้ทีวีไทยได้เข้าไปมีบทบาทในการช่วยแก้ปัญหาของประชาชนที่มีอยู่พอสมควร โดยการนำเสนอผ่านทางรายการต่างๆ เช่น รายการสถานีประชาชน รายการครอบครัวเดียวกัน หรือรายการสนทนาและสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาต่างๆ แต่การนำเสนอประเด็นปัญหาเหล่านั้นยังขาดความต่อเนื่อง และไม่มีการติดตามผลว่าปัญหาเหล่านั้นได้มีการแก้ไขจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างไรหรือไม่ แต่สิ่งที่เป็นจุดเด่นของทีวีไทยก็คือ การมีรายการนักข่าวพลเมือง ซึ่งรายการนี้เป็นช่องทางให้

ประชาชนในส่วนภูมิภาคได้มีโอกาสใช้สื่อทีวีไทยเป็นช่องทางในการนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นต่างๆ จึงสมควรให้ทีวีไทยพัฒนารายการนักข่าวพลเมืองทั้งในด้านคุณภาพ และปริมาณให้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

แต่อย่างไรก็ตามในอนาคตทีวีไทยควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการเพิ่มรายการและเพิ่มเวลาออกอากาศรายการประเภทดังกล่าวให้มากกว่าที่เป็นอยู่ รวมทั้งทีวีไทยควรจัดผังรายการและเวลาออกอากาศของรายการประเภทต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้ชมเป้าหมายให้มีความเหมาะสม รวมทั้งให้คำนึงถึงตารางการออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อรายการของทีวีไทยอีกด้วย และเพื่อให้การดำเนินงานของทีวีไทยมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประชาชนจึงควรเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการทำงานของทีวีไทยได้ โดยการสมัครเข้าเป็นสมาชิกเพื่อนทีวีไทย ซึ่งในปัจจุบันทีวีไทยได้มีการจัดตั้งเครือข่ายเพื่อนทีวีไทยไว้ในทุกจังหวัดของประเทศ เพื่อให้เกิดการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อนสมาชิก การเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเมื่อมีการจัดรายการสัญจรพื้นที่ต่างๆ และการขยายความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนทีวีไทยกับองค์กรในท้องถิ่น รวมทั้งการให้คำแนะนำและติชมรายการ เมื่อเห็นว่ามีข้อบกพร่องสมควรที่จะปรับปรุงแก้ไขในด้านใดก็ให้คำแนะนำหรือติชมรายการผ่านทางเครือข่ายเพื่อนทีวีไทย เพื่อช่วยเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และขยายความรู้เกี่ยวกับทีวีไทยออกไปสู่ประชาชนในวงกว้าง

การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเวทีประเด็น

การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเวทีประเด็นต่างๆ สามารถนำมาสรุปให้เห็นถึงปัญหาและความต้องการของแต่ละกลุ่มประเด็น รวมทั้งการเสนอแนวทางต่อทีวีไทยในการให้ความช่วยเหลือต่อกลุ่มประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

1. กลุ่มประเด็นเด็ก เยาวชน และครอบครัว

จากการระดมสมองเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นเด็ก เยาวชน และครอบครัวของประชาชนจากกลุ่มประเด็นดังกล่าวแล้วสามารถสรุปได้คือ ในสังคมไทยปัจจุบันเด็กและเยาวชนมีความตระหนักในด้านศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรมลดน้อยลง เห็นได้จาก การที่เด็กและเยาวชนไม่มีสัมมาคารวะและไม่แสดงความเคารพผู้ใหญ่ รวมทั้งเด็กและเยาวชนบางกลุ่มมีการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวและมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรรวมทั้งเด็กและเยาวชนต้องตกเป็นทาสยาเสพติดเนื่องจากการขาดความอบอุ่นภายในครอบครัว

รายการของทีวีไทยในปัจจุบันสามารถตอบสนองความต้องการของเด็ก เยาวชน และครอบครัวได้พอสมควร ตัวอย่างเช่นรายการ ENGLISH BREAKFAST รายการละครผีเสื้อ และดอกไม้ รายการกล่องนักคิด และรายการสนุกยกครัว เป็นต้น ซึ่งรายการเหล่านี้ล้วนมีสาระประโยชน์ต่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว ซึ่งนอกจากจะให้ความรู้ ความบันเทิง แล้วยังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในครอบครัวอีกด้วย อย่างไรก็ตามทางกลุ่มมีข้อเสนอแนะที่อยากให้ทีวีไทยปรับปรุงก็คือ ต้องการให้มีรายการที่เป็นภาษาลิ้น โดยสลับกันไปให้ครบทุกภาค เพื่อจะได้เป็นการขยายฐานผู้ชมออกไปอย่างทั่วถึง และควรเพิ่มรายการสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส หรือ ภาษาญี่ปุ่น เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่เด็ก เยาวชน และผู้ที่ให้ความสนใจ นอกจากนี้ยังต้องการให้ทีวีไทยเพิ่มเวลา และเพิ่มจำนวนรายการสำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัวให้มากกว่านี้ โดยจัดเสนอในช่วงเวลาที่เหมาะสม ให้สมาชิกในครอบครัวสามารถที่จะรับชมได้พร้อมกันอีกด้วย

2. กลุ่มประเด็นผู้สูงอายุ

แม้ว่าในปัจจุบันผู้สูงอายุมีสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายหลายประการ เช่น สิทธิในการได้รับบริการด้านสาธารณสุข และสิทธิในการได้รับลดหย่อนค่าโดยสารยานพาหนะสาธารณะแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีผู้สูงอายุอีกจำนวนมากที่ยังไม่เคยได้รับทราบว่าตนมีสิทธิ เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ที่ประชุมเห็นว่าทางทีวีไทยยังไม่ได้เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องหรือให้ความช่วยเหลือแต่อย่างใด จึงมีความต้องการให้ทีวีไทยเข้ามาช่วยในการประชาสัมพันธ์ แจงข้อมูล ข่าวสาร ที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุให้ได้รับทราบมากกว่านี้ และขอให้ทีวีไทยทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อม ระหว่างภาครัฐ และกลุ่มผู้สูงอายุ เพื่อจะได้กระตุ้นและผลักดันโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้สูงอายุ ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่านี้

3. กลุ่มประเด็นสตรี

กลุ่มประเด็นสตรีได้อภิปรายถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับสตรีในด้านต่างๆ เช่นการมองผู้หญิงเป็นช่างเท้าหลัง เป็นคนรับใช้ของคนในครอบครัว และเป็นวัตถุบำบัดความต้องการทางเพศของผู้ชาย และถูกเพศชายเอารัดเอาเปรียบ ฯลฯ ดังนั้นทางกลุ่มต้องการให้ทีวีไทยนำเสนอรายการที่มีเนื้อหาขบถและให้เกียรติสตรี รายการที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ความสามารถของสตรีที่มีทัดเทียมเพศชาย และรายการที่ส่งเสริมให้สตรีเป็นผู้ที่มีความงามอย่างมีคุณค่า ตามวัฒนธรรมและเอกลักษณ์อันดีงามของไทย นอกจากนี้ทางกลุ่มมีความต้องการให้ทุกรายการที่นำเสนอทางทีวีไทยจะต้องมีเนื้อหาแสดงออกถึงความอดทน ความแข็งแกร่ง และความสามารถของสตรีว่ามี

ไม่น้อยกว่าเพศชาย อีกทั้งเห็นว่าทีวีไทยควรจะงดการนำเสนอรายการที่มีภาพสตรีแต่งกายไม่เหมาะสม สตรีที่ประกอบอาชีพไว้เกียรติไว้ศักดิ์ศรีหรือสตรีที่ประพฤติตัวเหลวแหลกเป็นเหมือนวัตถุบำบัดความใคร่ของเพศชายเท่านั้น

4. กลุ่มประเด็นความหลากหลายทางเพศ

ปัจจุบันกลุ่มความหลากหลายทางเพศได้ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ คือ การถูกตีตราจากภายนอกและภายในกลุ่ม การถูกจำกัดสิทธิ เช่น การใช้พื้นที่สาธารณะ การแต่งกาย การศึกษา การประกอบอาชีพ การเป็นที่ยอมรับของสังคม ฯลฯ โดยปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ เป็นผลมาจากการนำเสนอภาพของสื่อมวลชนที่เป็นภาพเหมารวมเชิงลบ เช่น การสร้างบทบาทของการเป็นตัวตลก เป็นคนชั้นต่ำที่ไม่ได้รับการยกย่องให้เกียรติ โดยไม่ได้นำเสนอให้คนในสังคมได้แสดงความเห็นใจในปัญหาของคนกลุ่มหลากหลายทางเพศ อีกทั้งยังสร้างค่านิยมที่ผิดให้กับผู้ชมในสังคม คนกลุ่มหลากหลายทางเพศต้องโดนดูถูกเหยียดหยาม ไม่ได้รับความยุติธรรม ดังนั้นทีวีไทย ซึ่งเป็นโทรทัศน์สาธารณะที่เน้นความสำคัญของกลุ่มภาคประชาสังคมต่างๆ จึงควรเน้นสื่อหลักที่สามารถช่วยแก้ไขปัญหให้กับกลุ่มหลากหลายทางเพศได้โดยการนำเสนอภาพทั้งหลากหลายและรอบด้าน การสร้างความเข้าใจในเรื่องเพศวิถีในชุมชน มีการแก้ปัญหาคความเข้าใจผิดเกี่ยวกับกลุ่มหลากหลายทางเพศอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนั้น ทีวีไทยควรเปิดโอกาสให้กลุ่มหลากหลายทางเพศได้เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตรายการที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มหลากหลายทางเพศ โดยการได้มีโอกาสร่วมให้คำปรึกษาหรือการคัดกรองก่อนนำเสนอ และควรสนับสนุนให้มีนักข่าวพลเมืองที่มาจากกลุ่มหลากหลายทางเพศ เพื่อให้ประชาชนและสังคมมีทัศนคติที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในกลุ่มหลากหลายทางเพศอย่างถูกต้อง และสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างปกติและมีศักดิ์ศรีเหมือนกับประชาชนทั่วไป

5. กลุ่มประเด็นผู้พิการ

เนื่องจากผู้พิการส่วนใหญ่ไม่สามารถที่จะรับทราบข้อมูลข่าวสารได้อย่างครบถ้วน จึงเกิดปัญหาในการรับรู้สิทธิและข้อกฎหมายต่างๆที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ผู้พิการส่วนใหญ่จึงพลาดโอกาสที่จะได้รับบริการจากสังคมตามสิทธิของตน ถึงแม้ว่าที่ผ่านมาทีวีไทยได้เข้ามามีบทบาทต่อประเด็นปัญหาของผู้พิการอยู่บ้าง โดยนำเสนอผ่านทางรายการต่างๆ เช่น รายการสถานีประชาชน รายการครอบครัวเดียวกัน โดยเชิญผู้พิการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาพูดคุยเพื่อหาทางออกให้แก่ปัญหาต่างๆ แต่ก็ยังขาดความต่อเนื่องจึงควรจะมีการสืบหาต้นตอของปัญหาแล้วนำมาเสนอต่อสังคม จากนั้นจะต้องมีการร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหา และติดตามความคืบหน้า

ในการแก้ไขปัญหาว่าได้รับผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด นอกจากนั้นที่วีไทยสามารถที่ช่วยเหลือผู้พิการได้ โดยนำเสนอรายการเกี่ยวกับผู้พิการทุกวัน เช่น รายการส่งเสริมอาชีพผู้พิการ รายการเพื่อการศึกษาของผู้พิการ รายการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และสิทธิประโยชน์ของผู้พิการ เป็นต้น ซึ่งรายการต่างๆเหล่านี้ที่วีไทยจะต้องมีความจริงใจที่จะช่วยเหลือผู้พิการ ไม่ใช่นำเสนอรายการแบบฉาบฉวยเพียงให้สังคมเห็นว่าไม่ได้ทอดทิ้งกลุ่มคนพิการเท่านั้น สุดท้ายทางกลุ่มมีความต้องการให้ที่วีไทยสร้างนักข่าวพลเมืองที่เป็นคนพิการ เพื่อที่จะสามารถเข้าใจในความรู้สึกและความต้องการของผู้พิการได้อย่างถูกต้องแท้จริง

6. กลุ่มประเด็นชาติพันธุ์และชนกลุ่มน้อย

กลุ่มชาติพันธุ์หรือชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย ซึ่งได้แก่ ชาวไทยภูเขาในภาคเหนือ ชาวเลในพื้นที่ภาคใต้ และชาวไทยพลัดถิ่นที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดน ไทย-พม่า ปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์ ส่วนใหญ่ ก็คือ ไม่สามารถทำบัตรประชาชนได้และนำไปสู่ปัญหาปลีกย่อยอีกมากมาย เช่น ไม่มีสิทธิเข้าเรียนหนังสือ ไม่ได้รับบริการพื้นฐานด้านสาธารณสุข ไม่มีกรรมสิทธิในที่ดิน ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง นอกจากนั้นยังต้องถูกเอารัดเอาเปรียบจากคนไทยทั่วไป ทั้งด้านแรงงานและการค้าขาย รวมความแล้วอาจกล่าวได้ว่า ชนกลุ่มน้อยของไทยต้องดำรงชีวิตอยู่ยากลำบาก โดยไม่มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และสิทธิพื้นฐานอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมายแต่อย่างใด จากปัญหาดังกล่าวทางกลุ่มชาติพันธุ์ จึงอยากให้ที่วีไทยได้เข้ามามีส่วนช่วยเหลือในการเป็นกระบอกเสียงสะท้อนปัญหาของกลุ่มให้สาธารณะได้รับทราบ เช่น การทำสารคดีเจาะลึกชีวิตของชาวเลอุรักราไว ที่จังหวัดภูเก็ต หรือชีวิตของชาวไทยภูเขาในพื้นที่ภาคเหนือ และอยากให้ที่วีไทยนำเสนอรายการเกี่ยวกับวิถีชีวิตดั้งเดิม วัฒนธรรมประเพณี และภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมเหล่านี้ให้ดำรงอยู่โดยไม่สูญหาย หรือถูกกลืนไปกับวัฒนธรรมสมัยใหม่อีกด้วย

7. กลุ่มประเด็นแรงงานในระบบและนอกระบบ

สถานการณ์แรงงานในประเทศไทยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ แรงงานในระบบและแรงงานนอกระบบ ซึ่งแต่ละระบบมีสภาพปัญหาใกล้เคียงกัน ได้แก่ การกำหนดค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมาย มีอัตราค่าจ้างถูกเกินไป และไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ ไม่สามารถเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัวได้อย่างพอเพียง นอกจากนั้นยังมีปัญหาแรงงานถูกนายจ้างเอารัดเอาเปรียบ เช่น การไม่จัดสวัสดิการพื้นฐานให้แก่ลูกจ้าง การให้

ลูกจ้างทำงานเกินเวลาที่กฎหมายกำหนดโดยไม่มีการจ่ายเงินค่าทำงานล่วงเวลา รวมทั้งการให้ลูกจ้างปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงภัยโดยไม่มีระบบป้องกันอันตรายอย่างเหมาะสม

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว ทางกลุ่มมีความเห็นว่าทีวีไทยสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านแรงงานได้หลายวิธี เช่น นำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านแรงงานให้ผู้ใช้แรงงานได้รับทราบ จัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ปัญหาแรงงาน เพื่อนำเสนอรัฐบาลให้ดำเนินการแก้ไข และเปิดโอกาสให้ผู้ใช้แรงงานได้ใช้ทีวีไทยเป็นช่องทางในการสะท้อนปัญหาของตนให้สังคมได้รับทราบ

8. กลุ่มประเด็นธุรกิจและผู้ประกอบการ

กลุ่มประเด็นธุรกิจและผู้ประกอบการ ได้ระดมความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มแล้ว ได้ผลสรุปว่า ปัญหาที่สำคัญของกลุ่ม ได้แก่ การขาดช่องทางในการประชาสัมพันธ์กิจการ เนื่องจากการใช้สื่อเชิงพาณิชย์มีค่าใช้จ่ายสูงมาก การขาดแคลนแหล่งเงินทุนทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยไม่สามารถขยายกิจการได้ การไม่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐเท่าที่ควร ซึ่งโดยมากภาครัฐจะเข้ามาช่วยเหลือแบบฉาบฉวย หรือแก้ปัญหาลเฉพาะหน้า โดยไม่มีการวางแผนที่จะแก้ไขปัญหายั่งยืน ปัญหาการคอร์ปชั่นของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีการเรียกร้องสินบน หากผู้ประกอบการไม่ยอมจ่ายก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านแรงงาน ปัญหาด้านการตลาด และปัญหาด้านความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นต้น ที่ประชุมจึงคาดหวังว่าทีวีไทยจะเข้ามามีส่วนช่วยเหลือในการประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการ เนื่องจากที่ผ่านมาสื่อในเชิงพาณิชย์ไม่เคยให้ความช่วยเหลือแก่ภาคธุรกิจเอกชนแต่อย่างใด มีแต่นำเสนอข้อมูลในด้านลบ ทำให้ภาพพจน์ของนักธุรกิจและผู้ประกอบการมีลักษณะเลวร้ายเป็นผู้กอบโกยผลประโยชน์ หรือเอารัดเอาเปรียบผู้บริโภค และนอกจากทางกลุ่มต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากทีวีไทยแล้ว ทางภาคธุรกิจและผู้ประกอบการก็มีความต้องการที่จะเข้ามาช่วยเหลือการทำงานของทีวีไทยเช่นกัน โดยขอเสนอให้ทำการจัดตั้งกองทุนเพื่อทีวีไทย เพื่อให้ทีวีไทยได้มีงบประมาณไปใช้จ่ายในการกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยภาคธุรกิจจะสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วน และทางทีวีไทยก็จะต้องช่วยสร้างภาพพจน์ด้านบวกให้กับภาคธุรกิจและผู้ประกอบการอีกด้วย

9. กลุ่มประเด็นคนจนเมือง

ในเมืองใหญ่ของประเทศไทยทุกภูมิภาคต่างประสบปัญหาคนจนเมือง ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นปัญหาในลักษณะเดียวกัน คือปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาที่ดิน ปัญหาด้านอาชีพ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไขจาก

รัฐบาลอย่างจริงจัง เห็นได้จากการเพิ่มชุมชนแออัดขึ้นในทุกจังหวัด และมีการบุกพื้นที่สาธารณะสร้างเป็นที่พักอาศัย ส่วนชุมชนที่อาศัยเช่าพื้นที่ทั้งของเอกชนและของรัฐ ก็ต้องเจอปัญหาการไล่ที่ไม่ว่าจะเป็นที่ของการรถไฟ ที่ราชพัสดุ ต่างก็ต้องการนำที่ดินไปพัฒนาเชิงพาณิชย์ เพื่อสร้างรายได้ให้คุ้มค่า จึงต้องทำการขับไล่ และรื้อถอนชุมชนแออัดต่างๆอยู่ตลอดมา โดยวิธีการขับไล่นั้นมีหลายรูปแบบ เช่น ฟ้องขับไล่ ไล่กำลังรื้อถอน หรือทำการวางเพลิง สิ่งต่างๆเหล่านี้กลับทำให้คนจนเมืองมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น และสร้างปัญหาให้แก่สังคมมากขึ้นตามไปด้วย

จากปัญหาดังกล่าวทางกลุ่มมีความต้องการให้ทีวียุโรปเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา โดยทำหน้าที่เป็นสื่อให้ประชาชนที่ประสบปัญหาได้มีช่องทางในการเสนอปัญหาความเดือดร้อน และช่วยผลักดันให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มคนจนเมือง และหาทางแก้ไขปัญหาหรือให้ความช่วยเหลือคนจนเมือง และชาวสลัมทั้งหลายอย่างจริงจัง เช่น การเพิ่มโครงการบ้านเอื้ออาทร การสร้างแพลตฟอร์มการเคหะ การให้สินเชื่อซื้อบ้านโดยไม่คิดดอกเบี้ย นอกจากนั้นทางกลุ่มยังเห็นว่าทีวียุโรปควรจัดรายการเวทีประชาชน หรือเวทีอภิปรายในประเด็นที่ให้ความสำคัญแก่คนจนเมือง เช่น คนจนต้องมีที่อยู่อาศัยในเมือง หรือคนจนเป็นกลไกด้านแรงงานที่สำคัญระบบเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งที่ผ่านมาทางทีวียุโรปยังไม่ได้นำเสนอเรื่องราวของคนจนเมืองเท่าที่ควร

10. กลุ่มประเด็นผู้บริโภค

สถานการณ์ปัญหาต่างๆของกลุ่มผู้บริโภคส่วนใหญ่แล้ว จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้ความเข้าใจในสิทธิพื้นฐานตนเอง ทำให้ถูกผู้ประกอบการเอารัดเอาเปรียบ อีกทั้งผู้บริโภคยังอยู่ภายใต้อิทธิพลของสื่อมวลชน ที่เป็นสื่อเชิงพาณิชย์ได้สร้างกระแสบริโภคนิยม โดยกระตุ้นและเร่งเร้าให้ผู้บริโภคต้องขวนขวายเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการที่ไม่มีคุณภาพ ไม่มีความจำเป็น แต่เน้นไปที่ความหรูหราฟุ่มเฟือย โดยสื่อต่างๆได้โฆษณาสินค้าอย่างเกินจริง ผู้บริโภคได้รับสินค้าหรือบริการที่ไม่มีคุณภาพ หรือไม่เต็มตามจำนวนที่โฆษณา也不知道จะไปร้องเรียนกับใคร เนื่องจากหน่วยงานที่มีหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์ หรือเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง รวมทั้งสื่อในเชิงพาณิชย์ ก็ไม่ได้ช่วยส่งเสริมหรือให้ความรู้แก่ผู้บริโภคอย่างจริงจัง

จากปัญหาข้างต้นทางกลุ่มมีความต้องการให้ทีวียุโรปเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา โดยนำเสนอรายการที่ให้ความรู้และส่งเสริมสิทธิของผู้บริโภค เช่น รายการเกี่ยวกับบริการสาธารณะ รายการวิเคราะห์ปัญหาผู้บริโภค รายการเตือนภัยของสินค้าและบริการที่ด้อยคุณภาพ รายการประชาสัมพันธ์หน่วยงานที่มีหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น

11. กลุ่มประเด็นสุขภาพ

ปัจจุบันประเทศไทยมีระบบบริการสาธารณสุขที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐรวม 3 รูปแบบ คือ 1) ระบบประกันสุขภาพแห่งชาติ หรือที่นิยมเรียกกันว่า ระบบบัตรทอง ให้บริการแก่คนไทยที่มีบัตรประชาชน 2) ระบบประกันสังคม ให้บริการแก่คนไทยที่เป็นลูกจ้างในสถานประกอบการเอกชนทั่วประเทศ 3) ระบบข้าราชการ ให้บริการแก่ข้าราชการ และพนักงานในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งทั้ง 3 ระบบดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อให้บริการด้านสาธารณสุขครอบคลุมคนไทยทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนวันตาย แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องหลายประการที่ยังต้องปรับปรุงแก้ไข กล่าวคือ ระบบทั้งหมดยังไม่ครอบคลุมไปถึงกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่มีสัญชาติไทย เนื่องจากนโยบายของรัฐไม่มีความยืดหยุ่น และไม่ยึดหลักสิทธิมนุษยชน อีกทั้งในส่วนของคุณภาพในการให้บริการแต่ละระบบยังไม่มีมาตรฐานเท่าเทียมกัน ซึ่งประชาชนผู้ใช้สิทธิบัตรทองจะได้รับบริการที่มีคุณภาพต่ำกว่าระบบอื่นๆ โดยไม่มีสิทธิได้รับยาหรือเครื่องมือทางการแพทย์ที่มีค่าใช้จ่ายสูง ตรงกันข้ามกับผู้ใช้สิทธิในระบบราชการ ที่สามารถเลือกเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแห่งใดก็ได้โดยไม่มีการจำกัดงบประมาณ ทำให้เกิดช่องว่าง และสร้างความไม่เป็นธรรมให้แก่ประชาชนผู้ใช้สิทธิในระบบอื่นเป็นอย่างมาก

จากปัญหาดังกล่าว ทวีไทยสามารถเข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขและส่งเสริมกิจการสาธารณสุขได้ โดยนำเสนอรายการที่ให้ความรู้ด้านสาธารณสุข การเผยแพร่ข่าวสารด้านสาธารณสุข การจัดรายการแลกเปลี่ยนข่าวสารและความรู้ด้านสาธารณสุขระหว่างชุมชน และช่วยเป็นกระบอกเสียงผลักดันให้รัฐพัฒนาระบบให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งรายการในลักษณะนี้ยังไม่มีกรนำเสนอทางทีวีไทย คงมีแต่รายการคนสู้โรคเพียงรายการเดียว ซึ่งนับว่าน้อยเกินไป จึงอยากให้นำเสนอรายการด้านสุขภาพให้มากกว่านี้ และควรให้ความรู้อย่างกว้างขวางรอบด้าน โดยมีรูปแบบรายการที่เรียบง่าย แต่น่าสนใจติดตาม และประชาชนทั่วไปสามารถเข้าใจเนื้อหาได้โดยง่าย

12. กลุ่มประเด็นสื่อทางเลือก

ในปัจจุบันเรามีสื่อมวลชนมากมายเป็นทางเลือกให้แก่ประชาชน แต่สื่อบางประเภทไม่ทำหน้าที่เป็นสื่อที่ดี โดยนำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีการยาบรณหวังแต่จะขายข่าวหรือไม่ก็นำเสนอรายการบันเทิงที่มอมเมาประชาชน บางสื่อก็เป็นเครื่องมือของกลุ่มผลประโยชน์และสร้างความแตกแยกในสังคม ดังนั้นผู้บริโภคสื่อจึงต้องมีวิจารณญาณในการเลือกที่จะรับสื่อ รู้จักคัดกรองข้อมูลข่าวสารที่ื่อนำเสนอ เพื่อจะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อของการมอมเมาหรือชักจูงไปในทิศทางที่สื่อเหล่านั้นต้องการ ดังนั้นทางกลุ่มเห็นว่าทีวีไทยในฐานะที่เป็นสื่อสาธารณะ จึงเป็น

สื่อทางเลือกที่สำคัญของสังคมไทยในปัจจุบันที่ทีวีไทยควรจะเป็นแนวหน้าในการปฏิรูปสื่อ โดยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างประชาชนกับรัฐ และให้โอกาสหรือความเป็นธรรมกับประชาชนทุกกลุ่ม ไม่เลือกชนชั้น อาชีพ หรือกลุ่มผลประโยชน์ใดๆ ซึ่งในส่วนนี้ทีวีไทยมีความเป็นอิสระมากกว่าสื่อประเภทอื่น เนื่องจากไม่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐ และไม่ต้องพึ่งกลุ่มทุนกลุ่มการเมืองใดๆ จึงสามารถทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แม้ว่าที่ผ่านมาทีวีไทยได้ทำหน้าที่สื่อที่พึงประสงค์ได้ดีพอสมควร โดยการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา ความเป็นกลาง และรักษาประโยชน์ของประชาชน แต่ที่ทางกลุ่มอยากจะเสนอเพิ่มเติม ก็คือ ต้องการให้ทีวีไทยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ให้มากกว่านี้ โดยการจัดเวทีสาธารณะเพื่อระดมความคิด หรือจัดตั้งศูนย์ประสานงานระหว่างทีวีไทยกับประชาชนในในภูมิภาคต่างๆ สนับสนุนเครือข่ายเพื่อนทีวีไทยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เมื่อเกิดเครือข่ายแล้วจะต้องมีการจัดกิจกรรมในพื้นที่ เช่น การนำเสนอรายการเกี่ยวกับประเพณีสำคัญของท้องถิ่น การเปิดโปงการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ หรือรายการที่สะท้อนปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

13. กลุ่มประเด็นศิลปะ

กลุ่มประเด็นศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นว่าในปัจจุบันทีวีไทยยังไม่ให้ความสำคัญแก่รายการประเภทศิลปะและวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ โดยรายการของทีวีไทยส่วนใหญ่จะเน้นไปทางข่าวสารและบันเทิง ส่วนรายการด้านศิลปวัฒนธรรมมีสัดส่วนเพียงเล็กน้อย และรายการด้านศิลปวัฒนธรรมที่นำเสนอขึ้น ก็มักจะเป็นการนำเสนอตัวบุคคล โดยไม่ได้เจาะลึกในตัวผลงานหรือเนื้อหาของงานศิลปะนั้นๆ นอกจากนั้นรายการที่นำเสนอส่วนใหญ่ เน้นไปที่กลุ่มผู้ชมที่เป็นวัยรุ่น เช่น รายการดนตรี และรายการละคร มักจะเป็นการนำเสนอผลงานของนักร้อง นักแสดงที่เป็นศิลปินร่วมสมัย มากกว่าการนำเสนอผลงานที่เป็นศิลปะหรือวัฒนธรรมพื้นบ้าน หรือการนำเสนอผลงานของศิลปินที่มีชื่อเสียง และผลงานศิลปคลาสสิกที่น่าศึกษาค้นคว้า รายการของทีวีไทยยังเป็นการนำเสนอตามกระแสนิยม ซึ่งยังไม่มีความแตกต่างกับรายการที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์เชิงพาณิชย์อย่างเด่นชัด อย่างไรก็ตามในส่วนของรายการด้านศิลปวัฒนธรรมที่น่าสนใจและทำได้ดีก็มีอยู่บ้าง เช่น รายการสอนศิลป์ และรายการดนตรีทีวีศิลป์ เป็นต้น แต่รายการดังกล่าวมีช่วงเวลาออกอากาศน้อยเกินไป ดูแล้วยังไม่จุใจ

ดังนั้นทางกลุ่มมีความเห็นว่า ทางทีวีไทยต้องกล้าที่จะทวนกระแสโดยนำเสนอผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณค่า มากกว่าศิลปเชิงพาณิชย์ ดังรายการประเภทส่งเสริมภูมิปัญญาไทย และรายการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น 4 ภาค เช่น ละครพื้นบ้าน หมอลำหนังตะลุง และจิตรกรรมฝาผนัง หรือแม้กระทั่งการนำเอาดนตรีฝรั่งมาเล่นผสมดนตรีไทยก็ยังได้

และการผลิตรายการต่าง ๆ ควรให้คนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมการผลิตรายการด้วย และหรือบอกเล่าเกร็ดตำนานเป็นความรู้เสริม นอกจากนี้ยังอยากให้มียุทธศาสตร์สัมภาษณ์ศิลป์ต้นแบบที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับและเป็นตัวอย่างที่ดีในสังคมไทย

3) การจัดประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2553

จากการประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติ “สร้างสรรค์สื่อไทย คู่สังคมคุณภาพคุณธรรม” ประจำปีพ.ศ. 2553 ระหว่างวันที่ 18 – 19 กันยายน พ.ศ. 2553 ณ โรงแรมริชมอนด์ จังหวัดนนทบุรี ประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 5 ส่วนได้แก่ 1) การจัดนิทรรศการเพื่อแสดงภาพกิจกรรมการประชุมรับฟังความคิดเห็นในภูมิภาคและกลุ่มประเด็นต่างๆ ที่ทางสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้ดำเนินการมาตั้งแต่ต้นปีพ.ศ. 2553 2) กิจกรรมการเสวนาในหัวข้อ “บทบาทภาคประชาชนกับการพัฒนาสื่อสาธารณะ” 3) การประชุมกลุ่มย่อยซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มตามประเภทกลุ่มรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ 4) การเสวนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในหัวข้อ “การรับผิชอบสังคมผ่านสื่อสาธารณะ” และ 5) การนำเสนอผลการรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชนจากภูมิภาคและกลุ่มประเด็นต่างๆ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

บทบาทภาคประชาชนกับการพัฒนาสื่อสาธารณะ

การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนกับองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) ในภาพรวมยังมีไม่มากพอ กล่าวคือ แม้ว่า ส.ส.ท. มีความมุ่งหวังที่จะให้คนไทยรู้สึกมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของและร่วมพัฒนาองค์การไปพร้อมๆ กัน โดยมีการส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญทางด้านประชาสังคม รวมถึงได้มีการเปิดโอกาสให้องค์กรภาคประชาชนกลุ่มต่างๆ ได้แสดงความคิดเห็นต่อส.ส.ท. ในด้านต่างๆ แล้วก็ตาม แต่ถึงกระนั้นการสร้างความรู้ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ทางส.ส.ท. ยังสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนน้อยเกินไป เพราะมีการนำเสนอเนื้อหาสาระเพียงไม่กี่ด้าน แม้ว่า ส.ส.ท. จะพยายามที่จะนำเสนอรายการที่มีความหลากหลายให้ได้ครบทุกด้านและแสดงให้เห็นถึงการเป็นสื่อสาธารณะที่ดีที่สุดในขณะนี้ อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของเทคโนโลยีด้านสื่อสารมวลชนที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้พฤติกรรมการรับข้อมูลข่าวสารของประชาชนได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก ในฐานะเป็นสื่อสาธารณะที่ช่วยยกระดับให้กับประชาชนและสังคม ถือว่าทีวีไทยยังไม่มีกระบวนการในการแก้ไขปัญหาและให้ความรู้แก่ประชาชนได้อย่างครบถ้วน เนื่องจากการนำเสนอรายการในปัจจุบันส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนในส่วนกลาง แต่ในส่วนของการรายการที่ตอบสนอง

ความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในทุกภูมิภาคยังมีเพียงน้อยนิด ซึ่งเรื่องดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ประชาชนต้องการอย่างยิ่งที่จะเห็นรายการที่ผลิตขึ้นมาเพื่อประชาชนส่วนใหญ่อย่างแท้จริง.

การรับผิชอบสังคมผ่านสื่อสาธารณะ

ในปัจจุบัน มีปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นมากมายในแต่ละพื้นที่ แต่เนื่องจากสถานีโทรทัศน์ของประเทศไทยเกือบทั้งหมดเป็นสถานีโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ ซึ่งจะต้องมีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับเวลา ค่าใช้จ่าย และรายได้ของสถานี ดังนั้นทีวีไทยจึงเป็นสื่อสาธารณะที่ประชาชนคาดหวังว่าจะเป็นสิ่งที่พึ่งและเป็นสื่อที่จะมาช่วยบอกเล่าเรื่องราวปัญหาของคนกลุ่มต่างๆ ให้สังคมได้รับรู้และเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นของแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้การเสวนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในหัวข้อ “การรับผิชอบสังคมผ่านสื่อสาธารณะ” โดยตัวแทนของกลุ่มทั้ง 4 กลุ่มซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการติดต่อประสานงานกับทีวีไทยในการแก้ไขปัญหาภาคประชาชนด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านข้อมูลสาธารณะ ด้านที่ดิน ด้านโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ และกรณีพรุควนเคิ่ง ได้มาเล่าถึงประสบการณ์ที่พวกเขามีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยที่แสดงให้เห็นว่า พวกเขามีความรู้สึกว่าทีวีไทยเป็นสื่อสาธารณะที่เป็นกลไกหลักในการแก้ไขปัญหาภาคประชาชน เนื่องจากทีวีไทยเป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มคนระดับรากหญ้า ทีวีไทยจึงเป็นสื่อสาธารณะที่มีวิสัยทัศน์ที่จะสร้างสรรค์สังคมที่เป็นธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสื่อโทรทัศน์อื่นๆ เพราะข้อมูลที่สถานีโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ ไม่กล้านำมาออกอากาศก็สามารถนำเสนอได้ทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย นอกจากนั้นผู้ร่วมการเสวนายังได้ฝากให้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยช่วยพิจารณาเพิ่มหรือขยายเวลาในการนำเสนอข่าวในประเด็นที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง ทั้งยังต้องการให้ทีวีไทยมีการติดตามรายงานความคืบหน้าของทุกประเด็นที่ได้ออกอากาศไปแล้วอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าวได้รับทราบ ว่าทางผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาไปมากน้อยเพียงใดหรือไม่ รวมทั้งเพื่อให้เรื่องของสาธารณะที่มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศได้ออกผ่านทางสื่อสาธารณะที่ประชาชนเป็นเจ้าของ เป็นกระบอกเสียงและเป็นเวทีให้ประชาชนได้นำเสนอปัญหาของตนเองได้ตลอดไป

สำหรับการแสดงความคิดเห็นของประชาชนจากองค์กรในเครือข่ายภาคประชาสังคมกลุ่มต่างๆ นั้นพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชนกลุ่มต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันไปตามคุณลักษณะของแต่ละกลุ่มนั้น ปัญหาของกลุ่มองค์กรในเครือข่ายภาคประชาสังคมส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลือเท่าที่ควร ถึงแม้ว่ากลุ่มองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมทุกกลุ่มต่างก็คาดหวังว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจะสามารถเป็นที่พึ่งให้กับกลุ่มองค์กรเครือข่ายของตน โดยการเป็นเวทีหรือช่องทางในการนำเสนอประเด็นปัญหาของกลุ่มองค์กรเครือข่ายต่างๆ ผ่านทาง

รายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ เพื่อให้จะทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือรัฐบาลได้รับทราบ และเพื่อที่จะได้รับการดูแลและให้ความช่วยเหลือ หรือช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่กลุ่มองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมนั้นๆ ได้ประสบมา ซึ่งทางองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมกลุ่มต่างๆ เห็นว่า สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถที่จะเข้ามามีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหาทางด้านต่างๆ ได้ โดยการผลิตรายการโทรทัศน์ที่สามารถส่งเสริมความรู้ความเข้าใจรวมทั้งการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่จะสามารถช่วยแก้ปัญหาในด้านต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นได้

4) บทสรุป

ผลจากการรับฟังความคิดเห็นในรูปแบบต่างๆ ที่สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้ดำเนินการในปีพ.ศ. 2553 ซึ่งประกอบไปด้วยผลสรุปจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ การสรุปผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในภูมิภาค การสรุปผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากกลุ่มประเด็นต่างๆ และการสรุปผลจากการประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับทราบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ อันจะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพรายการประเภทต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ทั้งในแง่รูปแบบและเนื้อหาของรายการรวมทั้งเพื่อการพัฒนาให้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ สามารถเป็นสื่อสาธารณะที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงนั้น สามารถนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะด้านรายการสำหรับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ และข้อเสนอแนะด้านนโยบายสำหรับคณะกรรมการบริหาร และคณะกรรมการนโยบายขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบและดำเนินการต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะด้านรายการ

ประชาชนเห็นว่ารายการโทรทัศน์ของทีวีไทยทั้ง 5 ประเภทรายการ ซึ่งได้แก่ รายการข่าว รายการสารคดี รายการสาระบันเทิง รายการสารประโยชน์ และรายการเด็กเยาวชนและครอบครัว เป็นรายการที่ดีมีคุณภาพ และประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อรายการทุกประเภทในระดับสูง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มรายการประเภทต่างๆ ในรายละเอียดจากการประชุมในที่ต่างๆ แล้วพบว่า ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านรายการของทีวีไทยในภาพรวมและข้อเสนอแนะต่อรายการประเภทต่างๆ ในรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ผู้ชมรายการต้องการให้ทีวียุโรปประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเวลาในการออกอากาศรายการต่างๆ รวมทั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผังรายการใหม่ทุกครั้ง ทางทีวียุโรปควรมีการแจ้งให้ผู้ชมรายการได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง

2. ทีวียุโรปควรสนับสนุนให้มีการผลิตรายการที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์รวมทั้งการให้ความสำคัญครอบคลุมต่อประชาชนทั่วไป ต่อองค์กรภาคประชาชน และกลุ่มผู้เกี่ยวข้องต่างๆ เช่น รายการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รายการเกี่ยวกับการเตือนเรื่องภัยพิบัติต่างๆ รายการส่งเสริมสุขภาพ รายการสำหรับผู้สูงอายุ รายการเกี่ยวกับการเกษตรหรือรายการเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน เป็นต้น

3. รายการข่าวของทีวียุโรปซึ่งผู้ชมส่วนใหญ่เห็นว่าทำได้ดีอยู่แล้ว จึงต้องการให้ดำรงรักษาไว้ซึ่งความถูกต้อง ความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ ความชัดเจน และมีความเป็นกลางในการนำเสนอเนื้อหาของข่าวในลักษณะนี้ต่อไป

4. รายการสาระบันเทิงของทีวียุโรปควรเน้นเนื้อหาที่ต่อต้านความรุนแรงในทุกรูปแบบ รวมทั้งการไม่สนับสนุนและส่งเสริมให้คนในสังคมมีค่านิยมที่ผิดๆ เช่น ความก้าวร้าว รุนแรง ความหุนหันพลุกพล่าน การดูถูกเหยียดหยามผู้ที่ด้อยกว่า รวมถึงการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น

5. รายการสารคดีของทีวียุโรปควรเน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ยอมรับ เข้าใจ และชื่นชมความหลากหลายของคนในสังคมซึ่งมีความแตกต่างกันทางด้านศาสนา วัฒนธรรม เชื้อชาติ สัญชาติ ภาษา สถานภาพทางสังคม ฯลฯ เพื่อให้ประชาชนได้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติโดยปราศจากความขัดแย้งกันของคนกลุ่มต่างๆ

6. รายการสารคดีของทีวียุโรปควรเน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และการตระหนักถึงการมีคุณธรรมของคนในสังคม เพื่อให้ผู้ชมสามารถที่จะพัฒนาตนเองและประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม และขยายแนวคิดนี้ไปยังบุคคลในครอบครัวรวมทั้งครอบครัวข้างอีกด้วย

7. รายการสารคดีของทีวียุโรปควรเน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมให้คนเป็นคนดี โดยการนำเสนอชีวประวัติของบุคคลผู้ที่เป็นแบบอย่างในการทำความดีในด้านต่างๆ เพื่อเป็นต้นแบบที่ดีและเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้ชมมีความมุ่งมั่นที่จะทำความดีและประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับบุคคลต้นแบบ

8. รายการสารประโยชน์ของทีวียุโรปควรเน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะชีวิต การดำเนินชีวิตของคนในสังคมที่เหมาะสมกับกาลเทศะ รวมทั้งการรู้จักนำเอาทักษะในการดำเนินชีวิตด้านต่างๆ มาช่วยแก้ไขปัญหาค่ที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างเหมาะสม

9. รายการสารประโยชน์ของทีวีไทยควรเน้นเนื้อหาที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งควรนำเสนอรายการเกี่ยวกับความรู้ด้านการประกอบอาชีพต่างๆ ที่ผู้ชมสามารถนำไปใช้พัฒนาการประกอบอาชีพของคนได้ด้วย

10. รายการสารบันเทิงของทีวีไทยควรหลีกเลี่ยงเนื้อหาที่อาจจะก่อให้เกิดทัศนคติด้านลบ หรืออาจจะก่อให้เกิดการดูหมิ่นเหยียดหยามต่อบุคคลหรือกลุ่มคนต่างๆ เช่น กลุ่มคนชาติพันธุ์อื่น กลุ่มคนหลากหลายทางเพศ กลุ่มคนผู้พิการ กลุ่มคนจน ฯลฯ โดยแสดงการให้เกียรติกลุ่มคนต่างๆ เหล่านี้เท่าเทียมกับคนอื่นๆ

11. รายการเด็ก เยาวชนและครอบครัวควรนำเสนอเนื้อหาที่เน้นถึงการประพฤติปฏิบัติของเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมตามแบบอย่างของวัฒนธรรมและประเพณีไทย ซึ่งเน้นในเรื่องของการแสดงสัมมาคารวะและเคารพต่อผู้ใหญ่ การมีความกตัญญูกตเวทีและเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ญาติพี่น้อง และครูอาจารย์ เป็นต้น

12. รายการความรู้สำหรับเด็กและเยาวชนควรนำเสนอเนื้อหาที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ความมีเหตุผล การรู้จักแก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล รวมทั้งการที่ทำให้เด็กและเยาวชนรู้จักเชื่อมโยงหรือสามารถบูรณาการความรู้ต่างๆ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ควรมีรายการส่งเสริมความรู้ในระบบโรงเรียนของเด็กและเยาวชนในชนบท เช่น รายการ “ติวหน้าจอ” เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่ยากจนในชนบทได้มีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมจากภายนอกโรงเรียนโดยไม่ต้องเสียเงินเพื่อไปเรียนพิเศษ เป็นต้น

13. รายการเด็ก เยาวชนและครอบครัวควรนำเสนอเนื้อหาที่ส่งเสริมความเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์อันดีของคนในครอบครัว โดยการแสดงให้เห็นถึงวิธีการแก้ปัญหาของครอบครัวต่างๆ รวมทั้งรายการที่แสดงให้เห็นถึงการสร้างแรงจูงใจในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขของครอบครัวที่มีปัญหาต่างๆ เป็นต้น

14. รายการเด็ก เยาวชนและครอบครัวควรนำเสนอเนื้อหาที่เด็กสนใจ เช่น รายการการ์ตูนเชิงสร้างสรรค์ และ รายการการ์ตูนแบบไทยที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้สูงอายุ รวมทั้งรายการที่สอนให้เด็กรู้จักประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้ต่างๆ

ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

1. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วีสาธารณณะควรจะประชาสัมพันธ์ลักษณะของการเป็นโทรทัศน์สาธารณะ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รู้จักและเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการเป็นเจ้าของสื่อสาธารณะและมีความต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ กับทีวีไทยให้มากยิ่งขึ้น

2. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วีสาธารณณะควรมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับทีวีไทยได้ง่าย โดยการนำแนวคิดด้านการสื่อสารการตลาดมา

ประยุกต์ใช้ในการกำหนดกิจกรรม เนื่องจากการสื่อสารผ่านทางแกนประสานและองค์กรภาคประชาชนกลุ่มต่างๆ นั้นจะมีประชาชนเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกับทีวีไทยได้

3. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรให้ความสำคัญกับการขยายและพัฒนาเครือข่ายเพื่อนทีวีไทย โดยการเปิดศูนย์เพื่อนทีวีไทยขึ้นในทุกจังหวัด เพื่อให้มีการทำงานที่ประสานกับศูนย์เพื่อนทีวีไทยในส่วนกลางได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

4. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีการสร้างความรู้สึกร่วมใจและสร้างขวัญกำลังใจให้กับแกนประสานเพื่อนทีวีไทยที่ได้อาสาเข้ามาทำหน้าที่ช่วยในการรับฟังความคิดเห็น โดยมีการสร้างสัญลักษณ์ซึ่งแสดงถึงการเป็นเครือข่ายเพื่อนทีวีไทยที่เป็นรูปธรรมให้แก่แกนประสานและสมาชิกของจังหวัดต่างๆ เช่น บัตรเพื่อนทีวีไทย หรือเสื้อที่มีตราสัญลักษณ์เพื่อนทีวีไทย

5. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรจัดให้มีการประชุมเครือข่ายเพื่อนทีวีไทยในจังหวัดต่างๆ ให้มากขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้แกนประสานเพื่อนทีวีไทยในทุกภูมิภาคได้พบปะพูดคุยและแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการขยายเครือข่าย ซึ่งจะส่งผลที่ดีต่อการเพิ่มจำนวนผู้ชมรายการ และยังสามารถสร้างความรู้สึกร่วมกัน และความสามัคคีกันระหว่างแกนประสานของจังหวัดต่างๆ อีกด้วย

6. ศูนย์เพื่อนทีวีไทยควรมีบทบาทที่สำคัญในการช่วยกระจายข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับทีวีไทยให้สมาชิกภายในจังหวัดได้รับทราบ นอกจากนั้นศูนย์เพื่อนทีวีไทยควรจะทำหน้าที่ประสานงานกับทีวีไทยในการสะท้อนให้ถึงปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ

7. ศูนย์เพื่อนทีวีไทยในแต่ละแห่งควรมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ กำหนดตัวบุคลากรประจำศูนย์ กำหนดแผนการทำงาน โดยทางทีวีไทยควรให้การสนับสนุนงบประมาณในการปฏิบัติงานของศูนย์ด้วย

8. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรสนับสนุนให้ชุมชนต่างๆ ได้ผลิตรายการเพื่อออกอากาศให้มากขึ้น โดยการจัดอบรมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในภูมิภาคต่างๆ ให้สามารถเป็นนักข่าวพลเมืองที่ดี และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นควรขยายเวลาการออกอากาศรายการนักข่าวพลเมืองให้มีช่วงเวลายาวขึ้นเป็นวันละ 1 ชั่วโมง เพื่อให้ประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ได้มีช่องทางในการส่งข่าวสารจากชุมชนต่างๆ ให้สังคมได้รับรู้มากขึ้น

9. ระบบการส่งสัญญาณของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะยังไม่สามารถส่งได้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ นอกจากนั้นในหลายพื้นที่การรับสัญญาณภาพและเสียงจากสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะยังไม่ชัดเจน ตัวอย่างเช่นบริเวณตัวเมืองจังหวัดตาก ที่แม้ว่าจะตั้งอยู่ในเขตเมืองก็ตาม แต่ภาพที่ได้รับไม่มีความคมชัดเท่าที่ควร โดยบ้านที่จะสามารถรับสัญญาณ

ของทีวียุคใหม่ได้ชัดเจนก็จะต้องมีการคิดตั้งงานรับสัญญาณดาวเทียม ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับระบบการส่งสัญญาณของทีวียุคใหม่นอกจากจะปิดกั้นโอกาสการเข้าถึงสื่อสาธารณะของประชาชนในบางพื้นที่แล้ว ยังได้ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ทางเทคโนโลยีของสถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ทีวีสื่อสาธารณะอีกด้วย

10. ควรปรับปรุงระยะเวลาในการปรับผังรายการใหม่จากเดิมที่มีการปรับผังรายการทุกๆ 3 เดือน มาเป็นการปรับผังรายการปีละ 2 ครั้ง โดยมีการปรับเล็กในระยะเวลาทุก 6 เดือน และมีการปรับใหญ่อีกครั้งในระยะเวลาทุก 1 ปี เนื่องจากการจัดผังรายการที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันทำให้ประชาชนขาดความต่อเนื่องในการติดตามรับชมรายการ เพราะไม่สามารถรู้ได้ว่ารายการที่รับชมอยู่เป็นประจำเปลี่ยนไปออกอากาศในเวลาใด และบางรายการก็มีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการออกอากาศมากกว่า 3 เดือน นอกจากนั้นการปรับเปลี่ยนผังรายการบ่อยเกินไปยังทำให้ผู้ชมต้องเริ่มต้นชมรายการใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งกว่าผู้ชมจะทำความเข้าใจและยอมรับที่จะติดตามชมเป็นประจำ รายการนั้นๆ ก็จบไปแล้ว

ความสำเร็จในการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพของสถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ ทีวีสื่อสาธารณะ อยู่ที่ความสามารถของสถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ ทีวีสื่อสาธารณะในการสร้างความแตกต่างอย่างชัดเจนจากสถานีโทรทัศน์อื่นๆ ทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการนำเสนอ รวมทั้งความสามารถในการเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ชม โดยสถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ ทีวีสื่อสาธารณะควรมีเอกลักษณ์ที่มีความชัดเจนในการเป็นโทรทัศน์สาธารณะ โดยนำเสนอรายการที่เป็นเรื่องใกล้ตัว และเป็นประโยชน์ต่อผู้ชมอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งเป็นเวทีสาธารณะให้แก่ประชาชนกลุ่มต่างๆ ได้แสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน พร้อมทั้งการเป็นทีวีสื่อสาธารณะที่เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีและส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีกันของคนในชาติ นอกจากนั้น สถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ ทีวีสื่อสาธารณะ ควรมีการนำเสนอรายการเพื่อสร้างการเรียนรู้ รวมทั้งการสร้างเสริมความใกล้ชิดระหว่างสถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ ทีวีสื่อสาธารณะกับผู้ชมในภูมิภาคต่างๆ ผ่านศูนย์ประสานงานในจังหวัด และควรให้ความสำคัญและสนับสนุนการทำหน้าที่ของสภาผู้ชมผู้ฟังรายการเพื่อเป็น “กลไก” สำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนกับสถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ ทีวีสื่อสาธารณะ และนำเสนอความคิดเห็นของประชาชนสู่คณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการนโยบายของสถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ ทีวีสื่อสาธารณะ เพื่อที่จะได้มีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนต่อไป

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ii
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	iii
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 สรุปผลการสำรวจ “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาธารณะ”	2
ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	6
ตอนที่ 2 การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	12
ตอนที่ 3 พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	22
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อรายการประเภทต่างๆของกลุ่มตัวอย่างที่ชมรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	25
ตอนที่ 5 ความรู้และความเข้าใจที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาธารณะ	40
ตอนที่ 6 ลักษณะประชากรและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	53
ตอนที่ 7 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	65
บทที่ 3 สรุปผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเวทีภูมิภาค	68
บทที่ 4 สรุปผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเวทีประเด็น	82
บทที่ 5 สรุปผลการการประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2553	94
บทที่ 6 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของของประชาชนที่มีต่อรายการโทรทัศน์ทีวีไทย	103
บทที่ 7 บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาธารณะในการช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคและที่เกิดขึ้นกับองค์กรภาคประชาชนกลุ่มต่างๆ	114
บทที่ 8 บทสรุป	127
ภาคผนวก	132

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 15 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 7	20
ตารางที่ 16 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตามการดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระ	21
ตารางที่ 17 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตามความถี่ในการดู	22
ตารางที่ 18 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตาม เวลาที่ใช้ในการดูเฉลี่ยต่อวัน	23
ตารางที่ 19 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตามช่วงเวลาที่คุณเป็นประจำ	24
ตารางที่ 20 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตามความพึงพอใจในภาพรวม	25
ตารางที่ 21 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตามความพึงพอใจที่มีต่อรายการข่าว	26
ตารางที่ 22 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตามความพึงพอใจที่มีต่อรายการสาระบันเทิง	27
ตารางที่ 23 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตาม ความพึงพอใจที่มีต่อรายการสารคดี	28
ตารางที่ 24 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตามความพึงพอใจที่มีต่อรายการสารประโยชน์	29
ตารางที่ 25 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตามความพึงพอใจที่มีต่อรายการเด็ก	30
ตารางที่ 26 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระจําแนกตามการระบุชื่อรายการที่ชอบดู 3 รายการ	31
ตารางที่ 27 แสดงจำนวน (ร้อยละ) รายการที่ชอบของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ ทีวีสยามทีวีสยามระ เรียงตามลำดับความชอบ	32

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 28 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำแนกตามการระบุชื่อรายการที่ไม่ชอบ 3 รายการ	36
ตารางที่ 29 แสดงจำนวน (ร้อยละ) รายการที่ไม่ชอบของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ เรียงตามลำดับความไม่ชอบ	37
ตารางที่ 30 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ จำแนกตาม การรับทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเป็นสถานี โทรทัศน์สาธารณะแห่งแรกของไทย	40
ตารางที่ 31 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ จำแนกตามความเข้าใจว่าสถานี โทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเป็นของใคร	41
ตารางที่ 32 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ จำแนกตาม การทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะไม่มี การโฆษณาสินค้า	42
ตารางที่ 33 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม การทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ	43
ตารางที่ 34 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม การทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “ศูนย์เพื่อนทีวีไทย”	44
ตารางที่ 35 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม การทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะได้เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถผลิตข่าวท้องถิ่นของตนออกอากาศทาง สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะผ่านทางรายการ “นักข่าวพลเมือง”	45
ตารางที่ 36 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่างๆของสถานี โทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	46
ตารางที่ 37 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม การแสดงความคิดเห็นหรือข้อ เสนอแนะที่มีต่อสถานี โทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	47
ตารางที่ 38 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อ สถานี โทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	48
ตารางที่ 39 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานี โทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำแนกตามเพศ	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 40 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะจำแนกตามอายุ	54
ตารางที่ 41 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะจำแนกตามภูมิภาค	55
ตารางที่ 42 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะจำแนกตามอาชีพ	56
ตารางที่ 43 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะจำแนกตามรายได้	57
ตารางที่ 44 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะจำแนกตามระดับการศึกษา	58
ตารางที่ 45 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะ จำแนกตามการใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวัน	59
ตารางที่ 46 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะ จำแนกตามช่วงเวลาที่ดูโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่	60
ตารางที่ 47 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะจำแนกตามเหตุผลที่ไม่ดู	61
ตารางที่ 48 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะ จำแนกตามการมีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ	62
ตารางที่ 49 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ที่ไม่ดูรายการ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะ	63

บทที่ 1

บทนำ

องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) เป็นองค์กรสื่อสารณะด้านวิทยุและโทรทัศน์ที่มีเป้าหมายเพื่อให้บริการแก่สาธารณชนเป็นหลัก โดยไม่มีจุดมุ่งหมายในการดำเนินการเพื่อการค้า พร้อมทั้งมีการสนับสนุนการปกครองสังคมด้วยระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้คนไทยเป็นคนที่มีความรู้ มีคุณธรรม และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสาร โดยการนำเสนอรายการประเภทต่างๆ ที่มีคุณภาพและมีคุณค่าที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนกลุ่มต่างๆ ที่มีความแตกต่างหลากหลายได้ตรงตามความต้องการของคนส่วนใหญ่ให้ได้มากที่สุด เพื่อให้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเป็นสถานีโทรทัศน์ที่มุ่งพัฒนาและเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น ส.ส.ท.จึงมีนโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับชั้นรวมทั้งองค์กรภาคประชาสังคมต่างๆ และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสาธารณะ ส.ส.ท.ได้มีการแต่งตั้ง “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ” ซึ่งมีสมาชิกจำนวน 50 คนในการเป็นตัวแทนของประชาชนในทุกภูมิภาค และกลุ่มภาคประชาสังคมต่างๆ ที่หลากหลาย เพื่อทำหน้าที่ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการจัดให้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและคำแนะนำจากประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานและการผลิตรายการของส.ส.ท. อันจะเป็นข้อมูลในการกำหนดทิศทางการให้บริการสำหรับ ส.ส.ท.ต่อไป

ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2553 สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการดำเนินกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ 1) การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะที่ได้มีการประมวลผลแบบสอบถามเป็นรายไตรมาสรวม 3 ครั้ง 2) การประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในภูมิภาค 3) การประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากองค์กรภาคประชาสังคมกลุ่มประเด็นต่างๆ และ 4) การประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2553

ดังนั้น รายงานประจำปีพ.ศ. 2553 ฉบับนี้ เป็นการนำเสนอผลจากการรับฟังความคิดเห็นในรูปแบบต่างๆ ที่สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้ดำเนินการในปีพ.ศ. 2553 ซึ่งประกอบไปด้วย ผลสรุปจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ การสรุปผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในภูมิภาค การสรุปผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากกลุ่มประเด็นต่างๆ และการสรุปผลจากการประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2553 ดังรายละเอียดในบทต่อไป

บทที่ 2

สรุปผลการสำรวจ

“ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยาม ทีวีสาธารณะ”

2.1 ที่มาของการสำรวจ

สถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยาม ทีวีสาธารณะ เป็นสื่อสาธารณะสื่อแรกของ ส.ส.ท. โดยมีเป้าหมายที่จะเป็นสถานีโทรทัศน์ที่มีคุณภาพและสรรค์สร้างรายการข่าว รายการสารประโยชน์ และรายการสาระบันเทิงที่มีคุณภาพและหลากหลาย รวมถึงการเป็นสถานีโทรทัศน์ที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในระดับประเทศและในระดับภูมิภาค ภายใต้หลักการของการยึดถือประโยชน์สาธารณะเป็นที่ตั้ง โดยมีแนวทางในการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของ ส.ส.ท.

ดังนั้น สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการรับฟัง รวบรวมข้อมูลที่สะท้อนความต้องการของผู้ชมและผู้ฟังรายการของ ส.ส.ท. จึงมีความสนใจที่จะทราบว่า หลังจากที่สถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยาม ทีวีสาธารณะ ได้ออกอากาศอย่างเป็นทางการมาตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2551 ประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยาม ทีวีสาธารณะและ ส.ส.ท. สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการจึงได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยาม ทีวีสาธารณะ” เพื่อเป็นการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยาม ทีวีสาธารณะและ ส.ส.ท. ในภาพรวม โดยการศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากประชาชนตลอดปี พ.ศ. 2553 จากการสำรวจและทำการประมวลผลข้อมูลเป็นรายไตรมาสรวม 3 ครั้ง ซึ่งครั้งที่หนึ่งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม - เมษายน ครั้งที่สองมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม และครั้งที่สามมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนกันยายน - ตุลาคม 2553 ซึ่งรายงานสรุปผลการสำรวจในครั้งนี้เป็นรายงานสรุปประมวลผลจากการศึกษาของทั้ง 3 ไตรมาส

2.2 วัตถุประสงค์ของการสำรวจ

1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากร และการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของประชาชนที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยาม ทีวีสาธารณะ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยาม ทีวีสาธารณะของประชาชนที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยาม ทีวีสาธารณะ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อรายการประเภทต่างๆ ของประชาชนที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยาม ทีวีสาธารณะ

4. เพื่อสำรวจการรับรู้และความเข้าใจที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของประชาชนที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
5. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรและความคิดเห็นของประชาชนที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
6. เพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายด้านการบริหารและด้านรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

2.3 การดำเนินงานการสำรวจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประชาชนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือประชาชนที่เป็นทั้งผู้ดูและผู้ที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวน 6,452 คน ซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้คือแบบสอบถาม โดยยึดวัตถุประสงค์ในการศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของประชาชนที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ความคิดเห็นและความพึงพอใจในรายการประเภทต่างๆ ของประชาชนที่ชมรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ การรับรู้และความเข้าใจที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของประชาชนที่ชมและไม่ชมรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ โดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปและการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
- ตอนที่ 3 ความรู้และความเข้าใจที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากนักวิจัยที่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยด้านสังคมศาสตร์ จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรจำนวน 50 คน และได้ปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องของการใช้ภาษาและการสื่อความหมายให้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะทำงานของสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6,452 คน โดยมีการอธิบายวัตถุประสงค์และรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ทราบและเข้าใจก่อนการเก็บข้อมูล ทั้งนี้ข้อมูลบางส่วนได้รวบรวมมาจากเวทีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นซึ่งได้จัดขึ้นในภูมิภาคและในเวทีประเด็นต่างๆ ที่สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้ดำเนินการในช่วงปี พ.ศ.2553

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจได้นำมาประมวลเข้าด้วยกัน และจัดระเบียบหมวดหมู่ของข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistic) ได้แก่ วิธีการแจกแจงความถี่ (frequency distribution) การหาค่าร้อยละ (percentage) และการหาค่าเฉลี่ย (mean) ในการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัยโดยการพรรณนาตามลำดับเนื้อหาที่มีความเกี่ยวเนื่องกัน

2.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบลักษณะประชากรและการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของประชาชนที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
2. เพื่อทราบพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของประชาชนที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
3. เพื่อทราบความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อรายการประเภทต่างๆ ของประชาชนที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
4. เพื่อทราบการรับรู้และความเข้าใจที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของประชาชนที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

5. เพื่อทราบลักษณะประชากรและความคิดเห็นของประชาชนที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
6. เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายด้านการบริหารและด้านรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

2.5 ผลการสำรวจ

จากการประมวลผลแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างคือประชาชนที่เป็นผู้ดูและผู้ที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวน 6,452 คน ผลของการประมวลผลจะแบ่งออกเป็น 6 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการสำรวจ ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาธารณะ
- ตอนที่ 2 การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาธารณะ
- ตอนที่ 3 พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาธารณะ
- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อรายการประเภทต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาธารณะ
- ตอนที่ 5 ความรู้และความเข้าใจที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาธารณะ
- ตอนที่ 6 ลักษณะประชากรและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาธารณะ

**ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ดูแลและไม่ดูแลรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะ**

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูแลและไม่ดูแลรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	2,776	43.00
หญิง	3,641	56.50
อื่นๆ	35	.50
รวม	6,452	100.00

n =6,452

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ดูแลและไม่ดูแลรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
จำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นหญิงจำนวน 3,641 คน
คิดเป็นร้อยละ 56.50 เป็นชายจำนวน 2,776 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 และอื่นๆจำนวน 35 คน
คิดเป็นร้อยละ .50

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูแลและไม่ดูแลรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิสาขระจําแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	1,529	23.70
21-30 ปี	887	13.70
31-40 ปี	1,157	17.90
41-50 ปี	1,296	20.10
51-60 ปี	980	15.20
61 ปีขึ้นไป	603	9.40
รวม	6,452	100.00

n =6,452

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ดูแลและไม่ดูแลรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขระจําแนกตามอายุทั้งหมด 6,452 คน เมื่อจําแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จําแนกตามอายุ 1,529 คน มีอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.70 รองลงมาจําแนกตามอายุ 1,296 คน มีอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.10 และจําแนกตามอายุ 1,157 คน มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.90

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิเคราะห์ จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือตอนบน	333	5.20
ภาคเหนือตอนล่าง	519	8.00
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	1,277	19.80
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	959	14.90
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	608	9.40
ภาคกลาง-ตะวันออก	501	7.80
ภาคกลาง-ตะวันตก	995	15.40
ภาคใต้ตอนบน	725	11.20
ภาคใต้ตอนล่าง	535	8.30
รวม	6,452	100.00

n =6,452

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิเคราะห์ จำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามภูมิภาค พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 1,277 คน มีภูมิลำเนาอยู่ในภูมิภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน คิดเป็นร้อยละ 19.80 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภูมิภาคกลาง-ตะวันตก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 995 และ 959 คนคิดเป็นร้อยละ 15.40 และ 14.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิเคราะห์จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	750	11.60
พนักงานร้าน/บริษัทเอกชน	315	4.90
รับจ้างทั่วไป	940	14.60
แม่บ้าน	660	10.20
เกษตรกร	1,328	20.60
นักเรียน/นักศึกษา	1,621	25.10
อื่นๆ	838	13.00
รวม	6,452	100.00

n =6,452

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยที่วิเคราะห์จำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 1,621 คน เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.10 รองลงมาจำนวน 1,328 คนมีอาชีพเป็นเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 20.60 และมีอาชีพรับจ้างทั่วไปจำนวน 940 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูแลและไม่ดูแลรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิเคราะห์ จำแนกตามรายได้

รายได้/เดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	1,607	24.90
ไม่เกิน 5,000 บาท	2,031	31.50
5,001 - 20,000 บาท	2,183	33.80
20,001- 50,000 บาท	523	8.10
50,001- 100,000 บาท	90	1.40
มากกว่า 100,000 บาท	18	.30
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ดูแลและไม่ดูแลรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิเคราะห์ จำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,183 คน มีรายได้เดือนละ 5,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.80 รองลงมาจำนวน 2,031 คนมีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.50 และไม่มีรายได้อีกมีจำนวน 1,607 คน คิดเป็นร้อยละ 24.90

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูแลและไม่ดูแลรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิเคราะห์แจกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	1,525	23.60
มัธยมศึกษา	2,658	41.20
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	610	9.50
ปริญญาตรี	1,373	21.30
สูงกว่าปริญญาตรี	286	4.40
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ดูแลและไม่ดูแลรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิเคราะห์แจกตามระดับการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อแจกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,658 คน มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.20 รองลงมาจำนวน 1,525 คนมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.60 และมีการศึกษาในระดับปริญญาตรีจำนวน 1,373 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30

**ตอนที่ 2 การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์
ทีวีสยาม ทีวีสยามระณะ**

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม
ทีวีสยามระณะ จำแนกตามการใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวัน

การดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวัน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ชม.	1,800	27.90
ประมาณ 2 – 5 ชม.	3,876	60.10
มากกว่า 5 ชม.	745	11.50
ไม่ได้ดูเลย	31	.50
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีสยาม ทีวีสยามระณะ
จำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามการใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวัน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่จำนวน 3,876 คน ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวันประมาณ 2 – 5 ชม. คิดเป็นร้อยละ
60.10 รองลงมาจำนวน 1,800 คน ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวันน้อยกว่า 2 ชม. คิดเป็นร้อยละ
27.90 และมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากกว่า 5 ชม. จำนวน 745 คน คิดเป็นร้อยละ
11.50

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วี สาธารณะ จำแนกตามช่วงเวลาที่คุณโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่

ช่วงเวลาที่คุณโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ร้อยละ
เช้า 05.00 – 09.00 น.	694	10.80
กลางวัน 09.00 – 15.00 น.	435	6.70
เย็น 15.00 – 19.00 น.	816	12.60
ค่ำ 19.00 – 22.00 น.	4,173	64.70
ดึก 22.00 – 24.00 น.	278	4.30
หลังเที่ยงคืน 00.00 – 05.00 น.	56	.90
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วี สาธารณะ จำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามช่วงเวลาที่คุณโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ พบว่า ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4,173 คน ดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาค่ำ 19.00 – 22.00 น.เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 64.70 รองลงมาจำนวน 816 คนดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาเย็น 15.00 – 19.00 น.เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 12.60 และจำนวน 694 คนดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาเช้า 05.00 – 09.00 น.เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 10.80

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิเคราะห์จำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 1

สถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 1	จำนวน	ร้อยละ
สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3	2,417	37.50
สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5	303	4.70
สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7	2,183	33.80
สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท.	297	4.60
สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11	99	1.50
สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิเคราะห์	1,004	15.60
สถานีโทรทัศน์อื่นๆ	149	2.30
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 9 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิเคราะห์
จำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 1 พบว่า
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,417 คน เปิดรับชมรายการจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3
เป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 37.50

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 2

สถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 2	จำนวน	ร้อยละ
สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3	1,966	30.50
สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5	753	11.70
สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7	2,217	34.40
สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท.	400	6.20
สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11	259	4.10
สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	824	12.80
สถานีโทรทัศน์อื่นๆ	33	.50
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 2 พบว่า
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,217 คน เปิดรับชมรายการจากสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7
เป็นอันดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 34.40

ตารางที่ 11 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิสาขารณะจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 3

สถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 3	จำนวน	ร้อยละ
สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3	1,096	17.00
สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5	1,782	27.60
สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7	897	13.90
สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท.	963	14.90
สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11	396	6.10
สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะ	1,262	19.60
สถานีโทรทัศน์อื่นๆ	56	.90
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 11 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิสาขารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 3 พบว่า
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 1,782 คน เปิดรับชมรายการจากสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5
เป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 27.60

ตารางที่ 12 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะ จำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 4

สถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 4	จำนวน	ร้อยละ
สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3	487	7.50
สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5	1,418	22.00
สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7	524	8.10
สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท.	1,735	26.90
สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11	1,227	19.00
สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	1,010	15.70
สถานีโทรทัศน์อื่นๆ	51	.80
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 12 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
จำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 4 พบว่า
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 1,735 คน เปิดรับชมรายการจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท.
เป็นอันดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 26.90

ตารางที่ 13 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะ จำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 5

สถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 5	จำนวน	ร้อยละ
สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3	284	4.40
สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5	1,257	19.50
สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7	307	4.80
สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท.	1,188	18.40
สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11	1,595	24.70
สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	1,724	26.70
สถานีโทรทัศน์อื่นๆ	97	1.50
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 5 พบว่า
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 1,724 คน เปิดรับชมรายการจาก สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
เป็นอันดับที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 26.70

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะ จำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 6

สถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 6	จำนวน	ร้อยละ
สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3	157	2.40
สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5	619	9.60
สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7	204	3.20
สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท.	1,610	25.0
สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11	2,203	34.10
สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ	1,227	19.00
สถานีโทรทัศน์อื่นๆ	432	6.70
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 14 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 6 พบว่า
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,203 คน เปิดรับชมรายการจากสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11
เป็นอันดับที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 34.10

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิสาขาระยะ จำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 7

สถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 7	จำนวน	ร้อยละ
สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3	58	.90
สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5	120	1.90
สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7	94	1.50
สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท.	119	1.80
สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11	319	4.90
สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะ	114	1.80
สถานีโทรทัศน์อื่นๆ	5,628	87.20
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 15 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิสาขาระยะ จำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชมเป็นอันดับที่ 7 พบว่า
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 5,628 คน เปิดรับชมรายการจากสถานีโทรทัศน์อื่นๆ เป็นอันดับที่ 7
คิดเป็นร้อยละ 87.20

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวี ๗ ๓๖๐๖ จำแนกตามการดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย

การดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย	จำนวน	ร้อยละ
ดู	5,135	79.60
ไม่ดู	1,317	20.40
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 16 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวี ๗ ๓๖๐๖ จำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามการดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย พบว่า
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 5,135 ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวี ๗ ๓๖๐๖ คิดเป็นร้อยละ
79.60 และมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,317 คน ที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวี ๗ ๓๖๐๖ คิดเป็นร้อยละ 20.40

**ตอนที่ 3 พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาหกิจของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการ
ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาหกิจ**

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาหกิจจำแนกตาม
ความถี่ในการดู

ความบ่อยในการดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาหกิจ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นประจำทุกวัน	1,686	32.80
ค่อนข้างบ่อย	772	15.00
ปานกลาง	1,439	28.00
ค่อนข้างน้อย	1,238	24.20
รวม	5,135	100.00

n = 5,135

จากตารางที่ 17 กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทยที่วิสาหกิจจำนวนทั้งสิ้น 5,135 คน เมื่อจำแนกตามความถี่ในการดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 1,686 คน ดูเป็นประจำทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 32.80 รองลงมาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,439 คนดูระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.00 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,238 คนดูค่อนข้างน้อย คิดเป็นร้อยละ 24.20

ตารางที่ 18 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะจำแนกตามเวลาที่ใช้ในการดูเฉลี่ยต่อวัน

เวลาที่ใช้ในการดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะเฉลี่ยต่อวัน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชม.	1,518	29.60
1 - 2 ชม.	2,644	51.50
3 - 4 ชม.	790	15.40
5 ชม. ขึ้นไป	183	3.60
รวม	5,135	100.00

n = 5,135

จากตารางที่ 18 กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะจำนวนทั้งสิ้น 5,135 คน เมื่อจำแนกตามเวลาที่ใช้ในการดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยเฉลี่ยต่อวัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,644 คนใช้เวลาในการดูเฉลี่ยวันละ 1- 2 ชม. คิดเป็นร้อยละ 51.50 รองลงมาจำนวน 1,518 คน ใช้เวลาดูในแต่ละวันน้อยกว่า 1 ชม. คิดเป็นร้อยละ 29.60 และจำนวน 790 คน ใช้เวลาในการดูเฉลี่ยวันละ 3 - 4 ชม. คิดเป็นร้อยละ 15.40

ตารางที่ 19 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำแนกตาม
ช่วงเวลาที่ดูเป็นประจำ

ช่วงเวลาที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะเป็นประจำ	จำนวน	ร้อยละ
เช้า 05.00 – 09.00 น.	613	11.90
กลางวัน 09.00 – 15.00 น.	569	11.10
เย็น 15.00 – 19.00 น.	956	18.60
ค่ำ 19.00 – 22.00 น.	2,721	53.00
ดึก 22.00 – 24.00 น.	276	5.40
รวม	5,135	100.00

n = 5,135

จากตารางที่ 19 กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำนวนทั้งสิ้น 5,135 คน เมื่อจำแนกตามช่วงเวลาที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยเป็นประจำ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,721 คน ดูในช่วงเวลาค่ำ 19.00 – 22.00 น. คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมาจำนวน 956 คน ดูในช่วงเวลาเย็น 15.00 – 19.00 น. คิดเป็นร้อยละ 18.60 และจำนวน 613 คน ดูในช่วงเวลาเช้า 05.00 – 09.00 น. คิดเป็นร้อยละ 11.90

ตอนที่ 4 **ความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อรายการประเภทต่างๆ ของของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ**

ตารางที่ 20 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำแนกตามความพึงพอใจที่มีต่อโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในภาพรวม

ความพึงพอใจที่มีต่อโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในภาพรวม	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	382	7.40
มาก	2,585	50.30
ปานกลาง	1,767	34.40
น้อย	246	4.80
น้อยที่สุด	155	3.10
รวม (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.54*)	5,135	100.00

n = 5,135 (มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1)

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวน 5,135 คน มีความพึงพอใจที่มีต่อโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในภาพรวมสูงที่ค่าเฉลี่ย 3.54 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,585 คน มีความพึงพอใจโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในภาพรวมมาก คิดเป็นร้อยละ 50.30 รองลงมากลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,767 คน มีความพึงพอใจโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในภาพรวมปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.40 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 382 คน มีความพึงพอใจโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในภาพรวมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.40

* ความหมายของค่าเฉลี่ย

คะแนนระดับ 0.01 – 1.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำมาก

คะแนนระดับ 1.01 – 2.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำ

คะแนนระดับ 2.01 – 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

คะแนนระดับ 3.01 – 4.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูง

คะแนนระดับ 4.01 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูงมากต่ำ

ตารางที่ 21 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำแนกตาม ความพึงพอใจที่มีต่อรายการข่าว

ความพึงพอใจที่มีต่อรายการข่าว	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	661	12.90
มาก	2,279	44.40
ปานกลาง	1,872	36.40
น้อย	228	4.40
น้อยที่สุด	95	1.90
รวม (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.61*)	5,135	100.00

n = 5,135 (มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1)

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำนวน 5,135 คน มีความพึงพอใจต่อรายการข่าวสูง ที่ค่าเฉลี่ย 3.61 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,279 คน มีความพึงพอใจต่อรายการข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 44.40 รองลงมาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,872 คน มีความพึงพอใจต่อรายการข่าวในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.40 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 661 คน มีความพึงพอใจต่อรายการข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.90

* ความหมายของค่าเฉลี่ย

คะแนนระดับ 0.01 – 1.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำมาก

คะแนนระดับ 1.01 – 2.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำ

คะแนนระดับ 2.01 – 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

คะแนนระดับ 3.01 – 4.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูง

คะแนนระดับ 4.01 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูงมากต่ำ

ตารางที่ 22 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำแนกตาม ความพึงพอใจที่มีต่อรายการสาระบันเทิง

ความพึงพอใจที่มีต่อรายการสาระบันเทิง	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	323	6.30
มาก	1,513	29.50
ปานกลาง	2,550	49.70
น้อย	571	11.10
น้อยที่สุด	178	3.50
รวม (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.23*)	5,135	100.00

n = 5,135 (มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1)

จากตารางที่ 22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำนวน 5,135 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสาระบันเทิงสูง ที่ค่าเฉลี่ย 3.23 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,550 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสาระบันเทิงในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 49.70 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,513 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสาระบันเทิงมาก คิดเป็นร้อยละ 29.50 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 571 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสาระบันเทิงน้อย คิดเป็นร้อยละ 11.10

* ความหมายของค่าเฉลี่ย

คะแนนระดับ 0.01 – 1.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำมาก

คะแนนระดับ 1.01 – 2.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำ

คะแนนระดับ 2.01 – 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

คะแนนระดับ 3.01 – 4.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูง

คะแนนระดับ 4.01 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูงมากต่ำ

ตารางที่ 23 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำแนกตามความพึงพอใจที่มีต่อรายการสารคดี

ความพึงพอใจที่มีต่อรายการสารคดี	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	885	17.20
มาก	2,059	40.10
ปานกลาง	1,813	35.30
น้อย	275	5.40
น้อยที่สุด	103	2.00
รวม (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.65*)	5,135	100.00

n = 5,135 (มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1)

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำนวน 5,135 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสารคดีสูง ที่ค่าเฉลี่ย 3.65 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,059 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสารคดีมาก คิดเป็นร้อยละ 40.10 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,813 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสารคดีในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.30 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 885 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสารคดีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.20

* ความหมายของค่าเฉลี่ย

คะแนนระดับ 0.01 – 1.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำมาก

คะแนนระดับ 1.01 – 2.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำ

คะแนนระดับ 2.01 – 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

คะแนนระดับ 3.01 – 4.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูง

คะแนนระดับ 4.01 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูงมากต่ำ

ตารางที่ 24 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำแนกตาม ความพึงพอใจที่มีต่อรายการสารประโยชน์

ความพึงพอใจที่มีต่อรายการสารประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	596	11.60
มาก	2,020	39.30
ปานกลาง	1,999	38.90
น้อย	396	7.70
น้อยที่สุด	124	2.40
รวม (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.50*)	5,135	100.00

n = 5,135 (มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1)

จากตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำนวน 5,135 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสารประโยชน์สูง ที่ค่าเฉลี่ย 3.50 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 2,020 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสารประโยชน์มาก คิดเป็นร้อยละ 39.30 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,999 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสารประโยชน์ในระดับปานกลาง คิดเป็น ร้อยละ 38.90 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 596 คน มีความพึงพอใจต่อรายการสารประโยชน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.60

* ความหมายของค่าเฉลี่ย

คะแนนระดับ 0.01 – 1.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำมาก

คะแนนระดับ 1.01 – 2.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำ

คะแนนระดับ 2.01 – 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

คะแนนระดับ 3.01 – 4.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูง

คะแนนระดับ 4.01 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูงมากต่ำ

ตารางที่ 25 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำแนกตาม ความพึงพอใจที่มีต่อรายการเด็ก

ความพึงพอใจที่มีต่อรายการเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	446	8.70
มาก	1,378	26.80
ปานกลาง	2,201	42.90
น้อย	814	15.90
น้อยที่สุด	296	5.80
รวม (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.17*)	5,135	100.00

n = 5,135 (มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1)

จากตารางที่ 25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำนวน 5,135 คน มีความพึงพอใจต่อรายการเด็กสูง ที่ค่าเฉลี่ย 3.17 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,201 คน มีความพึงพอใจต่อรายการเด็กในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,378 คน มีความพึงพอใจต่อรายการเด็กมาก คิดเป็นร้อยละ 26.80 และ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 814 คน มีความพึงพอใจต่อรายการเด็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.90

* ความหมายของค่าเฉลี่ย

คะแนนระดับ 0.01 – 1.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำมาก

คะแนนระดับ 1.01 – 2.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับต่ำ

คะแนนระดับ 2.01 – 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

คะแนนระดับ 3.01 – 4.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูง

คะแนนระดับ 4.01 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับสูงมากต่ำ

ตารางที่ 26 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำแนกตาม การระบุชื่อรายการที่ชอบดู 3 รายการ

การระบุชื่อรายการที่ชอบ	จำนวน	ร้อยละ
ระบุชื่อรายการ	2,953	57.50
ไม่ระบุชื่อรายการ	2,182	42.50
รวม	5,135	100.00

n = 5,135

จากตารางที่ 26 กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำนวนทั้งสิ้น 5,135 คน เมื่อจำแนกตามการระบุชื่อรายการที่ชอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,953 คน ระบุชื่อรายการที่ชอบ คิดเป็นร้อยละ 57.50 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,182 คน ไม่ระบุชื่อรายการที่ชอบ คิดเป็นร้อยละ 42.50

ตารางที่ 27 แสดงจำนวน (ร้อยละ) รายการที่ชอบของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวี สาธารณะ เรียงตามลำดับความชอบ

ชื่อรายการที่ชอบ	จำนวน	ร้อยละ
1. ข่าว (เช้า/เที่ยง/ค่ำ/ดึก/สารคดีเชิงข่าว)	1,105	18.80
2. ท่องโลกกว้าง	797	13.55
3. ชุมชนต้นแบบ	414	7.05
4. ฟินิเจอร์	399	6.85
5. ไทยมุง	227	3.85
6. สถานีประชาชน	210	3.60
7. เปิดปม	199	3.45
8. คู่กับแพะ	184	3.15
9. English Breakfast	169	2.85
10. การ์ตูน	140	2.45
11. คนตรีกีวีศิลป์	111	1.95
12. มหัศจรรย์สุวรรณภูมิ	105	1.85
13. วิจัยไทยคิด	102	1.73
14. นักข่าวพลเมือง	96	1.63
15. ตอบโจทย์	95	1.61
16. กินอยู่คือ	94	1.60
17. ที่นี่ทีวีไทย	92	1.55
18. ขบวนการนักอ่าน	84	1.40
19. ครอบครัวเดียวกัน	81	1.30
20. 2563 เปลี่ยนประเทศไทย	62	1.10
21. มดคันไฟ	54	.90

22. เวทีสาธารณะ	54	.90
23. คนสู้โรค	54	.90
24. เด็กและเยาวชน	52	.88
25. แกะกล่องหนังไทย	52	.88
26. 108 คนตรี	49	.83
27. ชีวิตจริงยิ่งกว่าละคร	46	.78
28. ละครซีรีส์ต่างประเทศ	46	.78
29. ภัตตาคารบ้านทุ่ง	45	.76
30. ลุยไม่รู้โรย	42	.71
31. ทันโลกกับชัยรัตน์ ฅมยา	41	.69
32. พันแสงรุ่ง	38	.61
33. ชั่วโมงทำกิน	35	.60
34. ปากโป้ง	33	.55
35. ครู่มืออาชีพ	33	.55
36. Spirit of Asia วิถีเอเชีย	31	.52
37. เด็กดีเด็ด	27	.45
38. บ้านทุ่งลุงเกษตร	27	.45
39. ทวีไทยสุดสัปดาห์	26	.44
40. สอนศิลป์	25	.42
41. คนเก่งภาษาไทย	22	.37
42. เปิดบ้านทวีไทย	21	.35
43. อีจู้ก้อนแรก	20	.34
44. Hot Shot Films	17	.28

45. กล้องนักคิด	17	.28
46. หัวใจใกล้กัน	13	.22
47. ไทยโซว์	13	.22
48. พุทธภูมิสู่สุวรรณภูมิ	12	.20
49. กระจายต้นต้ว	12	.20
50. ยิ้มสู้	12	.20
51. สนุกยกครัว	10	.17
52. ชาววิทย์ชิดชาวบ้าน	10	.17
53. โลกหลากมิติ	9	.15
54. หอศิลป์ทีวีไทย	9	.15
55. สิทธิวิวาตะ	8	.13
56. ตามรอยพ่อ	8	.13
57. ทัวถิ่นแดนไทย	7	.11
58. ชมรมเพื่อนพอเพียง	7	.11
59. มิติโลกหลังเที่ยงคืน	6	.10
60. เป็นเด็ก	6	.10
61. ละครนะโม ฮีโร่ผู้นำรัก	6	.10
62. สู้ฟันลูกหนังไทย	5	.08
63. ส่องท่องถิ่นไทย	5	.08
64. ท่องทั่วทวีป	5	.08
65. World Why วิทย์	5	.08
66. หยุค เรือลลิตีผ่านแดน	5	.08
67. แรงคิดทีวีไทย	4	.06

68. ใจเต็มใจ	4	.06
69. ผ่นจากฟ้า	4	.06
70. สำรวจ โลก	3	.05
71. โลกใบเดียวกัน	3	.05
72. พลเมืองคนกล้า	3	.05
73. เวทีชาวบ้าน	3	.05
74. คั่นครัวทั่วไทย	3	.05
75. ละครบ้ำบ้ำ ย่าหย่า	3	.05
76. ปราชญ์เดินดิน	2	.03
77. ฉลาดยกกำลังสอง	2	.03
78. บัลลังก์ดนตรี	2	.03
79. มองมุมใหม่	2	.03
รวม	5,880	100.00

n = 2,953

จากตารางที่ 27 กลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะจำนวนทั้งสิ้น 5,135 คน เมื่อจำแนกตามการระบุชื่อรายการที่ชอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 2,953 คน ได้ระบุชื่อรายการที่ชอบ 5,880 รายการ ซึ่งสามารถจัดกลุ่มตามชื่อของรายการออกได้เป็น 79 รายการ โดยรายการที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุดคือ รายการข่าว(เช้า/เที่ยง/ค่ำ/ดึก/สารคดีเชิงข่าว) คิดเป็นร้อยละ 18.80 รองลงมาคือ รายการท่องเที่ยวโลกกว้าง คิดเป็นร้อยละ 13.55 และรายการชุมชนต้นแบบ เป็นรายการที่กลุ่มตัวอย่างชอบเป็นอันดับที่สาม คิดเป็นร้อยละ 7.05

ตารางที่ 28 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะจำแนกตาม การระบุชื่อรายการที่ไม่ชอบ 3 รายการ

การระบุชื่อรายการที่ไม่ชอบ	จำนวน	ร้อยละ
ระบุชื่อรายการ	629	12.20
ไม่ระบุชื่อรายการ	4,506	87.80
รวม	5,135	100.00

n = 5,135

จากตารางที่ 28 กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 5,135 คน เมื่อจำแนกตามการระบุชื่อรายการที่ไม่ชอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 4,506 คนไม่ระบุชื่อรายการที่ไม่ชอบ คิดเป็นร้อยละ 87.80 และมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 629 คนระบุชื่อรายการที่ไม่ชอบ คิดเป็นร้อยละ 12.20

ตารางที่ 29 แสดงจำนวน (ร้อยละ) รายการที่ไม่ชอบของกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะ เรียงตามลำดับความไม่ชอบ

ชื่อรายการที่ไม่ชอบ	จำนวน	ร้อยละ
1. การ์ตูน	156	16.50
2. ไทยมุง	70	7.45
3. ข่าว (เช้า/เที่ยง/ค่ำ/ดึก/สารคดีเชิงข่าว)	57	6.05
4. ละคร	51	5.45
5. ฟินิเจอร์	43	4.55
6. วิจัยไทยคิด	37	3.95
7. ชุมชนต้นแบบ	34	3.65
8. English Breakfast	31	3.35
9. ขบวนการนักอ่าน	31	3.35
10. ดนตรีวิถีศิลป์	29	3.05
11. มหัทศวรรษสุวรรณภูมิ	27	2.95
12. 2563 เปลี่ยนประเทศไทย	27	2.95
13. 108 คนตรี	25	2.65
14. ปากโป้ง	24	2.55
15. ท่องโลกกว้าง	23	2.45
16. เด็กดีเด็ด	22	2.30
17. ละครซีรีส์ต่างประเทศ	22	2.30
18. เป็นเด็ก	20	2.20
19. คู่กับแพะ	19	2.10
20. ชีวิตจริงยิ่งกว่าละคร	17	1.80
21. ไทยโซว์	16	1.70

22. กินอยู่คือ	16	1.70
23. สถานีประชาชน	14	1.50
24. คนเก่งภาษาไทย	12	1.30
25. Hot Shot Films	11	1.20
26. มดคันไฟ	9	.90
27. ตอบโจทย์	9	.90
28. เปิดปม	8	.80
29. นักข่าวพลเมือง	7	.70
30. พันแสงรุ่ง	7	.70
31. ครูมืออาชีพ	7	.70
32. ภัตราคารบ้านทุ่ง	6	.60
33. ที่นี้ทีวีไทย	5	.60
34. หัวใจใกล้กัน	5	.50
35. แกะกล่องหนังไทย	5	.50
36. ครอบครัวเดียวกัน	4	.40
37. คนสู้โรค	4	.40
38. เวทีชาวบ้าน	4	.40
39. ผ่นจากฟ้า	4	.40
40. เปิดบ้านทีวีไทย	3	.30
41. พลเมืองคนกล้า	3	.30
42. หยุด เรือลลิตีผ่านแดน	3	.30
43. เวทีสาธารณะ	3	.30
44. อีฐก้อนแรก	2	.20

45. ยิ้มสู้	2	.20
46. กล่องนักคิด	2	.20
47. Spirit of Asia วิถีเอเชีย	2	.20
48. ใจเต็มใจ	2	.20
49. ไทย เชียเตอร์	1	.10
50. การ์ตูนหรรษานานาชาติ	1	.10
51. ชั่วโมงทำกิน	1	.10
รวม	943	100.00

n = 629

จากตารางที่ 29 กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 5,135 คน เมื่อจำแนกตามการระบุชื่อรายการที่ไม่ชอบ พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวน 629 คน ได้ระบุชื่อรายการที่ไม่ชอบจำนวน 943 รายการ ซึ่งสามารถจัดกลุ่มตามชื่อของรายการออกได้เป็น 51 รายการ โดยรายการที่กลุ่มตัวอย่างไม่ชอบมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ รายการการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 16.50 รายการที่กลุ่มตัวอย่างไม่ชอบรองลงมาคือ รายการไทยมุง คิดเป็นร้อยละ 7.45 และรายการข่าว (เช้า/เที่ยง/ค่ำ/ดึก/สารคดีเชิงข่าว) คิดเป็นร้อยละ 6.05

ตอนที่ 5 ความรู้และความเข้าใจที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวียุโรป ทีวีสธารณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวียุโรป ทีวีสธารณะ

ตารางที่ 30 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวียุโรป ทีวีสธารณะ จำแนกตามการรับทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวียุโรป ทีวีสธารณะเป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะแห่งแรกของไทย

สถานีโทรทัศน์สาธารณะแห่งแรกของไทย	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	3,974	61.60
ไม่ทราบ	2,478	38.40
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 30 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวียุโรป ทีวีสธารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามการรับทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวียุโรป ทีวีสธารณะเป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะแห่งแรกของไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 3,974 คน ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวียุโรป ทีวีสธารณะเป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะแห่งแรกของไทย คิดเป็นร้อยละ 61.60 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,478 คนไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวียุโรป ทีวีสธารณะเป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะแห่งแรกของไทย คิดเป็นร้อยละ 38.40

ตารางที่ 31 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะ จำแนกตามความเข้าใจว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะ เป็นของใคร

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะเป็นของ	จำนวน	ร้อยละ
รัฐบาล	1,556	24.10
ประชาชน	3,551	55.10
เอกชน	228	3.50
ไม่แน่ใจ	1,117	17.30
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 31 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามความเข้าใจว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะเป็นของใคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 3,551 คน เข้าใจว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะเป็นของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 55.10 รองลงมาจำนวน 1,556 คนเข้าใจว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะเป็นของรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 24.10 และจำนวน 1,117 คน ไม่แน่ใจว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะเป็นของใคร คิดเป็นร้อยละ 17.30

ตารางที่ 32 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาหธารณะ จำแนกตามการทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาหธารณะไม่มีการโฆษณาสินค้า

การไม่มีโฆษณาสินค้า	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	3,726	57.70
ไม่ทราบ	2,726	42.30
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 32 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาหธารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามการรับทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาหธารณะไม่มีการโฆษณาสินค้า พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 3,726 คนทราบว่า สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาหธารณะไม่มีการโฆษณาสินค้า คิดเป็นร้อยละ 57.70 และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2,726 คนไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาหธารณะไม่มีการโฆษณาสินค้า คิดเป็น ร้อยละ 42.30

ตารางที่ 33 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ จำแนกตามการรับทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ”

“สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ”	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	3,580	55.50
ไม่ทราบ	2,872	44.50
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 33 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามการรับทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 3,580 คน ทราบว่า สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ” คิดเป็นร้อยละ 55.50 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,872 คนไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ” คิดเป็นร้อยละ 44.50

ตารางที่ 34 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะ จำแนกตามการทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี
“ศูนย์เพื่อนทีวีไทย”

“ศูนย์เพื่อนทีวีไทย”	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	2,980	46.20
ไม่ทราบ	3,472	53.80
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 34 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามการรับทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะมี “ศูนย์เพื่อนทีวีไทย” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 3,472 คนไม่ทราบว่า
สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “ศูนย์เพื่อนทีวีไทย” คิดเป็นร้อยละ 53.80 และกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 2,980 คนทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “ศูนย์เพื่อนทีวีไทย” คิดเป็นร้อยละ
46.20

ตารางที่ 35 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ จำแนกตาม การทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถผลิตข่าวท้องถิ่นของตนออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะผ่านทางรายการ “นักข่าวพลเมือง”

“นักข่าวพลเมือง”	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	3,334	51.70
ไม่ทราบ	3,118	48.30
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 35 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามการรับทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถผลิตข่าวท้องถิ่นของตนออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะผ่านทางรายการ “นักข่าวพลเมือง” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 3,334 คน ทราบเกี่ยวกับรายการ “นักข่าวพลเมือง” คิดเป็นร้อยละ 51.70 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3,118 คน ไม่ทราบเกี่ยวกับรายการ “นักข่าวพลเมือง” คิดเป็นร้อยละ 48.30

ตารางที่ 36 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ จำแนกตามความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่สนใจ	1,070	16.60
สมัครสมาชิก “เพื่อนทีวีไทย”	1,635	25.30
ร่วมผลิตรายการข่าว “นักข่าวพลเมือง”	728	11.30
สมัครเป็นสมาชิก “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ”	1,745	27.00
ร่วมก่อตั้ง “ศูนย์เพื่อนทีวีไทย” ในท้องถิ่นของตน	1,082	16.80
อื่นๆ	192	3.00
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 36 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 1,745 คน มีความสนใจที่จะสมัครเป็นสมาชิก “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ” คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,635 คน มีความสนใจที่จะสมัครเป็นสมาชิก “เพื่อนทีวีไทย” คิดเป็นร้อยละ 25.30 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,082 คน มีความสนใจที่จะร่วมก่อตั้ง “ศูนย์เพื่อนทีวีไทย” ในท้องถิ่นของตน คิดเป็นร้อยละ 16.80

ตารางที่ 37 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ จำแนกตามการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

การแสดงความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
แสดงความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	1,853	28.70
ไม่แสดงความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	4,599	71.30
รวม	6,452	100.00

n = 6,452

จากตารางที่ 37 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เมื่อจำแนกตามการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 4,599 คน ไม่แสดงความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 71.30 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,853 คน ได้แสดงความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 28.70

ตารางที่ 38 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชอบโทรทัศน์ทีวีไทยเพราะมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ได้ในหลายรายการ	179	8.90
2. โทรทัศน์ทีวีไทยเป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะที่คำนึงถึงผลประโยชน์และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง	154	7.70
3. โทรทัศน์ทีวีไทยมีความเป็นกลางและมีความยุติธรรมในการนำเสนอข่าวสารไม่เข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด	130	6.50
4. รายการข่าวโทรทัศน์ทีวีไทยทำได้ดีน่าติดตามเพราะมีการนำเสนอข่าวสารด้วยความรวดเร็วและเกาะติดสถานการณ์อย่างใกล้ชิด	107	5.30
5. อยากให้หน้าจอโทรทัศน์ทีวีไทยเป็นเวทีสาธารณะของประชาชนที่มีความหลากหลายในทุกกลุ่มและทุกชนชั้น	98	4.95
6. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยมีทีมงานที่ทำงานได้ดีและขอให้คงรักษาความดีไว้ต่อไป	90	4.55
7. อยากให้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยเปิดสถานีตลอด 24 ชั่วโมง	80	4.05
8. โทรทัศน์ทีวีไทยควรนำเสนอรายการที่เน้นการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นชนบทต่างๆ	74	3.75
9. โทรทัศน์ทีวีไทยควรนำเสนอรายการที่แปลกและแตกต่างไปจากสถานีโทรทัศน์อื่นๆ เพื่อเป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะอย่างแท้จริง	68	3.45
10. ชอบโทรทัศน์ทีวีไทยเพราะเป็นสถานีโทรทัศน์ที่ให้ความสำคัญแก่เด็กและเยาวชนมาก	57	2.85
11. ชอบผู้ดำเนินรายการประเภทข่าวที่มีความเป็นอิสระและไม่เกรงกลัวต่ออิทธิพลของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ	51	2.55
12. รายการประเภทบันเทิงของโทรทัศน์ทีวีไทยยังไม่มี ความหลากหลายและไม่สนุกเท่าที่ควร	48	2.45
13. ควรเพิ่มรายการสำหรับเยาวชนเพื่อการสร้างจิตสำนึกในการประพฤติปฏิบัติตัวเป็นคนดีตามประเพณีและวัฒนธรรมไทย	46	2.35

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
14. ควรมีการสร้างสรรค์รายการที่นำเสนอเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านและวิถีชีวิตของคนไทยในชนบท	44	2.25
15. รายการโทรทัศน์ทีวีไทยมีเนื้อหาสาระที่หนักมากเกินไป	37	1.80
16. ควรมีรายการประเภทการทำอาชีพเสริมสำหรับเกษตรกรและประชาชนทั่วไป	37	1.80
17. ควรมีการเชิญแขกรับเชิญที่มีร่วมในรายการต่างๆ ของโทรทัศน์ทีวีไทยให้หลากหลายกว่าเดิม	35	1.75
18. ควรมีรายการประเภทการทำเกษตรกรรมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	34	1.70
19. ควรมีรายการที่สะท้อนถึงปัญหาและความต้องการของผู้ที่ยากจน ด้อยโอกาสและผู้พิการ	29	1.45
20. ควรมีการรายงานสดจากสถานที่เกิดเหตุการณ์ในการนำเสนอข่าว เหตุการณ์ต่างๆ	29	1.45
21. ควรเพิ่มรายการบันเทิงประเภทละครเช่น บาบ๋า ยาหย่าให้มีมากขึ้น	27	1.35
22. ควรมีรายการประเภทที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	27	1.35
23. ควรมีรายการสารคดีเกี่ยวกับชีวประวัติบุคคลสำคัญในด้านต่างๆ	25	1.25
24. ควรมีรายการสารคดีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	25	1.25
25. ควรมีการเพิ่มรายการสารคดีต่างประเทศให้มากขึ้น	23	1.15
26. ควรมีรายการประเภทการท่องเที่ยวแบบผจญภัยทั้งในและต่างประเทศ	23	1.15
27. ควรมีรายการเกี่ยวกับปัญหาและการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ	20	1.00
28. ควรมีรายการประเภทแนะนำแนวการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ	20	1.00
29. ควรมีการเพิ่มรายการกีฬาและการถ่ายทอดสดการแข่งขันฟุตบอล	20	1.00
30. ควรมีการเพิ่มรายการประเภทการวิเคราะห์ข่าวทั้งในและต่างประเทศ	19	.95
31. ควรเพิ่มรายการสอนภาษาอังกฤษแบบ English Breakfast ให้มากขึ้น	18	.90
32. ชอบละครซีรีส์ญี่ปุ่นมากของให้นำมาออกอากาศต่อไป	17	.85
33. ชอบรายการสารคดีท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่นแบบรายการวาบิซาบิ	17	.85

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
34. อยากให้รายการแกะกล่องหนังไทยออกอากาศในเวลา 21.00 น.	16	.80
35. ควรมียุทธศาสตร์เกี่ยวกับธรรมชาติที่สอนสนุกและเข้าใจง่าย	16	.80
36. ชอบรายการทีวีไทยสุดสัปดาห์ที่มีผู้สื่อข่าวออกไปทำข่าวนอกสถานที่	15	.75
37. ควรนำละครซีรีส์ของต่างประเทศ เช่น อังกฤษ มาออกอากาศด้วย	14	.70
38. ควรเพิ่มรายการประเภทรายการทิศทางประเทศไทย 2563 ให้มากขึ้น	14	.70
39. เป็นสถานีโทรทัศน์ที่ดี ควรทำดีต่อไปเรื่อยๆ	13	.65
40. ควรมียุทธศาสตร์ที่นำเสนอการทำความดีของประชาชนในด้านต่างๆ เพื่อเป็นแบบอย่างในการสร้างแรงบันดาลใจในการทำความดีให้แก่ผู้ชม	12	.60
41. ควรขยายเวลาออกอากาศรายการท่องเที่ยวโลกกว้างให้มากขึ้นกว่าเดิม	12	.60
42. การเลือกประเด็นในการสนทนาของรายการต่างๆควรเป็นประเด็นที่มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่	12	.60
43. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยมียุทธศาสตร์ที่มีคุณภาพและมีเนื้อหาสาระดี	11	.55
44. ควรเปิดโอกาสให้นักวิชาการท้องถิ่นจากมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด มาร่วมในรายการ	9	.45
45. ควรลดรายการการ์ตูนในช่วงเช้าของวันเสาร์และวันอาทิตย์ลงบ้าง เพราะสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ ก็มีรายการการ์ตูนในเวลาเดียวกัน	9	.45
46. ชอบที่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในรายการได้	9	.45
47. ควรมีสุนัขข่าวทีวีไทยประจำทุกจังหวัด	8	.40
48. ควรมีการจัดอบรม “นักข่าวพลเมือง” ให้แก่ผู้สนใจในทุกจังหวัด	8	.40
49. ควรมียุทธศาสตร์ประเภทตลกๆ ที่สร้างสรรค์บ้างเพื่อคลายเครียด	7	.35
50. ควรเพิ่มจำนวนผู้ประกาศข่าวในสถานีให้มากขึ้น	7	.35
51. การนำเสนอรายการข่าวเป็นกลางและตรงไปตรงมาดี	7	.35
52. ควรมียุทธศาสตร์เกี่ยวกับการสอนทำอาหารพื้นเมืองภาคต่างๆ	6	.30
53. ควรมียุทธศาสตร์ที่ตรวจสอบการทำงานของภาครัฐต่างๆ	6	.30

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
54. ควรมีรายการสารคดีท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทยมากกว่านี้	6	.30
55. ควรมีรายการบันเทิงมากกว่านี้	6	.30
56. ควรมีรายการเกี่ยวกับการเลี้ยงดูทารกสำหรับคุณแม่ที่กำลังตั้งครรภ์	5	.25
57. ควรมีรายการเกี่ยวกับกฎหมายที่ประชาชนควรรู้	5	.25
58. ควรเพิ่มเวลารายการชุมชนต้นแบบให้มากขึ้น	4	.20
59. รายการของทีวีไทยเกือบทุกรายการมีคุณภาพดีมาก	4	.20
60. รายการสารประโยชน์ของทีวีไทยมีประโยชน์มาก เพราะผู้ชมสามารถนำความรู้ที่ได้จากรายการไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	3	.15
61. รายการสอนศิลป์ดีมากและขอให้รายการนี้คงอยู่ต่อไป	3	.15
62. รับสัญญาณภาพและเสียงจากสถานีทีวีไทยได้ไม่ดีเพราะมีสัญญาณรบกวนจากคลื่นวิทยุท้องถิ่นมาก	3	.15
63. ควรเปลี่ยนเวลาออกอากาศเวลารายการสถานีประชาชนเป็นเวลา 20.00-21.00 น.	3	.15
64. ชอบรายการข่าวเพราะชอบดูผู้รายงานข่าวคือคุณปวีณมัยและคุณฉวีฐิตามาก	3	.15
65. ควรมีข่าวเกี่ยวกับการเกษตรและราคาสินค้าเกษตรในช่วงข่าวภาคค่ำ	3	.15
66. รายการท่องเที่ยวโลกกว้างควรออกอากาศเป็นเสียงต้นฉบับและควรเพิ่มคำบรรยายเป็นภาษาไทยจะช่วยให้ผู้ชมสามารถฝึกภาษาอังกฤษได้ด้วย	3	.15
67. ควรมีรายการสำหรับวัยรุ่นที่มีการดำเนินรายการที่มีความแปลกแหวกแนวและน่าสนใจกว่านี้	3	.15
68. ควรมีการปรับปรุงรายการให้น่าสนใจกว่าเดิม	3	.15
69. ทีวีไทยควรนำเสนอรายการที่เน้นความปรองดองสามัคคีกันของคนในชาติและช่วยลดความขัดแย้งระหว่างคนหลากหลายกลุ่ม	2	.10
70. ในจังหวัดที่พื้นที่อยู่ในบริเวณภูเขาสูงรับสัญญาณได้ไม่ดี	2	.10
71. ควรมีรายการส่งเสริมการตลาดและแนะนำสินค้าของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทต่างๆ ของทุกอำเภอและทุกจังหวัด	2	.10

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
72. ควรผลิตรายการละครโทรทัศน์ที่เป็นเรื่องราวที่ให้ความสนุกสนาน เพราะละครของไทยมีเนื้อหาหนัก	2	.10
73. อยากให้มีศูนย์ทีวีไทยในทุกอำเภอและทุกตำบล	2	.10
74. อยากให้มีการถ่ายทอดรายการแข่งขันฟุตบอล	2	.10
75. ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น	1	.05
76. ชอบรายการสารคดีต่างประเทศ	1	.05
77. ควรมีรายการสำหรับเด็กมากกว่านี้	1	.05
78. การนำเสนอข่าวควรนำเสนอด้วยความถูกต้อง อย่าบิดเบือน	1	.05
79. ควรมีรายการสารคดีท่องเที่ยวที่คนในชุมชนเป็นผู้ดำเนินรายการ	1	.05
80. ควรเลือกผู้ผลิตรายการที่มีความคิดสร้างสรรค์	1	.05
รวม	1,994	100.00

n = 1,853

จากตารางที่ 38 กลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวน 1,853 คน ได้แสดงความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ โดยกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจำนวน 1,994 ข้อซึ่งแบ่งออกได้เป็น 80 ประเด็น โดย 3 ประเด็นแรกที่กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ คือ ชอบโทรทัศน์ทีวีไทยเพราะมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆได้ในหลายรายการ คิดเป็นร้อยละ 8.90 โทรทัศน์ทีวีไทยเป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะที่คำนึงถึงผลประโยชน์และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง คิดเป็นร้อยละ 7.70 และโทรทัศน์ทีวีไทยมีความเป็นกลางและมีความยุติธรรมในการนำเสนอข่าวสารไม่เข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด คิดเป็นร้อยละ 6.50

ตอนที่ 6 ลักษณะประชากรและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์
ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

ตารางที่ 39 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	506	38.40
หญิง	806	61.20
อื่นๆ	5	.40
รวม	1,317	100.00

n=1,317

จากตารางที่ 39 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
จำนวน 1,317 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นหญิงจำนวน 806 คน
คิดเป็นร้อยละ 61.20 เป็นชายจำนวน 506 คน คิดเป็นร้อยละ 38.40 และอื่นๆ จำนวน 5 คน คิดเป็น
ร้อยละ .40

ตารางที่ 40 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิเคราะห์จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	464	35.20
21-30 ปี	166	12.60
31-40 ปี	227	17.20
41-50 ปี	191	14.50
51-60 ปี	152	11.60
61 ปีขึ้นไป	117	8.90
รวม	1,317	100.00

n = 1,317

จากตารางที่ 40 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิเคราะห์
จำนวนทั้งสิ้น 1,317 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 464 คนมีอายุ
ต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.20 รองลงมาจำนวน 227 คนมีอายุ 31- 40 ปี คน คิดเป็นร้อยละ 17.20
และจำนวน 191 คนมีอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.50

ตารางที่ 41 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะจำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือตอนบน	85	6.50
ภาคเหนือตอนล่าง	131	9.90
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	273	20.70
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	214	16.30
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	108	8.30
ภาคกลาง-ตะวันออก	127	9.60
ภาคกลาง-ตะวันตก	133	10.10
ภาคใต้ตอนบน	144	10.90
ภาคใต้ตอนล่าง	102	7.70
รวม	1,317	100.00

n=1,317

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ จำนวนทั้งสิ้น 1,317 คน เมื่อจำแนกตามภูมิภาค พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 273 คน มีภูมิลำเนาอยู่ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน คิดเป็นร้อยละ 20.70 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 214 คนมีภูมิลำเนาอยู่ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คิดเป็นร้อยละ 16.30 และมี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คนมีภูมิลำเนาอยู่ในภูมิภาคใต้ตอนบน คิดเป็นร้อยละ 10.90

ตารางที่ 42 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	92	7.00
พนักงานร้าน/บริษัทเอกชน	49	3.70
รับจ้างทั่วไป	166	12.60
แม่บ้าน	133	10.10
เกษตรกร	297	22.60
นักเรียน/นักศึกษา	467	35.50
อื่นๆ	113	8.60
รวม	1,317	100.00

n=1,317

จากตารางที่ 42 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ จำนวน 1,317 คน เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 467 คนเป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมาจำนวน 297 คนมีอาชีพเป็นเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 22.60 และจำนวน 166 คน มีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 12.60

ตารางที่ 43 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิสาขารณะจำแนกตามรายได้

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	448	34.00
ไม่เกิน 5,000 บาท	459	34.90
5,001 - 20,000 บาท	349	26.50
20,001- 50,000 บาท	48	3.60
50,001- 100,000 บาท	10	.80
มากกว่า 100,000 บาท	3	.20
รวม	1,317	100.00

n=1,317

จากตารางที่ 43 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะ
จำนวน 1,317 คน เมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 459 คน
มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.90 รองลงมาจำนวน 448 คนไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ
34.00 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 349 คนมีรายได้ 5,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.50

ตารางที่ 44 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิเคราะห์จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	364	27.60
มัธยมศึกษา	606	46.00
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	121	9.20
ปริญญาตรี	204	15.50
สูงกว่าปริญญาตรี	22	1.70
รวม	1,317	100.00

n = 1,317

จากตารางที่ 44 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิเคราะห์จำนวน 1,317 คน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 606 คน มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาจำนวน 364 คน มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 27.60 และจำนวน 204 คน มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 15.50

ตารางที่ 45 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ทีวีสาธารณะ จำแนกตามการใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวัน

การดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวัน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ชม.	398	30.30
ประมาณ 2 - 5 ชม.	771	58.50
มากกว่า 5 ชม.	129	9.80
ไม่ได้ดูเลย	19	1.40
รวม	1,317	100.00

n=1,317

จากตารางที่ 45 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ
จำนวน 1,317 คน เมื่อจำแนกตามการใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวัน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่จำนวน 771 คน ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวันประมาณ 2 - 5 ชม. คิดเป็นร้อยละ
58.50 รองลงมาจำนวน 398 คนใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวันน้อยกว่า 2 ชม. คิดเป็นร้อยละ
30.30 และมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 129 คนใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากกว่า 5 ชม. คิดเป็นร้อยละ 9.80

ตารางที่ 46 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิสาขารณะ จำแนกตามช่วงเวลาที่ดูโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่

ช่วงเวลาที่ดูโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ร้อยละ
เช้า 05.00 – 09.00 น.	112	8.50
กลางวัน 09.00 – 15.00 น.	91	6.90
เย็น 15.00 – 19.00 น.	150	11.40
ค่ำ 19.00 – 22.00 น.	880	66.80
ดึก 22.00 – 24.00 น.	66	5.00
หลังเที่ยงคืน 00.00 – 05.00 น.	18	1.40
รวม	1,317	100.00

n = 1,317

จากตารางที่ 46 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะ
จำนวน 1,317 คน เมื่อจำแนกตามช่วงเวลาที่ดูโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ พบว่า ส่วนใหญ่ของกลุ่ม
ตัวอย่างจำนวน 880 คน ดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาค่ำ 19.00 – 22.00 น. คิดเป็นร้อยละ 66.80 รองลงมา
จำนวน 150 คน ดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาเย็น 15.00 – 19.00 น. คิดเป็นร้อยละ 11.40 และมีกลุ่ม
ตัวอย่างจำนวน 112 คน ดูโทรทัศน์ในช่วงเวลา เช้า 05.00 – 09.00 น. คิดเป็นร้อยละ 8.50

ตารางที่ 47 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย
ที่วิสาขารณะจำแนกตามเหตุผลที่ไม่ดู

เหตุผลที่ไม่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะ	จำนวน	ร้อยละ
คิดว่าไม่น่าสนใจ	130	9.90
ไม่ทราบจะดูรายการอะไร	705	53.50
รับสัญญาณไม่ได้	329	25.00
อื่นๆ	153	11.60
รวม	1,317	100.00

n = 1,317

จากตารางที่ 47 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะ
จำนวน 1,317 คน เมื่อจำแนกตามเหตุผลที่ไม่ดู พบว่า ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 705 คน
ไม่ทราบว่า จะดูรายการอะไร คิดเป็นร้อยละ 53.50 รองลงมาจำนวน 329 คนตอบว่ารับสัญญาณ
ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 25.00 และจำนวน 153 คนมีเหตุผลอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 11.60

ตารางที่ 48 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิ
 สาธารณะ จำแนกตามการมีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ที่ไม่ดูโทรทัศน์ทีวีไทยที่วิสาธารณะ	จำนวน	ร้อยละ
มีข้อเสนอแนะ	570	43.30
ไม่มีข้อเสนอแนะ	747	56.70
รวม	1,317	100.00

n = 1,317

จากตารางที่ 48 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะ
 จำนวน 1,317 คน เมื่อจำแนกตามการมีข้อเสนอแนะ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 747 คน
 ไม่มีข้อเสนอแนะ คิดเป็นร้อยละ 56.70 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 570 คน มีข้อเสนอแนะ คิดเป็น
 ร้อยละ 43.30

ตารางที่ 49 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

แสดงความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. รายการโทรทัศน์ของทีวีไทยดูแล้วไม่สนุกควรมีการปรับปรุงรายการให้สนุกและมีความน่าสนใจมากกว่าเดิม	97	16.40
2. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยมีรายการที่มีคุณภาพและมีเนื้อหาสาระดีหลายรายการแต่เวลาออกอากาศตรงกับช่องอื่นที่ดูเป็นประจำ	85	14.40
3. ไม่รู้จักสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น	74	12.50
4. ทีวีไทยเป็นสถานีโทรทัศน์ที่ดีแต่ไม่มีเวลาดูเพราะทำงาน	52	8.80
5. ไม่ชอบรายการของทีวีไทยเพราะเป็นรายการที่มีเนื้อหาหนักและมีสาระมากเกินไป	46	7.75
6. มีรายการที่ชอบและดูเป็นประจำทางสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นอยู่แล้วเลยไม่มีเวลามาดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย	34	5.75
7. อยากรู้โทรทัศน์ทีวีไทย แต่ที่บ้านมีโทรทัศน์เครื่องเดียวและคนในบ้านชอบแย่งดูช่องอื่น	29	4.90
8. ควรมีการประชาสัมพันธ์รายการที่ออกอากาศและควรมีการแนะนำรายการที่น่าสนใจให้ประชาชนได้รับทราบมากขึ้น	27	4.60
9. รายการโทรทัศน์ของทีวีไทยยังไม่ตรงกับความสนใจเพราะรายการของช่องอื่นๆ น่าสนใจมากกว่า	25	4.20
10. ควรเพิ่มการออกอากาศให้มีสัญญาณครอบคลุมในทุกพื้นที่	21	3.60
11. ไม่ดูโทรทัศน์ทีวีไทยเพราะรับสัญญาณได้ไม่ดี ภาพไม่ชัดเสียงขาดหาย	15	2.50
12. การนำเสนอข่าวยังไม่มีความถูกต้องและมีการบิดเบือนข่าว	13	2.20
13. ควรมีรายการบันเทิงประเภทละครมากกว่านี้	13	2.20
14. รายการโทรทัศน์ของทีวีไทยเน้นรายการเด็กมากเกินไป	12	2.10
15. รายการโทรทัศน์ของทีวีไทยมีการนำเสนอปัญหาของคนจนในสังคมมากเกินไป	9	1.50

16. โทรทัศน์ทีวีไทยควรมีรูปแบบของรายการที่น่าสนใจกว่านี้	8	1.40
17. การรายงานข่าวไม่ถูกต้องมีความผิดพลาดมาก	6	1.10
18. ไม่ชอบผู้ดำเนินรายการของโทรทัศน์ทีวีไทยเพราะไม่มี ความเป็นกลาง	5	.80
19. รายการของโทรทัศน์ทีวีไทยมีข่าวมากเกินไป	5	.80
20. พิธีกรหญิงรายการข่าวโทรทัศน์ทีวีไทยชอบแสดงความ คิดเห็นส่วนตัวและกดดันผู้ร่วมรายการมากเกินไป	3	.55
21. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ยังไม่เป็นที่สาธารณะที่แท้จริง	3	.55
22. ไม่ชอบสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย	2	.35
23. รายการโทรทัศน์ของทีวีไทยหลายรายการดูแล้วเข้าใจยาก	2	.35
24. ควรเพิ่มการออกอากาศให้มีสัญญาณครอบคลุมในทุกพื้นที่	2	.35
25. ไม่รู้จักสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเลยไม่ได้ดู	2	.35
รวม	590	100.00

n = 570

จากตารางที่ 49 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวน 570 คน ได้แสดงความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ โดยกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจำนวน 590 ข้อซึ่งแบ่งออกได้เป็น 23 ประเด็น โดย 3 ประเด็นแรกที่กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ คือ รายการโทรทัศน์ของทีวีไทยดูแล้วไม่สนุก ควรมีการปรับปรุงรายการให้สนุกและมีความน่าสนใจมากกว่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 16.40 สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยมีรายการที่มีคุณภาพและมีเนื้อหาสาระดีหลายรายการแต่เวลาออกอากาศตรงกับช่องอื่นที่ดูเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.40 และไม่รู้จักสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 12.50

2.6 สรุปผลการประมวลผล

1. ลักษณะทั่วไปและการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีซึ่งเป็นนักเรียนและนักศึกษา และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 20,000 บาท และมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

2. การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวี สาธารณะ

โดยปกติกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวันประมาณ 2 – 5 ชม. ในช่วงเวลาค่ำ 19.00 – 22.00 น. โดยสถานีโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมเป็นอันดับที่ 1 คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อันดับที่ 2 คือ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 อันดับที่ 3 คือ สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 อันดับที่ 4 คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท. อันดับที่ 5 คือ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ อันดับที่ 6 คือ สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 และอันดับที่ 7 คือ สถานีโทรทัศน์อื่นๆ

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5,135 คนที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,317 คนไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

3. พฤติกรรมในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

จากกลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 5,135 คน ส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเป็นประจำทุกวัน โดยใช้เวลาในการดูเฉลี่ยวันละ 1 - 2 ชม. และส่วนใหญ่ดูในช่วงเวลาค่ำ 19.00 – 22.00 น.

4. **ความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อรายการประเภทต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ**

กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 5,135 คน มีความพึงพอใจที่มีต่อโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในภาพรวมสูง ที่ค่าเฉลี่ย 3.54 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับสูงต่อรายการประเภทต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ได้แก่ รายการข่าว รายการสารบันเทิง รายการสารคดี รายการสารประโยชน์ และรายการเด็ก โดยมี ค่าเฉลี่ยที่ 3.61 3.23 3.65 3.50 และ 3.17 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ดูโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวนทั้งสิ้น 5,135 คน มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,953 คนระบุชื่อรายการที่ชอบดู โดยรายการที่กลุ่มตัวอย่างชอบ 3 อันดับแรก ได้แก่ รายการข่าว (เช้า/เที่ยง/ค่ำ/ดึก/สารคดีเชิงข่าว) รายการท่องเที่ยว และรายการชุมชนต้นแบบ และสำหรับรายการที่กลุ่มตัวอย่างไม่ชอบดู ซึ่งได้มีการระบุชื่อรายการจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 629 คน ได้แก่ รายการการ์ตูน รายการไทยมุง และรายการข่าว (เช้า/เที่ยง/ค่ำ/ดึก/สารคดีเชิงข่าว)

5. **ความรู้และความเข้าใจที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดูและไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ**

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 6,452 คน พบว่า ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างมีความรู้และทราบรายละเอียดเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในประเด็นต่างๆ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะแห่งแรกของไทยและส่วนใหญ่ เข้าใจว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเป็นของประชาชนรวมทั้งส่วนใหญ่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะไม่มีการโฆษณาสินค้า และทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ” นอกจากนี้ส่วนใหญ่ยังทราบเกี่ยวกับรายการ “นักข่าวพลเมือง” ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ แต่อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมี “ศูนย์เพื่อนทีวีไทย”

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะโดยการสมัครเป็นสมาชิก “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ” กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ แต่มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,853 คนที่ ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในประเด็นต่างๆ โดยความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ 3 อันดับแรก ได้แก่ ชอบโทรทัศน์ทีวีไทยเพราะมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วน

ร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆได้ในหลายรายการ โทรทัศน์ทีวีไทยเป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะที่คำนึงถึงผลประโยชน์และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยมีความเป็นกลางและมีความยุติธรรมในการนำเสนอข่าวสารไม่เข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

6. ลักษณะประชากรและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ชมรายการของ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจำนวน 1,317 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนและนักศึกษาและไม่มีรายได้ ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวันประมาณ 2-5 ชม. และส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาค่ำ 19.00 - 22.00 น.

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่ดูว่าเพราะไม่ทราบจะดูรายการอะไร และมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 570 คนได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในประเด็นต่างๆ โดยความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ 3 อันดับแรก ได้แก่ รายการโทรทัศน์ของทีวีไทยดูแล้วไม่สนุกควรมีการปรับปรุงรายการให้สนุกและมีความน่าสนใจมากกว่าเดิม สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยมีรายการที่มีคุณภาพและมีเนื้อหาสาระดีหลายรายการแต่เวลาออกอากาศตรงกับช่องอื่นที่คุณเป็นประจำ และไม่รู้จักสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

บทที่ 3

สรุปผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเวทีภูมิภาค

ในปี พ.ศ. 2553 สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนใน 9 ภูมิภาคซึ่งได้แก่ ภาคเหนือตอนบนเหนือตอนล่าง อีสานตอนบน อีสานตอนล่าง กรุงเทพฯและปริมณฑล กลางตะวันออก กลางตะวันตกใต้ตอนบน และใต้ตอนล่าง โดยในการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละภูมิภาค และในแต่ละกลุ่มประเด็นของสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการทุกครั้งนั้น มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ชมได้แสดงความคิดเห็นสะท้อนปัญหาการรับชม รับฟัง และให้ข้อเสนอแนะด้านผังรายการและเนื้อหาสาระรายการต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสารธารณะ 2) เพื่อการพัฒนาและสร้างการเรียนรู้แก่เพื่อนทีวีไทย และ 3) เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายผู้ชมผู้ฟังรายการ

ทั้งนี้เพื่อให้การประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละภูมิภาคทุกครั้งมีแนวทางในการปฏิบัติในการประชุมแนวเดียวกัน สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการจึงได้กำหนดกรอบคำถามที่ใช้เป็นประเด็นคำถามในการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไว้ 4 ข้อ ได้แก่

- 1) สถานการณ์ปัจจุบันหรือประเด็นปัญหาด้านต่างๆ ของแต่ละภูมิภาคเป็นอย่างไร
- 2) รายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสารธารณะได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ หรือประเด็นปัญหาต่างๆ เหล่านี้ได้อย่างไร
- 3) ในอนาคตสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสารธารณะควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาภูมิภาคนั้นๆ ได้อย่างไร
- 4) ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสารธารณะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ ได้อย่างไร

โดยการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในภูมิภาคแต่ละครั้งนั้น สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้กำหนดกระบวนการและวิธีดำเนินงานการประชุม ซึ่งมีขั้นตอนในการปฏิบัติตามลำดับ ดังนี้

1. สมาชิกสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการของแต่ละภูมิภาคประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจแก่แกนประสานภูมิภาคเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และกระบวนการการประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อนทีวีไทยในภูมิภาค พร้อมทั้งจัดทำกำหนดการประชุมในแต่ละจังหวัด
2. แกนประสานเพื่อนทีวีไทยของแต่ละจังหวัด ติดต่อและเชิญกลุ่มเป้าหมายให้เข้าร่วมในการประชุมรับฟังความคิดเห็นตามวันและเวลาที่กำหนด

3. แกนประสานเพื่อนทีวีไทยของแต่ละจังหวัดจัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นตามประเด็นของกรอบคำถามที่ตั้งไว้ตามวันและเวลาที่กำหนด

4. แกนประสานเพื่อนทีวีไทยของแต่ละจังหวัดแจกแบบสอบถามเพื่อสำรวจ “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ”

5. แกนประสานเพื่อนทีวีไทยของแต่ละจังหวัดนำเสนอรายงานการประชุมรับฟังความคิดเห็นที่จัดขึ้น โดยมีการประชุมร่วมกับแกนประสานเพื่อนทีวีไทยภูมิภาคและนักวิชาการประจำภูมิภาค

6. นักวิชาการประจำภูมิภาคประมวลความคิดเห็นจากการประชุมของทุกจังหวัด และจัดทำร่างเพื่อจัดทำรายงานสรุปการประชุมรับฟังความคิดเห็นของภูมิภาคต่อไป

ผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนใน 9 ภูมิภาค ตามประเด็นของกรอบคำถามที่ได้กำหนดไว้ใน 4 ประเด็นดังกล่าวแล้วข้างต้น สามารถสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

สถานการณ์หรือประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชนในภูมิภาคต่างๆ

จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนใน 9 ภูมิภาค อันประกอบไปด้วยภาคเหนือตอนบน เหนือตอนล่าง อีสานตอนบน อีสานตอนล่าง กรุงเทพฯและปริมณฑล กลางตะวันออก กลางตะวันตก ใต้ตอนบน และ ใต้ตอนล่าง พบว่า สถานการณ์หรือประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ นั้น สามารถนำมาสรุปในภาพรวมและแบ่งออกเป็นปัญหาด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านสังคม

เนื่องจากในแต่ละภูมิภาคมีปัญหาที่รบกวนการแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก โดยสภาพปัญหาด้านสังคมที่เกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ สามารถแบ่งออกได้ตามลักษณะของประชากร 4 กลุ่ม ดังนี้

1.1 ปัญหาของเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนจำนวนมากในภูมิภาคต่างๆ ได้ประสบกับปัญหาสังคม ดังนี้

(1) ปัญหาด้านสุขภาพ

เด็กและเยาวชนไทยในเกือบทุกภูมิภาคประสบกับปัญหาด้านสุขภาพหลายประการ เช่น มีสภาพความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายต่ำกว่ามาตรฐาน และมีการเจ็บป่วยด้วยโรคร้ายต่างๆ เช่น ไข้เลือดออก ปอดอักเสบ บาดทะยัก ท้องร่วง รวมทั้งมีเด็กทารกจำนวนมากได้รับเชื้อเอชไอวีจากพ่อแม่

(2) ปัญหาด้านโภชนาการ

เด็กและเยาวชนในครอบครัวชนบทส่วนใหญ่จะไม่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างถูกต้องหลักโภชนาการ ทำให้ร่างกายขาดสารอาหารที่เป็นประโยชน์ ส่งผลให้ลักษณะทางกายภาพ เช่น ส่วนสูงและน้ำหนักของเด็กและเยาวชนไทยต่ำกว่าเกณฑ์อายุ แต่ก็มีเด็กและเยาวชนในบางภูมิภาคเกิดภาวะบริโภคนเกินควรจนเป็นโรคอ้วน เนื่องจากขาดการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งพ่อแม่ขาดความรู้เรื่องโภชนาการเด็ก

(3) ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน

เด็กและเยาวชนในบางภูมิภาคได้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน เช่น การถูกคนในครอบครัวทำร้าย ทบตี หรือกักขัง การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การใช้แรงงานเด็กในโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งการนำเด็กออกเร่ร่อนขอทาน

(4) ปัญหาด้านอาชญากรรม

เด็กและเยาวชนในบางภูมิภาคมีการใช้เวลาว่างไปในทางที่ไม่เหมาะสมและหลงไปกับอบายมุข เช่น การติดเกมส์ การเล่นเกมพนัน การกินเหล้าสูบบุหรี่ จากนั้นได้ก้าวเข้าสู่การทำผิดกฎหมาย หรือการประกอบอาชญากรรมต่างๆ เช่น การลักขโมย การใช้ยาเสพติด และการทะเลาะวิวาท หรือยกพวกตีกัน

1.2 ปัญหาของสตรี

แม้ว่าสตรีไทยจะได้รับการยอมรับในสิทธิและความเสมอภาคตามกฎหมายให้เท่าเทียมกับเพศชายแล้วก็ตาม แต่ในความเป็นจริงสตรีไทยในภูมิภาคต่างๆ ยังต้องเผชิญกับปัญหาทางสังคมหลายประการ ดังนี้

(1) ปัญหาการกดขี่ทางเพศ

สตรีไทยในบางภูมิภาคประสบกับปัญหาการถูกกดขี่หรือละเมิดทางเพศอยู่เสมอ เช่น การละเมิดในเรื่องการทำงานที่ได้ค่าแรงน้อยกว่าเพศชาย การถูกกีดกันให้เข้าไปเป็นตัวแทนทางด้านการเมืองท้องถิ่น

(2) ปัญหาภายในครอบครัว

เนื่องจากตามบรรทัดฐานของสังคมไทยโดยทั่วไป การมีปัญหาระหว่างบุคคลในครอบครัวมักจะมีผลต่อสตรี โดยเข้าข้างฝ่ายชายอยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น สามีอาจไปมีภรรยาอื่นหรือประพฤติตัวเป็นคนเสเพลได้ โดยที่สังคมไม่ตำหนิติเตียน แต่หากภรรยากระทำเช่นนั้นบ้างก็จะถูกตราหน้าว่าเป็นคนเลว และได้รับการดูถูกเหยียดหยามจากคนในสังคม ทำให้ภรรยาหลายคนต้องฝืนใจยอมรับสภาพ และในบางกรณีฝ่ายสามียังอาศัยความเป็นเพศที่มีความแข็งแกร่งกว่าใช้กำลังทุบตีหรือทำร้ายภรรยาของตนเป็นประจำอีกด้วย

(3) ปัญหาด้านแรงงานและการประกอบอาชีพ

ในปัจจุบัน โอกาสที่จะได้รับการยอมรับในด้านแรงงานและการประกอบอาชีพของสตรีไทยยังมีความเหลื่อมล้ำและไม่เท่าเทียมกับเพศชาย โดยในภาคอุตสาหกรรมแรงงานสตรีมักจะได้รับค่าจ้างหรือผลตอบแทนน้อยกว่าแรงงานชาย หรือในสถานประกอบการบางแห่ง หลีกเลี่ยงที่จะจ้างแรงงานสตรีที่แต่งงานแล้ว เพื่อที่จะไม่ต้องรับผิดชอบกรณีลูกจ้างตั้งครรภ์หรือใช้สิทธิลาคลอดบุตร จากปัญหาดังกล่าวมีส่วนทำให้สตรีที่มีความรู้จำเป็นต้องเข้ามาประกอบอาชีพนอกระบบ เช่น เป็นคนรับใช้ เป็นกรรมกรก่อสร้าง เป็นพนักงานเสิร์ฟอาหาร รวมทั้งเป็นหญิงขายบริการ ซึ่งสตรีที่ประกอบอาชีพนอกระบบเหล่านี้ จะถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง โดยไม่ได้รับการคุ้มครองจากรัฐ หรือได้รับสิทธิตามกฎหมายแรงงานแต่อย่างใด นอกจากนี้ ปัญหาด้านแรงงานและการประกอบอาชีพสตรียังได้ส่งผลให้สตรีไทยจำนวนหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในภาคอีสานเลือกที่จะมีสามีเป็นชายต่างชาติ เพื่อหวังจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและสามารถสร้างฐานะที่ดีให้กับครอบครัวในชนบทได้

1.3 ปัญหาของผู้สูงอายุ

สืบเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์และการสาธารณสุข ทำให้จำนวนประชากรผู้สูงอายุในภูมิภาคต่างๆเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2552 ประเทศไทยมีประชากรผู้สูงอายุหรือผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปเป็นจำนวน 8 ล้านคน และจะเพิ่มขึ้นเป็น 10 ล้านคนในปี พ.ศ. 2560 และตามมติขององค์การสหประชาชาติและสมัชชาโลกว่าด้วยผู้สูงอายุได้มีข้อสรุปว่า ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า สมควรได้รับการยอมรับนับถือจากครอบครัว ชุมชน และสังคม รวมทั้งได้รับการดูแลให้สามารถดำรงชีวิตในวัยชราได้อย่างมีความสุข

แต่อย่างไรก็ตามสำหรับสังคมไทย ผู้สูงอายุได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตจากสังคมเกษตรกรรมหรือสังคมชนบท มาเป็นสังคมอุตสาหกรรมหรือสังคมเมือง ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุกับบุตรหลานได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยที่ระบบสวัสดิการของภาครัฐก็ยังไม่มีความพร้อมดังเช่นประเทศในแถบตะวันตก ทำให้ผู้สูงอายุทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทยประสบปัญหา ดังต่อไปนี้

(1) ปัญหาด้านสุขภาพ

เมื่อบุคคลย่างเข้าสู่วัยสูงอายุย่อมมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกาย จากเดิมที่เป็นผู้ที่มีความแข็งแรง กลายเป็นผู้ที่มีกำลังถดถอยและต้องเผชิญกับโรคร้ายไข้เจ็บที่เกิดขึ้นจากการเสื่อมสภาพของอวัยวะตามธรรมชาติ ซึ่งโรคร้ายของผู้สูงอายุที่พบเห็นได้บ่อย คือ โรคหัวใจ โรคความดันโลหิต โรคกระดูกและข้อ โรคเบาหวาน และโรคเกี่ยวกับดวงตา เป็นต้น โดยผู้สูงอายุที่มีปัญหาด้านสุขภาพดังกล่าว ส่วนใหญ่แล้วจะไม่สามารถรับการบำบัดรักษาอย่างเต็ม

รูปแบบ เนื่องจากระบบการรักษาพยาบาลฟรีของรัฐยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เพราะมีระเบียบและข้อจำกัดต่างๆ มาก

(2) ปัญหาด้านรายได้และการครองชีพ

ตามระเบียบของสำนักงานข้าราชการพลเรือน และตามหลักเกณฑ์มาตรฐานของธุรกิจเอกชนทั่วไป ถือว่าผู้มีอายุครบ 60 ปีจะต้องเกษียณอายุหรือยุติชีวิตการทำงานเพียงเท่านี้ ทำให้ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ของประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้ไม่มีเงินเก็บสะสมและมีบุตรหลานที่มีฐานะยากจนต้องประสบกับปัญหาการขาดรายได้ที่จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการครองชีพ แม้ว่ารัฐบาลจะมีโครงการจ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุคนละ 500 บาทต่อเดือนก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงเงินจำนวนน้อยที่ไม่เพียงพอต่อการนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต หรือเลี้ยงตัวเองได้แต่อย่างใด

(3) ปัญหาด้านอารมณ์และจิตใจ

เนื่องจากผู้สูงอายุส่วนใหญ่ในภูมิภาคต่างๆ จะต้องเผชิญกับการพลัดพราก เช่น คู่ครองเสียชีวิต และบุตรหลานแยกครอบครัวออกไป จึงเกิดความรู้สึกว่าถูกทอดทิ้งให้อยู่เดียวดายหรือเป็นบุคคลที่ไม่มีประโยชน์ต่อครอบครัว ชุมชน และสังคม ทำให้เกิดอาการหดหู่ ซึมเศร้า นอนไม่หลับ หรือมีอาการทางจิตประสาท เช่น หวาดระแวง ย้ำคิดย้ำทำ เครียด และเจ้าอารมณ์

1. 4 สภาพปัญหาของผู้ด้อยโอกาสในสังคม

ผู้ด้อยโอกาส หมายถึง คนกลุ่มน้อยที่อยู่ในฐานะเสียเปรียบคนกลุ่มใหญ่ในสังคม โดยไม่ได้รับความเป็นธรรม ขาดสิทธิประโยชน์พื้นฐาน และถูกกีดกันไม่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสังคม เนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านร่างกาย เชื้อชาติ หรือฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งผู้ด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย ได้ประสบปัญหาทางสังคม ดังนี้

(1) ปัญหาของคนพิการ

คนพิการ หมายถึง บุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือสมอง ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมหรือดำเนินชีวิตประจำวันด้วยวิธีปกติทั่วไป ซึ่งตามข้อมูลของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ระบุว่า ในปี พ.ศ. 2551 ประเทศไทยมีคนพิการจำนวน 6 ล้านคนหรือร้อยละ 10 ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยคนพิการเหล่านี้ถือว่าเป็นผู้มีศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎบัตรสหประชาชาติว่า มีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป และการเลือกปฏิบัติหรือปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแก่ผู้พิการจะกระทำมิได้ แต่ในความเป็นจริงแล้วผู้พิการในสังคมไทยยังต้องประสบกับปัญหาหลายประการ คือ ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาด้านการประกอบอาชีพ ปัญหาด้านการสื่อสารและคมนาคม ปัญหาการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และปัญหาการใช้สิทธิทางการเมือง เป็นต้น

(2) ปัญหาด้านชาติพันธุ์และคนกลุ่มน้อย

คนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทยกลุ่มต่างๆ เช่น คนพื้นเมือง ชาวเขาเผ่าต่างๆ มอญกะเหรี่ยง ชาวลาว ชาวเมือย ชาวมอญ คนอพยพจากประเทศลาว กัมพูชา เวียดนาม ซึ่งมีมาแล้วเป็นร้อยๆ ปี แต่ยังไม่ได้รับการรับรองสถานภาพและไม่มีหลักฐานตามทะเบียนราษฎร ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้คนเหล่านี้เกิดปัญหาในการถือสัญชาติ ขาดสิทธิในการถือครองที่ดิน ขาดสิทธิทางการเมืองการปกครอง ไม่ได้รับบริการทางด้านสาธารณสุขและด้านการศึกษา ส่งผลต่อเนื่องทำให้ขาดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับคนในชาติ จึงง่ายต่อการถูกแทรกแซงจากผู้ไม่หวังดี หรือถูกชักจูงให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับขบวนการค้ายาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาร้ายแรงของประเทศ

(3) ปัญหาของคนจนและคนจรจัด

ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทยจะมีกลุ่มคนจนที่มีปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย จึงทำให้คนจนเป็นจำนวนมากต้องเข้ามาอาศัยอยู่ในบริเวณชุมชนแออัดของจังหวัดต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานครที่มีคนจนได้อาศัยอยู่ในบริเวณชุมชนแออัดต่างๆ เป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นยังพบว่า ในภูมิภาคต่างๆ ยังมีปัญหาเกี่ยวกับคนจรจัดที่ไม่มีถิ่นที่อยู่อาศัยถาวร แต่ใช้วิธีเร่ร่อนไปหลบนอนตามสถานที่สาธารณะ เช่น ใต้สะพาน ตามตลาด และสวนสาธารณะต่างๆ โดยคนจนและคนจรจัดในภูมิภาคต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นคนระดับล่างของสังคม มีการศึกษาต่ำ จึงต้องประกอบอาชีพที่มีรายได้น้อย ซึ่งไม่เพียงพอที่จะจัดหาที่อยู่อาศัยเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองได้ ทำให้ต้องทนใช้ชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม และต้องประสบกับปัญหาในการดำรงชีวิตหลายประการ เช่น ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาทางเพศ เป็นต้น

2. ปัญหาด้านการเกษตร

ในประเทศไทย ประชาชนของแต่ละภูมิภาคส่วนใหญ่จะมีอาชีพหลักในการทำเกษตรกรรม การเกษตรจึงเป็นต้นกำเนิดและพื้นฐานทางเศรษฐกิจของสังคมในการสร้าง ความอยู่ดีกินดี สร้างรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว รวมทั้งยังมีการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศชาติอีกด้วย ดังนั้น การพัฒนาการเกษตรจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิต ปรับปรุงคุณภาพผลผลิต และลดต้นทุนการผลิต โดยที่ยังคงรักษาสภาพแวดล้อมอันจะส่งผลให้เกิดการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกร แต่อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากที่ประเทศไทยเริ่มมีการพัฒนาการเกษตรอย่างจริงจัง โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการพัฒนาการเกษตรซึ่งเน้นไปที่ การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ เพื่อนำส่งออกไปขายต่างประเทศ ทำให้ปริมาณการส่งออกผลผลิตทางการเกษตร

เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่การพัฒนาดังกล่าวก็สร้างผลกระทบและปัญหาให้แก่สังคมหลายประการ เช่น ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ปัญหาสารเคมีตกค้างในพืชผักและผลไม้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องหนี้สินของเกษตรกร เนื่องจากการที่เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีอำนาจในการต่อรองและกำหนดราคาสินค้า แต่อำนาจดังกล่าวตกอยู่ในมือของพ่อค้าคนกลางและนายทุน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร

เกษตรกรของไทยในทุกภูมิภาคต้องประสบกับปัญหาหนี้สิน เนื่องจากต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลของพ่อค้าคนกลาง อีกทั้งบริษัทใหญ่ๆ ที่ดำเนินธุรกิจด้านการเกษตร ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายทางการเกษตรของรัฐ ทำให้เกษตรกรต้องซื้อปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และอุปกรณ์การผลิตในราคาแพง โดยที่เกษตรกรไม่มีอำนาจในการต่อรองเพราะไม่สามารถกำหนดราคาสินค้าได้เอง แม้ว่าหน่วยงานของรัฐจะได้เข้ามาช่วยเหลือ โดยการรับจำนำพืชผลหรือช่วยกำหนดราคากลาง แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้เต็มที่ สิ่งต่างๆ เหล่านี้จึงทำให้เกษตรกรในทุกภูมิภาคต้องประสบกับปัญหาหนี้สินเป็นจำนวนมาก

(2) ปัญหาการขาดที่ดินทำกิน

สืบเนื่องมาจากปัญหาหนี้สินของเกษตรกรและการมีรายได้ไม่เพียงพอกับการเลี้ยงชีพ ทำให้เกษตรกรเป็นจำนวนมากต้องขายที่ดินทำกินอันเป็นสมบัติตกทอดมาจากบรรพบุรุษ และต้องกลายมาเป็นผู้เช่าที่ดินเพื่อทำการเกษตรกรรม แม้จะมีการปฏิรูปที่ดินและนำมาจัดสรรให้แก่เกษตรกรที่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง แต่ก็ยังทำได้ไม่ทั่วถึง อีกทั้งยังมีการกระทำที่ไม่โปร่งใส โดยมีการจัดสรรที่ดินให้แก่ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นที่ไม่ใช่เกษตรกรแท้จริงอีกด้วย

(3) ปัญหาการใช้สารเคมีในการทำเกษตร

การที่ประชาชนบางส่วนในภูมิภาคต่างๆ ได้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมอย่างไม่ถูกวิธี เช่น การใช้สารเคมีในการทำเกษตรกรรมแม้จะช่วยเร่งการเจริญเติบโตของพืชหรือสามารถกำจัดแมลงศัตรูพืชได้อย่างรวดเร็ว แต่ก็เป็นการแก้ปัญหาเพียงเฉพาะหน้า และสร้างปัญหาร้ายแรงในระยะยาว เนื่องจากสารเคมีจะเป็นต้นเหตุของโรคระบาดต่างๆ ที่เกิดขึ้นใหม่อยู่เสมอ นอกจากนั้นการใช้สารเคมีในการทำเกษตรที่ทำให้เกิดปัญหาการทำลายพื้นที่ป่าและต้นน้ำลำธารในแต่ละภูมิภาคแล้ว ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศน์โดยรวมของประเทศอีกด้วย

3. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

จากการที่ในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยได้ทำการเร่งพัฒนาด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และการคมนาคม จึงมีการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติมาใช้อย่างมากมาย

โดยที่ระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติของภูมิภาคต่างๆ ยังขาดประสิทธิภาพ รวมถึงการที่ประชาชนส่วนใหญ่ในแต่ละภูมิภาคยังขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดสถานะการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและเกิดปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ขึ้นในทุกภูมิภาค ดังนี้

3.1 ปัญหามลพิษทางอากาศ

อากาศถือเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความจำเป็นต่อมนุษย์มากที่สุด หากขาดอากาศหายใจ มนุษย์จะมีชีวิตอยู่รอดได้เพียงไม่กี่นาทีเท่านั้น แต่ในปัจจุบันคุณภาพของอากาศกำลังเสื่อมโทรมลงทุกที โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ของภูมิภาคต่างๆ ที่มีพลเมืองหนาแน่น มีการจราจรคับคั่ง หรือมีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก ได้ประสบกับปัญหามลพิษทางอากาศ ดังนี้

(1) ควันพิษจากยานพาหนะ

ในเมืองของภูมิภาคที่มีการจราจรคับคั่ง เช่น กรุงเทพมหานครและเชียงใหม่ ได้ประสบกับปัญหามลพิษทางอากาศ เนื่องจากควันพิษที่ปล่อยออกมาจากท่อไอเสียของยานพาหนะ เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถตู้ก็ักมีปริมาณสูงมาก

(2) ควันพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม

ในกระบวนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมบางประเภท จำเป็นต้องมีการเผาเชื้อเพลิงเพื่อนำมาใช้เป็นพลังงาน จากนั้นจึงปล่อยควันและสารพิษที่เกิดจากการเผาไหม้ เช่น ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ไนโตรเจน คาร์บอนไดออกไซด์ และละอองจิ๋วๆ ขึ้นไปในชั้นบรรยากาศ ซึ่งนอกจากจะเป็นอันตรายต่อระบบหายใจของมนุษย์แล้ว ยังเป็นการเพิ่มสถานะโลกร้อน และเป็นสาเหตุของการเกิดฝนกรดขึ้นในบางภูมิภาคอีกด้วย

(3) สารพิษจากการทำเกษตรกรรม

การทำเกษตรกรรมจำนวนมากในเกือบทุกภูมิภาคได้ใช้วิธีฉีดพ่นสารเคมีเพื่อกำจัดศัตรูพืช ทำให้สารเคมีเหล่านั้นลอยปลิวและปะปนอยู่ในอากาศ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนและสัตว์ รวมทั้งยังทำให้แมลงและพืชที่เป็นประโยชน์ต่อระบบนิเวศน์ในภูมิภาคต่างๆ ต้องตายไปเป็นจำนวนมาก

(4) สารพิษจากภัยธรรมชาติ

ภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อสภาพอากาศที่พบเห็นในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย ได้แก่ การเกิดไฟป่าในช่วงหน้าแล้งเป็นประจำทุกปี ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงเป็นอย่างมาก ที่เห็นได้ชัดก็คือ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มักจะมีกลุ่มควันและฝุ่นละอองที่เกิดจากไฟป่าปกคลุมอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ประชาชนต้องสวมหน้ากากป้องกันโรคทางเดินหายใจจำนวนมาก

3.2 ปัญหามลพิษทางน้ำ

น้ำเป็นปัจจัยสำคัญของการดำรงชีวิต ทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์แก่สิ่งมีชีวิตทั้งมวล แต่แหล่งน้ำในภูมิภาคต่างๆ กลับไม่ได้ได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม และมีการทำลายทรัพยากรน้ำอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดมลพิษทางน้ำ และสภาวะการขาดแคลนน้ำในบางภูมิภาค เนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

(1) น้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม

เกิดจากการที่โรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่งในภูมิภาคต่างๆ ที่ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำและลำคลองไม่ได้จัดทำระบบกำจัดน้ำเสียอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่ใช้วิธีปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ ทำให้น้ำเน่าเสียหรือปนเปื้อนสารเคมีจนไม่สามารถนำมาใช้บริโภคหรืออุปโภคได้

(2) สิ่งปฏิกูลจากแหล่งชุมชน

เกิดจากการที่คนในชุมชนที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมและขาดความรู้ด้านสุขอนามัย จึงใช้วิธีกำจัดของเสียและสิ่งปฏิกูลภายในบ้านอย่างง่าย ๆ เช่น ขั้วถ่ายของเสียลงสู่แม่น้ำลำคลอง ทิ้งขยะและสิ่งสกปรก เช่น เศษอาหารหรือน้ำซักรีดลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ ทำให้น้ำเน่าเสียเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคและโรคระบาดต่างๆ

(3) น้ำเสียจากพื้นที่เกษตรกรรม

เกิดจากการที่เกษตรกรได้ใช้สารเคมีในการเกษตรเพื่อช่วยเพิ่มผลผลิต เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และยาปราบวัชพืชเป็นจำนวนมาก ทำให้สารเคมีตกค้างอยู่ในพื้นดิน และเมื่อถึงฤดูฝนน้ำฝนได้ชะล้างสารเคมีเหล่านี้ลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ จนเป็นอันตรายต่อสัตว์น้ำและคนที่บริโภคสัตว์น้ำนั้น

(4) น้ำเน่าเสียตามธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติบางประเภทที่เป็นแหล่งน้ำนิ่งไม่มีการไหลเวียนถ่ายเท เช่น หนองน้ำหรือบึงขนาดเล็ก จึงทำให้น้ำนั้นเน่าเสีย มีกลิ่นเหม็น และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของคนในภูมิภาคต่างๆ หลายแห่ง

3.3 ปัญหาการลดจำนวนของพื้นที่ป่าไม้

ป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ให้ประโยชน์แก่มนุษย์หลายด้าน เช่น เป็นแหล่งผลิตออกซิเจนในอากาศ เป็นต้นกำเนิดแม่น้ำลำธาร และเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า หรือพันธุ์พืชที่ช่วยสร้างความสมดุลให้แก่ระบบนิเวศน์ สืบเนื่องจากการที่จำนวนประชากรในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศได้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจได้ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ ทำให้ป่าไม้เกิดการเสื่อมสภาพหรือลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

(1) การถางป่าทำไร่เลื่อนลอย

ในบางภูมิภาคที่มีพื้นที่เป็นภูเขาสูง ได้มีชาวไทยภูเขาเผ่าต่างๆ อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งชาวเขาเหล่านี้เคยชินกับการทำเกษตรบนที่สูง โดยวิธีตัดถางและเผาทำลายป่าเพื่อทำไร่เลื่อนลอย ส่งผลให้พื้นที่ป่าไม้ของภูมิภาคที่เป็นภูเขาสูงต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภูมิภาคทางภาคเหนือที่มีจำนวนของพื้นที่ป่าไม้ลดลงอย่างรวดเร็ว

(2) การบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อครอบครองที่ดิน

จากการที่ในแต่ละภูมิภาคมีประชากรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการด้านที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำกินเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ทำให้เกิดมีการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบทห่างไกลของภูมิภาคต่างๆ เพื่อทำการเกษตร และบางส่วนก็มีการจับจองที่ดินเพื่อรอเวลาที่ขอลดทะเบียนเป็นกรรมสิทธิ์ต่อไป

(3) การลักลอบตัดไม้เพื่อการค้า

เนื่องจากไม้เป็นสินค้าที่มีราคาแพง และเป็นที่ต้องการของผู้ประกอบธุรกิจต่างๆ เช่น บ้านจัดสรร โรงงานเฟอร์นิเจอร์ หรืออุตสาหกรรมไม้แปรรูป จึงทำให้กลุ่มนายทุน และผู้มีอิทธิพลท้องถิ่นทำการลักลอบตัดไม้ หรือที่เรียกกันว่าทำไม้เถื่อนเกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ เป็นจำนวนมาก

(4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

เพื่อเป็นการสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นในชนบทห่างไกล รัฐบาลจึงได้มีโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ ซึ่งโครงการเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อพื้นที่ป่าไม้ ตัวอย่างเช่น การตัดถนนผ่านพื้นที่ป่า นอกจากจะต้องเสียพื้นที่ป่าไม้ตามแนวนอนแล้ว ยังเป็นช่องทางสนับสนุนให้มีการลักลอบตัดไม้ได้โดยง่าย หรือในการสร้างเขื่อนเก็บน้ำจะทำให้เกิดน้ำท่วมพื้นที่ป่าหลังเขื่อน

3.4 ปัญหามลพิษทางเสียง

ในการดำรงชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ หรืออาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับโรงงานอุตสาหกรรมของภูมิภาคต่างๆ จะต้องเผชิญกับสภาวะแวดล้อมที่มีเสียงดังเกินควร ก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญ และส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต ซึ่งมลพิษทางเสียงส่วนใหญ่จะเกิดจากสาเหตุ 2 ประการ ดังนี้

(1) เสียงจากยานพาหนะ

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคต่างๆ บริเวณที่มีการจราจรหนาแน่น มักจะต้องเผชิญกับเสียงดังของรถยนต์และรถจักรยานยนต์จำนวนมาก ทำให้รบกวนประสาท เสียสมาธิในการทำงาน และเกิดความเครียดสูง รวมทั้งประชาชนที่มีบ้านเรือนอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับ

สนามบิน จะได้รับความเดือดร้อนจากเสียงดังของเครื่องบินตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้ไม่สามารถพักผ่อนนอนหลับ หรือใช้ชีวิตประจำวันอย่างปกติสุขได้

(2) เสียงจากโรงงานอุตสาหกรรม

ในภูมิภาคต่างๆ กระบวนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ จะเป็นแหล่งกำเนิดเสียงที่ไม่พึงประสงค์หลายอย่าง เช่น เสียงเครื่องจักร เสียงมอเตอร์ เสียงใบพัด หรือเสียงปั่นจั่น ซึ่งเสียงเหล่านี้หากมีความดังเกิน 135 เดซิเบล จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง เช่น นอนไม่หลับ เกิดความเครียด ความดันโลหิตสูง หรือทำให้หย่อนสมรรถภาพทางเพศ เป็นต้น

4. ปัญหาด้านสาธารณสุข

ประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทยประสบกับปัญหาด้านการพัฒนาสาธารณสุขในลักษณะเดียวกับประชาชนของประเทศในกลุ่มด้อยพัฒนาส่วนใหญ่ กล่าวคือนอกจากต้องเผชิญปัญหาการเจ็บป่วยหรือเสียชีวิตของประชาชนด้วยสาเหตุจากโรคติดเชื้อที่มีมาแต่เดิม เช่น วัณโรค มาเลเรีย ไข้เลือดออก และยังคงเผชิญกับโรคติดเชื้อที่เพิ่งอุบัติขึ้นใหม่ เช่น โรคเอดส์หรือโรคไขหวัดสายพันธุ์ใหม่ รวมทั้งปัญหาที่เกิดจากโรคไร้เชื้อ เช่น โรคหัวใจ โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน และโรคจิตประสาท ที่มีอัตราเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งปัญหาที่เกี่ยวข้องทางด้านการสาธารณสุขของภูมิภาคต่างๆสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

(1) ปัญหาการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

จากการที่สังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำและไม่เท่าเทียมกันระหว่างคนในสังคม ทั้งในด้านระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และโอกาสทางสังคม ทำให้คนที่มีการศึกษาสูง คนรวย และคนในเขตเมืองมีโอกาสนในการได้รับข้อมูลข่าวสารทางสาธารณสุข และโอกาสในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพมากกว่าคนที่มีการศึกษาน้อย คนยากจน และคนในท้องถิ่นชนบท ในภูมิภาคต่างๆ

(2) ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านสาธารณสุข

ปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านสาธารณสุขเป็นอย่างมาก เมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาเศรษฐกิจเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะปัญหาการขาดแคลนแพทย์ พยาบาล และเภสัชกร ซึ่งแม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายในการผลิตหรือเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านสาธารณสุขแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีปัญหาในการกระจายตัวของบุคลากรอย่างไม่เหมาะสม โดยบุคลากรด้านสาธารณสุขส่วนใหญ่ ยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเมืองใหญ่มากกว่าที่จะกระจายกันไปปฏิบัติหน้าที่ในอำเภอห่างไกลหรือในท้องถิ่นชนบท จึงทำให้ประชาชนที่อยู่ในชนบทที่ห่างไกลความเจริญขาดแคลนการบริการด้านสุขภาพจากบุคลากรทางการแพทย์ ถึงแม้จะมีเจ้าหน้าที่

สาธารณสุขประจำอยู่ตามสถานีอนามัย แต่ก็ให้การบริการรักษาโรคภัยไข้เจ็บและอาการเจ็บป่วย เล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น

(3) ปัญหาประชาชนขาดความรู้ด้านสาธารณสุข

เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการรักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วย ที่เป็นปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าการให้บริการด้านส่งเสริมสุขภาพ หรือการให้ความรู้ด้านสาธารณสุข อีกทั้งระบบการสื่อสารด้านสาธารณสุขยังขาดประสิทธิภาพ จึงทำให้ประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ส่วนใหญ่ขาดความรู้ด้านสุขอนามัย ไม่รู้จักวิธีป้องกันโรค หรือวิธีแก้ไขปัญหาสุขภาพเบื้องต้นด้วยตนเอง นอกจากนี้การขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนที่ถูกต้องและเหมาะสมด้านสุขภาพ การมีความเชื่อผิดๆ ในเรื่องสุขภาพได้ส่งผลให้ประชาชนในภูมิภาคต่างๆ มีทัศนคติต่อการป้องกันและรักษาโรคที่ไม่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติของแพทย์แผนปัจจุบัน

(4) ปัญหาด้านการบริหารจัดการด้านสาธารณสุข

ในหน่วยงานด้านสาธารณสุขในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทยส่วนใหญ่แล้ว มักจะไม่มีผู้บริหารที่มาจากนักบริหารมืออาชีพ แต่จะใช้การแต่งตั้งผู้ที่เป็นแพทย์เสียเป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นการใช้คนผิดประเภท โดยนำผู้ที่มีความรู้และมีประสบการณ์ด้านการรักษาโรคมาเป็นผู้บริหารงานราชการ นอกจากจะเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาการขาดแคลนแพทย์แล้ว ยังทำให้การบริหารจัดการงานด้านสาธารณสุขในภาพรวมขาดประสิทธิภาพอีกด้วย

5. ปัญหาความขัดแย้งของคนในชาติ

ปัญหาความขัดแย้งของคนในชาติยังปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดในสังคมไทย ในปัจจุบัน ประเทศไทย? ปัญหาความขัดแย้งของคนในชาติได้ลุกลามขยายวงกว้างออกไปทุกขณะ แม้กระทั่งในภูมิภาคต่างๆ ก็เกิดมีปัญหาคความแตกแยกของประชาชนกลุ่มต่างๆ อย่างรุนแรงอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ซึ่งปัญหาคความแตกแยกของคนในในสังคมทำให้เกิดการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายและคอยจ้องจะทำลายล้างกันเองนี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ความสมัคสมานสามัคคีกันของประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ลดน้อยลง ทั้งนี้ปัญหาความขัดแย้งของคนในภูมิภาคต่างๆ ยังส่งผลต่อปัญหาความมั่นคงของประเทศอีกด้วย

6. ปัญหาด้านคุณธรรมและจริยธรรม

เนื่องด้วยในปัจจุบันที่สังคมไทยประสบปัญหาในหลายๆ ด้านทั้งด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ ได้ส่งผลต่อการเกิดปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมของคนในชาติและในภูมิภาคต่างๆ อีกด้วย กล่าวคือ ปัญหาด้านคุณธรรมและจริยธรรมของคนในสังคมไทยนั้น

ได้เกิดขึ้นทุกแห่งทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ตั้งแต่ระดับผู้บริหารบ้านเมืองการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน ไปจนถึงเด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมและการไม่มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ รวมทั้งการขาดจรรยาบรรณของคนในเกือบทุกสาขาอาชีพ ซึ่งได้ปรากฏให้เห็นเป็นข่าวที่เกิดขึ้นเป็นประจำไม่เว้นแต่ละวัน

ในปัจจุบันขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของความ เป็นรากฐานทางวัฒนธรรมของภูมิภาคต่างๆ ได้สูญหายไปเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมา เนื่องจากการที่คนไทยได้ปรับตัวให้เข้ากับกระแสโลกาภิวัตน์ โดยได้ละเลยความสำคัญของ คุณธรรมและจริยธรรมซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงรักษาไว้ซึ่งความสุขสงบในสังคม ความมีน้ำใจ ต่อกันซึ่งถือว่าเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐาน รวมถึงความกตัญญูต่อพ่อแม่ ครู อาจารย์ได้ลดน้อยหายไป มากในภูมิภาคต่างๆ

7. ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง

ในเกือบทุกภูมิภาคมีปัญหาการเมืองการปกครอง เนื่องจากระบบการบริหาร การปกครองแบบรวมอำนาจได้ก่อให้เกิดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันต่างๆ ขึ้นมากมาย การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการกำหนดนโยบายสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นต่างๆ ได้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจในนโยบายต่างๆ ยังมีน้อย นอกจากนั้นในหลายภูมิภาคยังเกิดความ เหลื่อมล้ำทางการเมือง การขาดสิทธิทางการเมืองและขาดมิติของการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น เช่น กรณีนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ที่มีการพัฒนาที่ไม่สมดุลส่งผลให้การท่องเที่ยวของจังหวัดระยองรวมทั้งการทำเกษตรกรรมของ เกษตรกรชาวสวนทุเรียน มังคุด และยางสาคได้ถูกทำลายลง โดยมีนิคมอุตสาหกรรมเข้ามาแทนที่

8. ปัญหาครอบครัว

ปัญหาครอบครัวเป็นปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นกับประชาชนในเกือบทุกภูมิภาค เนื่องจากเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความซับซ้อนและเป็นไปอย่างรวดเร็วได้ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ที่อบอุ่นในครอบครัวเริ่มเสื่อมสลาย ความผูกพันและความเกื้อกูลกันใน ครอบครัวเริ่มห่างเหินอันเนื่องมาจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจบังคับให้สมาชิกในครอบครัวต่าง ต้องพึ่งตนเองมากขึ้น ขาดการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันในครอบครัว ทำให้ครอบครัวมีความ ผูกพันกันน้อยลง ความหวังไขอาทร ความเสียสละ ความอดทนและพึ่งพาต่อกันลดน้อยลง ขาด ความเข้าใจระหว่งคู่สมรส พ่อแม่กับลูก พี่กับน้อง หรือญาติผู้ใหญ่ในครอบครัว เป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้เกิดปัญหาความรุนแรงทั้งในครอบครัวและในสังคมอีกด้วย

นอกจากนี้สังคมไทยในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งแต่เดิมเป็นสังคมชนบทที่มีความเอื้ออาทรต่อกันมีแนวโน้มเป็นสังคมเมืองมากขึ้น โครงสร้างและรูปแบบของครอบครัวซึ่งเคยเป็นครอบครัวขยายกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ขนาดของครอบครัวเริ่มเล็กลง ครอบครัวไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม สถาบันครอบครัวซึ่งมีโครงสร้างทางสังคมของระบบเครือญาติที่มีความผูกพันอย่างใกล้ชิด มีความเกื้อกูล เอื้ออาทร และการอบรมขัดเกลาบุตรหลาน การปลูกฝังวัฒนธรรมและค่านิยมประเพณีกลับอ่อนแอลง

9. ปัญหาด้านการศึกษา

ประชาชนส่วนใหญ่ในภูมิภาคต่างๆยังได้รับการศึกษาน้อย และส่วนใหญ่เห็นว่านโยบายเรียนฟรีของรัฐบาลยังไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาการศึกษาของคนในชุมชนท้องถิ่นได้ เนื่องจากผู้ปกครองยังต้องเสียเงินจำนวนหนึ่งเพื่อสนับสนุนการศึกษาของลูกหลานของตน จึงทำให้เด็กที่มีฐานะทางครอบครัวไม่ดียังขาดโอกาสทางการศึกษาอยู่เป็นจำนวนมากในแต่ละภูมิภาค

นอกจากนี้ในหลายภูมิภาคยังพบปัญหาเด็กถูกทอดทิ้งจากครอบครัวและกลายเป็นเด็กจรจัด โดยเด็กที่ถูกทอดทิ้งไม่สามารถได้รับการศึกษาจากระบบโรงเรียน และส่วนหนึ่งได้กลายเป็นเด็กที่สร้างปัญหาต่างๆ ให้กับสังคม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันเหมาะสม การทำแท้ง และการติดยาเสพติด

10. ปัญหาด้านแรงงาน

ปัญหาด้านแรงงานนับว่าเป็นปัญหาสำคัญอีกปัญหาหนึ่งที่ประชาชนในเกือบทุกภูมิภาคได้ประสบกับปัญหานี้ กล่าวคือ มีประชาชนผู้ใช้แรงงานจำนวนมากที่ถูกนายจ้างเอารัดเอาเปรียบ โดยที่นายจ้างไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานที่มีอยู่อย่างถูกต้อง เช่น การหลีกเลี่ยงการจ่ายค่าแรงงานขั้นต่ำตามกฎหมายมาเป็นการจ้างเหมา การไม่จัดสวัสดิการพื้นฐาน เช่น การจัดสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะในการทำงาน การจัดหาน้ำดื่มให้คนงาน การจ่ายเงินค่าแรงงานในวันหยุด หรือในวันที่คนงานลาป่วย รวมถึงการที่นายจ้างใช้ข้ออ้างจากวิกฤติเศรษฐกิจเป็นข้ออ้างในการเลิกจ้างคนงานอย่างไม่เป็นธรรม โดยไม่มีการจ่ายเงินชดเชยตามกฎหมายเป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีปัญหาแรงงานด้านอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ เช่น ปัญหาการใช้แรงงานเด็กอันสืบเนื่องมาจากผลกระทบจากปัญหาครอบครัว และปัญหาจากระบบการศึกษาที่ด้อยคุณภาพและไม่ทั่วถึง ปัญหาแรงงานต่างด้าวซึ่งมีการลักลอบเข้าเมืองของคนงานต่างด้าวตามรอยตะเข็บชายแดนของประเทศไทย

บทที่ 4

สรุปผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเวทีประเด็น

นอกจากการจัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละภูมิภาคแล้ว ในปีพ.ศ. 2553 สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการยังได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นขององค์กร ภาคประชาสังคมสำหรับประชาชนจากกลุ่มประเด็นต่างๆ ได้แก่ กลุ่มเด็กไม่เกิน 15 ปีและ กลุ่มครอบครัว กลุ่มเยาวชนระหว่าง 15-25 ปี กลุ่มผู้สูงอายุเกิน 60 ปี กลุ่มสตรี กลุ่มหลากหลายทางเพศ กลุ่มผู้พิการ กลุ่มชาติพันธุ์และชนกลุ่มน้อย กลุ่มแรงงานในและนอกระบบ กลุ่มธุรกิจและ ผู้ประกอบการ กลุ่มคนจนเมือง กลุ่มผู้บริโภครวม กลุ่มสุขภาพ กลุ่มสิทธิมนุษยชน กลุ่มฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลุ่มสื่อทางเลือก และกลุ่มศิลปะ โดยในการจัดประชุม รับฟังความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละกลุ่มประเด็นของสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการทุกครั้งนั้น มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ชมได้แสดงความคิดเห็น สะท้อนปัญหาการรับชม รับฟัง และให้ข้อเสนอแนะด้านผังรายการและเนื้อหาสาระรายการต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีساتราณะ 2) เพื่อการพัฒนาและสร้างการเรียนรู้แก่เพื่อนทีวีไทย และ 3) เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย ผู้ชมผู้ฟังรายการ

ทั้งนี้ เพื่อให้การประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละกลุ่มประเด็น มีแนวทางการปฏิบัติในการประชุมแนวเดียวกัน สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการจึงได้กำหนด กรอบคำถามที่ใช้เป็นประเด็นคำถามในการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไว้ 4 ข้อ ได้แก่

- 1) สถานการณ์ปัจจุบันหรือประเด็นปัญหาด้านต่างๆ ของแต่ละภูมิภาคเป็นอย่างไร
- 2) รายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีساتราณะได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานการณ์หรือประเด็นปัญหาต่างๆ เหล่านี้ได้อย่างไร
- 3) ในอนาคตสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีساتราณะควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาภูมิภาคนั้นๆ ได้อย่างไร
- 4) ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีساتราณะในการ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ ได้อย่างไร

โดยการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละกลุ่มประเด็นทุกครั้ง นั้น สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้กำหนดกระบวนการและวิธีดำเนินงานการประชุมซึ่งมีขั้นตอนในการ ปฏิบัติตามลำดับ ดังนี้

1. สมาชิกสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการของแต่ละภูมิภาคประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจแก่แกนประสานภูมิภาคเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และกระบวนการการประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อนทีวีไทยในกลุ่มประเด็นต่างๆ พร้อมทั้งจัดทำกำหนดการประชุมในแต่ละจังหวัด
 2. แกนประสานเพื่อนทีวีไทยของกลุ่มประเด็นต่างๆ ติดต่อและเชิญกลุ่มเป้าหมายให้เข้าร่วมในการประชุมรับฟังความคิดเห็นตามวันและเวลาที่กำหนด
 3. แกนประสานเพื่อนทีวีไทยของกลุ่มประเด็นต่างๆ จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นตามประเด็นของกรอบคำถามที่ตั้งไว้ตามวันและเวลาที่กำหนด
 4. แกนประสานเพื่อนทีวีไทยของกลุ่มประเด็นต่างๆ แจกแบบสอบถามเพื่อสำรวจ “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ”
 5. แกนประสานเพื่อนทีวีไทยของกลุ่มประเด็นต่างๆ นำเสนอรายงานการประชุมรับฟังความคิดเห็นที่จัดขึ้น โดยมีการประชุมร่วมกับแกนประสานเพื่อนทีวีไทยภูมิภาคและนักวิชาการประจำภูมิภาค
 6. นักวิชาการประจำภูมิภาคประมวลความคิดเห็นจากการประชุมของทุกจังหวัด และจัดทำร่างเพื่อจัดทำรายงานสรุปการประชุมรับฟังความคิดเห็นของภูมิภาคต่อไป
- ผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากกลุ่มประเด็นต่างๆ ตามประเด็นของกรอบคำถามที่ได้กำหนดไว้ใน 4 ประเด็นกล่าวข้างต้น สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

สถานการณ์หรือประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับองค์กรภาคประชาชนกลุ่มต่างๆ

จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากกลุ่มประเด็นต่างๆ แล้วสามารถสรุปเกี่ยวกับปัญหาความเดือดร้อนที่ประชาชนในแต่ละกลุ่มประเด็นได้ประสบมา รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนกลุ่มประชาชนต่างๆ ที่ต้องการให้ทีวีไทยได้เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยแก้ปัญหาของแต่ละกลุ่มประเด็น ดังต่อไปนี้

กลุ่มประเด็นเด็ก เยาวชน และครอบครัว

จากการระดมสมองเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นเด็ก เยาวชน และครอบครัวของประชาชนจากกลุ่มประเด็นดังกล่าวแล้ว สามารถสรุปได้ดังนี้

ในสังคมไทยปัจจุบัน เด็กและเยาวชนมีความตระหนักในด้านศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรมลดน้อยลง เห็นได้จากการที่เด็กและเยาวชนไม่มีสัมมาคารวะและไม่แสดงความเคารพผู้ใหญ่ รวมทั้งเด็กและเยาวชนบางกลุ่มมีการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และมีเพศสัมพันธ์ก่อน

วัยอันควร นอกจากนั้นเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ไม่นิยมการอ่านหนังสือ หรือค้นคว้าหาความรู้ แต่นิยมใช้สื่อทางอินเทอร์เน็ต เช่น เว็บไซต์ SOCIAL NETWORK ต่างๆ ทำให้มีพฤติกรรมลอกเลียนแบบ นิยมสิ่งหรูหรา ฟุ่มเฟือย โดยไม่สนใจศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่มีคุณค่า และยังมีปัญหาเด็กติดเกมส์ ซึ่งนอกจากจะทำให้เสียสุขภาพแล้วยังส่งผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียน และยังทำให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง เช่นเดียวกับเกมส์ที่เล่นอีกด้วย

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ เด็กและเยาวชนต้องตกเป็นทาสยาเสพติด เนื่องจากการขาดความอบอุ่นภายในครอบครัว และนิสัยขี้ขลาดขี้กลัวตามธรรมชาติของเด็ก เมื่อถูกเพื่อนชักชวนก็ไม่กล้าปฏิเสธ จึงทำให้ถลำลึกจนไม่สามารถเลิกได้ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการก้าวไปสู่แหล่งอบายมุข และปัญหาอาชญากรรมต่างๆ อีกมาก

สำหรับรายการของทีวีไทยในปัจจุบันได้ตอบสนองความต้องการของเด็ก เยาวชน และครอบครัวได้พอสมควร ตัวอย่างเช่นรายการ ENGLISH BREAKFAST รายการละครผีเสื้อ และดอกไม้ รายการกล่องนักคิด และรายการสนุกยกครัว เป็นต้น ซึ่งรายการเหล่านี้ล้วนมีสาระ ประโยชน์ต่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว ซึ่งนอกจากจะให้ความรู้ ความบันเทิง แล้วยังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในครอบครัวอีกด้วย อย่างไรก็ตามทางกลุ่มมีข้อเสนอแนะที่อยากให้ทีวีไทยปรับปรุงก็คือ ต้องการให้มีรายการที่เป็นภาษาถิ่นโดยสลับกันไปให้ครบทุกภาค เพื่อจะได้เป็นการขยายฐานผู้ชมออกไปอย่างทั่วถึง และควรเพิ่มรายการสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส หรือ ภาษาญี่ปุ่น เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่เด็ก เยาวชน และผู้ที่ให้ความสนใจ นอกจากนั้นยังต้องการให้ทีวีไทยเพิ่มเวลา และเพิ่มจำนวนรายการสำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัวให้มากกว่านี้ โดยจัดเสนอในช่วงเวลาที่เหมาะสม ให้สมาชิกในครอบครัวสามารถที่จะรับชมได้พร้อมกันอีกด้วย

กลุ่มประเด็นผู้สูงอายุ

ในปัจจุบันมีโครงการรัฐที่ให้ความสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้สูงอายุที่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน ก็คือ โครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ซึ่งมีการจ่ายเงินให้แก่ประชาชนไทยที่มีอายุครบ 60 ปีทุกคนเป็นจำนวนคนละ 500 บาทต่อเดือน กรณีนี้ที่ประมุขมีความเห็นว่าจำนวนเงินดังกล่าวยังน้อยเกินไป ควรจะปรับเพิ่มเป็นคนละ 800 – 1000 บาท และขอให้ผู้สูงอายุที่มีฐานะดีควรจะมีสวัสดิการเพื่อรัฐจะได้นำเงินไปช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ยากจนได้อย่างทั่วถึง

ประเด็นต่อมาคือ เรื่องการกำหนดวัยเกษียณอายุการทำงานของภาครัฐ และเอกชน ส่วนใหญ่ไว้ที่ 60 ปี ที่ประชุมเห็นว่าผู้มีอายุ 60 ปียังมีความพร้อมที่จะทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยตนเองต่อไปได้โดยไม่ต้องว่างงานเป็นภาระแก่สังคม จึงเห็นควรให้ยืดอายุการทำงานของบุคคลทั่วไปออกไปอีกเป็น 65 ปี

อีกประเด็นหนึ่งก็คือ ในปัจจุบันผู้สูงอายุมีสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายหลายประการ เช่น สิทธิในการได้รับบริการที่พักอาศัย อาหาร และเครื่องนุ่งห่มตามความเหมาะสม สิทธิในการได้รับการบริการด้านสาธารณสุขโดยรวดเร็ว และสิทธิในการได้รับลดหย่อนค่าโดยสารยานพาหนะสาธารณะ เป็นต้น ซึ่งสิทธิต่างๆ เหล่านี้มีผู้สูงอายุจำนวนมากไม่เคยได้รับทราบว่ามีสิทธิ เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ทั้ง 3 ประเด็นหลักดังกล่าวทางทีวีไทยยังไม่ได้เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องหรือให้ความช่วยเหลือแต่อย่างใด ที่ประชุมจึงเห็นควรให้ทีวีไทยเข้ามาช่วยในการประชาสัมพันธ์แจ้งข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุให้ได้รับทราบมากกว่านี้ และขอให้ทีวีไทยทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างภาครัฐและกลุ่มผู้สูงอายุ เพื่อจะได้กระตุ้นและผลักดันโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้สูงอายุให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่านี้

กลุ่มประเด็นสตรี

กลุ่มประเด็นสตรีได้อภิปรายถึงปัญหาของสตรีในสังคมไทยแล้วสรุปผลได้หลายประการ คือ สังคมไทยในปัจจุบันยังไม่ยอมรับในบทบาทและความสำคัญของสตรี โดยคนส่วนใหญ่ยังเห็นผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง เป็นคนรับใช้ของทุกคนในครอบครัว และเป็นวัตถุบำบัดความต้องการทางเพศของผู้ชาย และสตรีไทยในชนบทส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในสิทธิของตนเองที่มีตามกฎหมาย ทำให้ถูกเพศชายเอารัดเอาเปรียบ อีกทั้งมีสตรีจำนวนมากได้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้เกิดโรคทางเพศ หรือตั้งครรภ์โดยยังไม่มีความพร้อม ปัญหาอีกประการหนึ่ง ก็คือในปัจจุบันมีหญิงไทยในพื้นที่ชนบทจำนวนมากนิยมมีสามีเป็นชาวต่างชาติ และได้สร้างปัญหาให้แก่ชุมชน เช่น มีเด็กลูกครึ่งเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และหญิงไทยที่เป็นภรรยาฝรั่งมักจะแต่งกายไม่เหมาะสม โดยยึดถือตามวัฒนธรรมของสามีที่เป็นชาวตะวันตก นอกจากนั้นยังมีการใช้ชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อไม่มีแก่นสาร เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่เยาวชนในชุมชน

ในส่วนบทบาทของทีวีไทยที่มีต่อประเด็นปัญหาของสตรีนั้น ทางกลุ่มต้องการให้ทีวีไทยนำเสนอรายการที่มีเนื้อหาหยิ่งและให้เกียรติสตรี รายการที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ความสามารถของสตรีที่มีทัศนคติเพศชาย และรายการที่ส่งเสริมให้สตรีเป็นผู้ที่มีความงามอย่างมีคุณค่าตามวัฒนธรรมและเอกลักษณ์อันดีงามของไทย นอกจากนั้นทางกลุ่มมีความต้องการให้ทุกรายการที่นำเสนอทางทีวีไทยจะต้องมีเนื้อหาแสดงออกถึงความอดทน ความแข็งแกร่ง และความสามารถของสตรีว่ามีไม่น้อยกว่าเพศชาย อีกทั้งเห็นว่าทีวีไทยควรจะงดการนำเสนอรายการที่มีภาพสตรีแต่งกายไม่เหมาะสม สตรีที่ประกอบอาชีพไร้เกียรติ ไร้ศักดิ์ศรี หรือสตรีที่ประพฤติตัวเหลวแหลกเป็นเหมือนวัตถุบำบัดความใคร่ของเพศชายเท่านั้น

กลุ่มประเด็นความหลากหลายทางเพศ

ปัจจุบันกลุ่มความหลากหลายทางเพศได้ประสบปัญหาในด้านต่างๆ คือ การถูกตีตราจากภายนอกและภายในกลุ่ม การถูกจำกัดสิทธิ เช่น การใช้พื้นที่สาธารณะ การแต่งกาย การศึกษา การประกอบอาชีพ การเป็นที่ยอมรับของสังคม ฯลฯ โดยปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ เป็นผลมาจากการนำเสนอภาพของสื่อมวลชนที่เป็นภาพเหมารวมเชิงลบ เช่น การสร้างบทบาทของการเป็นตัวตลก เป็นคนชั้นต่ำที่ไม่ได้รับการยกย่องให้เกียรติ โดยไม่ได้นำเสนอให้คนในสังคมได้แสดงความเห็นใจในปัญหาของคนกลุ่มความหลากหลายทางเพศ อีกทั้งยังสร้างค่านิยมที่ผิดให้กับผู้ชมในสังคม คนกลุ่มความหลากหลายทางเพศต้องโดนดูถูกเหยียดหยาม ไม่ได้รับความยุติธรรม

ดังนั้นสื่อมวลชนต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทีวีสไทย ซึ่งเป็นโทรทัศน์สาธารณะ ที่เน้นความสำคัญของกลุ่มภาคประชาสังคมต่างๆ จึงควรเน้นสื่อหลักที่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาลงให้กับกลุ่มความหลากหลายทางเพศได้โดยการนำเสนอภาพทั้งหลากหลายและรอบด้าน การสร้างความเข้าใจในเรื่องเพศวิถีในชุมชน มีการแก้ปัญหาความเข้าใจผิดเกี่ยวกับกลุ่มความหลากหลายทางเพศอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนั้น ทีวีสไทยควรเปิดโอกาสให้กลุ่มความหลากหลายทางเพศได้เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตรายการที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มความหลากหลายทางเพศ โดยการได้มีโอกาสร่วมให้คำปรึกษาหรือการคัดกรองก่อนนำเสนอ และควรสนับสนุนให้มีนักข่าวพลเมืองที่มาจากกลุ่มความหลากหลายทางเพศ เพื่อให้ประชาชนและสังคมมีทัศนคติที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในกลุ่มความหลากหลายทางเพศอย่างถูกต้อง และสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างปกติและมีศักดิ์ศรีเหมือนกับประชาชนทั่วไป

กลุ่มประเด็นผู้พิการ

เรื่องของสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับคนพิการที่ผ่านมานั้น คนพิการมีช่องทางรับข่าวสารน้อยมาก จะมีก็แต่ช่อง 11 เพียงช่องเดียวที่มีผู้ใช้ภาษามือประกอบข่าว แต่พอมีทีวีสไทยก็มีการใช้ภาษามือเพิ่มมากขึ้น และบางรายการก็มีอักษรบรรยายช่วยให้ผู้พิการด้านการรับฟังสามารถทำความเข้าใจเนื้อหารายการได้ แต่ในภาพรวมแล้วสื่อมวลชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของคนพิการอย่างแท้จริง ทำให้มีการนำเสนอข้อมูลที่ผิดพลาด โดยไม่ได้ตั้งใจอย่างเช่นมีการให้ข้อมูลว่าคนตาบอดมีประสาทสัมผัสด้านอื่นๆ ดีกว่าคนธรรมดาซึ่งไม่เป็นความจริง

เนื่องจากผู้พิการส่วนใหญ่ไม่สามารถที่จะรับทราบข่าวสารได้อย่างครบถ้วน จึงเกิดปัญหาในการรับรู้สิทธิและข้อกฎหมายต่างๆที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ผู้พิการส่วนใหญ่จึงพลาดโอกาสที่จะได้รับบริการจากสังคมตามสิทธิของตน

ที่ผ่านมาทีวีไทยได้เข้ามามีบทบาทต่อประเด็นปัญหาของผู้พิการอยู่บ้าง โดยนำเสนอผ่านทางรายการต่างๆ เช่น รายการสถานีประชาชน รายการครอบครัวเดียวกัน โดยเชิญผู้พิการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาพูดคุยเพื่อหาทางออกให้แก่ปัญหาต่างๆ แต่ก็ยังขาดความต่อเนื่องจึงควรจะมีการสืบหาต้นตอของปัญหา แล้วนำมาเสนอต่อสังคม จากนั้นจะต้องมีการร่วมกันคิดหาวิธีแก้ปัญหามา และติดตามความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาว่าได้รับผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ทีวีไทยสามารถที่จะช่วยเหลือผู้พิการได้ โดยนำเสนอรายการเกี่ยวกับผู้พิการทุกวัน เช่น รายการส่งเสริมอาชีพผู้พิการ รายการเพื่อการศึกษาของคนพิการ รายการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และสิทธิประโยชน์ของผู้พิการ เป็นต้น ซึ่งรายการต่างๆ เหล่านี้ทีวีไทยจะต้องมีความจริงใจที่จะช่วยเหลือผู้พิการ ไม่ใช่นำเสนอรายการแบบฉาบฉวยเพียงให้สังคมเห็นว่าไม่ได้ทอดทิ้งกลุ่มคนพิการเท่านั้น สุดท้ายทางกลุ่มมีความต้องการให้ทีวีไทยสร้างนักข่าวพลเมืองที่เป็นคนพิการ เพื่อเข้าใจในความรู้สึกและความต้องการของผู้พิการได้อย่างถูกต้องอย่างแท้จริง

กลุ่มประเด็นชาติพันธุ์และชนกลุ่มน้อย

กลุ่มชาติพันธุ์หรือชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย ได้แก่ ชาวไทยภูเขาในภาคเหนือ ชาวเลในพื้นที่ภาคใต้ และชาวไทยพลัดถิ่นที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนไทย-พม่า ซึ่งคนเหล่านี้ คือคนไทยเต็มร้อย แต่ก็ไม่มีสิทธิและศักดิ์ศรีเช่นเดียวกับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์ส่วนใหญ่ ก็คือ ไม่สามารถทำบัตรประชาชนได้ จึงเป็นปัญหาต่อเนื่องไปสู่เรื่องปลีกย่อยอีกมากมาย เช่น ไม่มีสิทธิเข้าเรียนหนังสือ ไม่ได้รับบริการพื้นฐานด้านสาธารณสุข ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง นอกจากนี้ยังต้องถูกเอารัดเอาเปรียบจากคนไทยทั่วไป ทั้งด้านแรงงานและการค้าขาย รวมความแล้วอาจกล่าวได้ว่า ชนกลุ่มน้อยของไทยต้องดำรงชีวิตอยู่อย่างยากลำบาก โดยไม่มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และสิทธิพื้นฐานอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมายแต่อย่างใด

จากปัญหาดังกล่าวทางกลุ่มชาติพันธุ์จึงอยากให้ทีวีไทยได้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือในการเป็นกระบอกเสียงสะท้อนปัญหาของกลุ่มให้สาธารณะได้รับทราบ เช่น การทำสารคดีเจาะลึกชีวิตของชาวเลอุรักราโว้ยที่จังหวัดภูเก็ต หรือชีวิตของชาวไทยภูเขาในพื้นที่ภาคเหนือ และอยากให้ทีวีไทยนำเสนอรายการเกี่ยวกับวิถีชีวิตดั้งเดิม วัฒนธรรมประเพณี และภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมเหล่านี้ให้ดำรงอยู่โดยไม่สูญหาย หรือถูกกลืนไปกับวัฒนธรรมสมัยใหม่อีกด้วย

กลุ่มประเด็นแรงงานในระบบและนอกระบบ

สถานการณ์แรงงานในประเทศไทยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ แรงงานในระบบ และแรงงานนอกระบบ ซึ่งแต่ละระบบมีสภาพปัญหาใกล้เคียงกัน ดังนี้

แรงงานในระบบ ปัญหาของกลุ่มแรงงานในระบบที่สำคัญ ได้แก่ การกำหนดค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมาย มีอัตราค่าจ้างถูกเกินไป และไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ไม่สามารถเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัวได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ยังมีปัญหาแรงงานถูกนายจ้างเอารัดเอาเปรียบ เช่น การไม่จัดสวัสดิการพื้นฐานให้แก่ลูกจ้าง การให้ลูกจ้างทำงานเกินเวลาที่กฎหมายกำหนดโดยไม่มี การจ่ายเงินค่าทำงานล่วงเวลา รวมทั้งการให้ลูกจ้างปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงภัยโดยไม่มีระบบป้องกันอันตรายอย่างเหมาะสม

แรงงานนอกระบบ กลุ่มแรงงานนอกระบบของไทยส่วนใหญ่ ก็คือ แรงงานต่างด้าว และแรงงานเด็ก ซึ่งปัญหาของกลุ่มแรงงานนอกระบบ ก็คือ ปัญหาทางการสื่อสารด้านภาษาทำให้แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของกฎหมาย และสิทธิประโยชน์ต่างๆ จึงถูกนายจ้างเอารัดเอาเปรียบในทุกด้าน เช่น การไม่จ่ายค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมาย การใช้แรงงานต่างด้าวทำงานหนัก งานเสี่ยงภัย หรืองานที่แรงงานไทยไม่นิยมทำ ซึ่งผลจากการทำงานหนัก หรืองานที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายดังกล่าว ทำให้แรงงานนอกระบบต้องประสบกับปัญหาด้านสุขภาพ โดยที่แรงงานเหล่านี้ไม่ได้รับการดูแลรักษาทั้งจากนายจ้าง หรือจากหน่วยงานของรัฐแต่อย่างใด

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว ทางกลุ่มมีความเห็นว่าทีวีไทยสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านแรงงานได้หลายวิธี เช่น นำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านแรงงานให้ผู้ใช้แรงงานได้รับทราบ จัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ปัญหาแรงงานเพื่อนำเสนอรัฐบาลให้ดำเนินการแก้ไข และเปิดโอกาสให้ผู้ใช้แรงงานได้ใช้ทีวีไทยเป็นช่องทางในการสะท้อนปัญหาของตนให้สังคมได้รับทราบ

เมื่อพิจารณาผลงานของทีวีไทยในภาพรวมแล้ว ทางกลุ่มมีความเห็นว่าทีวีไทย ในฐานะที่เป็นสื่อสาธารณะได้ทำหน้าที่รับใช้ประชาชนส่วนใหญ่ได้ดีพอสมควร โดยเป็นสื่อที่มีความเป็นกลาง กล้าคิด กล้านำเสนอในสิ่งทีวีช่องอื่นไม่มี และมีการสร้างสรรค์รายการที่มีความแปลกใหม่ นับว่าเป็นทางเลือกที่ดีให้แก่ประชาชน

ในส่วน of รายการที่นำเสนอทางทีวีไทย เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทสาระรายการแล้ว ทางกลุ่มมีความคิดเห็นต่อรายการแต่ละประเภท ดังนี้

- รายการสารบันเทิง ทางกลุ่มเห็นว่าทีวีไทยเน้นแต่ภาพยนตร์ญี่ปุ่นและเกาหลี จึงอยากให้นำเสนอภาพยนตร์ฝรั่งที่มีคุณภาพมาเสนอบ้าง

- รายการข่าวมีความรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ มีความเป็นกลาง และนำเสนอข้อมูลได้ถูกต้องตรงประเด็น ถือว่าทีวีไทยทำได้ดีกว่าทีวีช่องอื่นอยู่แล้ว
- รายการเด็กและเยาวชน ในส่วนนี้ทีวีไทยได้นำเสนอรายการที่มีความแปลกใหม่ มีสาระประโยชน์ น่าติดตาม เช่น รายการกล่องนักคิด และรายการครอบครัวเดียวกัน แต่ก็เห็นว่ารายการประเภทนี้ยังมีน้อยเกินไป ควรเพิ่มรายการและเวลาออกอากาศให้มากกว่านี้
- รายการสารคดีและสาระประโยชน์ ปัจจุบันทีวีไทยได้ผลิตรายการสารคดีที่มีคุณภาพเป็นจำนวนมาก เช่น รายการพินิจนคร รายการเส้นทางสายใหม่ และรายการคุยกับแพะ แต่ก็ยังมีข้อแนะนำว่า ควรปรับเปลี่ยนเวลาออกอากาศไม่ให้ชนกับรายการละครของช่องอื่น เพื่อจะได้เพิ่มจำนวนผู้รับชมให้มากยิ่งขึ้น

กลุ่มประเด็นธุรกิจและผู้ประกอบการ

กลุ่มประเด็นธุรกิจและผู้ประกอบการได้ระดมความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มแล้ว ได้ผลสรุปว่า ปัญหาที่สำคัญของกลุ่ม ได้แก่ การขาดช่องทางในการประชาสัมพันธ์กิจการ เนื่องจากการใช้สื่อเชิงพาณิชย์มีค่าใช้จ่ายสูงมาก การขาดแคลนแหล่งเงินทุนทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยไม่สามารถขยายกิจการได้ การไม่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐเท่าที่ควร ซึ่งโดยมากภาครัฐจะเข้ามาช่วยเหลือแบบฉาบฉวย หรือแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยไม่มีการวางแผนที่จะแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน ปัญหาการคอร์ปชั่นของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีการเรียกร้อยสินบน หากผู้ประกอบการไม่ยอมจ่ายก็จะได้ไม่ได้รับความช่วยเหลือ นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านแรงงาน ปัญหาด้านการตลาด และปัญหาด้านความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นต้น

เมื่อทีวีไทยถือกำเนิดขึ้นทางภาคธุรกิจและผู้ประกอบการเอกชนต่างมีความคาดหวังว่าทีวีไทยจะเข้ามามีส่วนช่วยเหลือในการประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการ เนื่องจากที่ผ่านมามีสื่อในเชิงพาณิชย์ไม่เคยให้ความช่วยเหลือแก่ภาคธุรกิจเอกชนแต่อย่างใด มีแต่นำเสนอข้อมูลในด้านลบ ทำให้ภาพพจน์ของนักธุรกิจและผู้ประกอบการมีลักษณะเลวร้ายเป็นผู้กอบโกยผลประโยชน์ หรือ เอารัดเอาเปรียบผู้บริโภค

นอกจากต้องการได้รับความช่วยเหลือจากทีวีไทยแล้ว ทางภาคธุรกิจและผู้ประกอบการก็มีความต้องการที่จะเข้ามาช่วยเหลือการทำงานของทีวีไทยเช่นกัน โดยขอเสนอให้ทำการจัดตั้งกองทุนเพื่อทีวีไทย เพื่อให้ทีวีไทยได้มีงบประมาณไปใช้จ่ายในกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยภาคธุรกิจจะสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วน และทางทีวีไทยก็ต้องช่วยสร้างภาพพจน์ด้านบวกให้กับภาคธุรกิจและผู้ประกอบการด้วยเช่นกัน

กลุ่มประเด็นคนจนเมือง

ในเมืองใหญ่ของประเทศไทยทุกภูมิภาคต่างประสบปัญหาคนจนเมือง ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นปัญหาในลักษณะเดียวกัน คือปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาที่ดิน ปัญหาด้านอาชีพ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไขจากรัฐบาลอย่างจริงจัง เห็นได้จากที่การเพิ่มชุมชนแออัดขึ้นในทุกจังหวัด และมีการบุกพื้นที่สาธารณะสร้างเป็นที่พักอาศัย ส่วนชุมชนที่อาศัยเช่าพื้นที่ทั้งของเอกชนและของรัฐก็ต้องเจอปัญหาการไล่ที่ไม่ว่าจะเป็นที่ของการรถไฟ ที่ราชพัสดุ ต่างก็ต้องการนำที่ดินไปพัฒนาเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างรายได้ให้คุ้มค่าจึงต้องทำการขับไล่ และรื้อถอนชุมชนแออัดต่างๆ อยู่ตลอดเวลา โดยวิธีการขับไล่นั้นมีหลายรูปแบบ เช่น ฟ้องขับไล่ ใช้กำลังรื้อถอน หรือทำการวางเพลิง สิ่งต่างๆ เหล่านี้กลับทำให้คนจนเมืองมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น และสร้างปัญหาให้แก่สังคมมากขึ้นตามไปด้วย

จากปัญหาดังกล่าวทางกลุ่มมีความต้องการให้ทีวีไทยเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา โดยทำหน้าที่เป็นสื่อให้ประชาชนที่ประสบปัญหาได้มีช่องทางในการเสนอปัญหา ความเดือดร้อน และช่วยผลักดันให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มคนจนเมือง และหาทางแก้ไขปัญหาหรือให้ความช่วยเหลือคนจนเมือง และชาวสลัมทั้งหลายอย่างจริงจัง เช่น การเพิ่มโครงการบ้านเอื้ออาทร การสร้างแฟลตของการเคหะ การให้สินเชื่อซื้อบ้านโดยไม่คิดดอกเบี้ย

นอกจากนั้นทางทีวีไทยควรจัดรายการเวทีประชาชน หรือเวทีอภิปรายในประเด็นที่ให้ความสำคัญแก่คนจนเมือง เช่น คนจนต้องมีที่อยู่อาศัยในเมือง หรือคนจนเป็นกลไกด้านแรงงานที่สำคัญระบบเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งที่ผ่านมาทางทีวีไทยยังไม่ได้นำเสนอเรื่องราวของคนจนเมืองเท่าที่ควร

กลุ่มประเด็นผู้บริโภค

สถานการณ์ปัญหาต่างๆ ของกลุ่มผู้บริโภคส่วนใหญ่แล้วจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้ความเข้าใจในสิทธิพื้นฐานตนเอง ทำให้ถูกผู้ประกอบการเอารัดเอาเปรียบ อีกทั้งผู้บริโภคยังอยู่ภายใต้อิทธิพลของสื่อมวลชนที่เป็นสื่อเชิงพาณิชย์ได้สร้างกระแสบริโภคนิยม โดยกระตุ้นและเร่งเร้าให้ผู้บริโภคต้องขวนขวายเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการที่ไม่มีคุณภาพ ไม่มีความจำเป็น แต่เน้นไปที่ความหรูหราฟุ่มเฟือย โดยสื่อต่างๆ ได้โฆษณาสินค้าอย่างเกินจริง ครั้นผู้บริโภคได้รับสินค้าหรือบริการที่ไม่มีคุณภาพ หรือไม่เต็มตามจำนวนที่โฆษณาก็ไม่รู้จะไปร้องเรียนกับใคร เนื่องจากหน่วยงานที่มีหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์ หรือ

เผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง รวมทั้งสื่อในเชิงพาณิชย์ก็ไม่ได้ช่วยส่งเสริมหรือให้ความรู้แก่ผู้บริโภคอย่างจริงจัง

อีกประเด็นก็คือทางกลุ่มมีความเห็นว่า กฎหมายบ้านเมืองเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคยังไม่เด็ดขาด และมีบทลงโทษผู้ประกอบการที่กระทำความผิดเบาเกินไป ทำให้ผู้ประกอบการไม่เกรงกลัว และอาศัยช่องว่างของกฎหมายกระทำละเมิด และเอาเปรียบผู้บริโภคอยู่เสมอ

จากปัญหาข้างต้นทางกลุ่มมีความต้องการให้ทีวีไทยเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา โดยนำเสนอรายการที่ให้ความรู้และส่งเสริมสิทธิของผู้บริโภค เช่น รายการเกี่ยวกับบริการสาธารณะ รายการวิเคราะห์ปัญหาผู้บริโภค รายการเตือนภัยของสินค้าและบริการที่ด้อยคุณภาพ รายการประชาสัมพันธ์หน่วยงานที่มีหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น

กลุ่มประเด็นสุขภาพ

ปัจจุบันประเทศไทยมีระบบบริการสาธารณสุขที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐรวม 3 รูปแบบ คือ 1) ระบบประกันสุขภาพแห่งชาติ หรือที่นิยมเรียกกันว่า ระบบบัตรทอง ให้บริการแก่คนไทยที่มีบัตรประชาชน 2) ระบบประกันสังคม ให้บริการแก่คนไทยที่เป็นลูกจ้างในสถานประกอบการเอกชนทั่วประเทศ 3) ระบบข้าราชการ ให้บริการแก่ข้าราชการ และพนักงานในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งทั้ง 3 ระบบดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อให้บริการด้านสาธารณสุขครอบคลุมคนไทยทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนวันตาย แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องหลายประการที่ยังต้องปรับปรุงแก้ไข กล่าวคือ ระบบทั้งหมดยังไม่ครอบคลุมไปถึงกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่มีสัญชาติไทย เนื่องจากนโยบายของรัฐไม่มีความยืดหยุ่น และไม่ยึดหลักสิทธิมนุษยชน อีกทั้งในส่วนของคุณภาพในการให้บริการแต่ละระบบยังไม่มีมาตรฐานเท่าเทียมกัน ซึ่งประชาชนผู้ใช้สิทธิบัตรทองจะได้รับบริการที่มีคุณภาพต่ำกว่าระบบอื่นๆ โดยไม่มีสิทธิได้รับยาหรือเครื่องมือทางการแพทย์ที่มีค่าใช้จ่ายสูง ตรงกันข้ามกับผู้ใช้สิทธิในระบบราชการที่สามารถเลือกเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลแห่งใดก็ได้โดยไม่มีการจำกัดงบประมาณ ทำให้เกิดช่องว่าง และสร้างความไม่เป็นธรรมให้แก่ประชาชนผู้ใช้สิทธิในระบบอื่นเป็นอย่างมาก

นอกจากนั้นยังมีปัญหาปลีกย่อยอีกหลายประการ เช่น ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านสาธารณสุข ปัญหาประชาชนขาดความรู้ด้านสาธารณสุขพื้นฐาน ปัญหาสภาพแวดล้อม และสภาพทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อสุขอนามัยของประชาชน และปัญหาที่เกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลให้มีโรคภัยใหม่ๆ อุบัติขึ้นมากมาย

จากปัญหาดังกล่าว ทวีไทยสามารถเข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขและส่งเสริมกิจการ สาธารณสุขได้โดยนำเสนอรายการที่ให้ความรู้ด้านสาธารณสุข การเผยแพร่ข่าวสารด้าน สาธารณสุข การจัดรายการแลกเปลี่ยนข่าวสาร และความรู้ด้านสาธารณสุขระหว่างชุมชน และช่วย เป็นกระบอกเสียงผลักดันให้รัฐพัฒนาระบบให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพและ เป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งรายการในลักษณะนี้ยังไม่มีกรนำเสนอทางทีวีไทย คงมีแต่รายการคนสู้โรค เพียงรายการเดียว ซึ่งนับว่าน้อยเกินไป จึงอยากให้นำเสนอรายการด้านสุขภาพให้มากกว่านี้ และ ควรให้ความรู้อย่างกว้างขวางรอบด้าน โดยมีรูปแบบรายการที่เรียบง่าย แต่น่าสนใจติดตาม และ ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าใจเนื้อหาได้โดยง่าย

กลุ่มประเด็นสื่อทางเลือก

ในปัจจุบันเรามีสื่อมวลชนมากมายเป็นทางเลือกให้แก่ประชาชน แต่สื่อบาง ประเภทไม่ทำหน้าที่เป็นสื่อที่ดี โดยนำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีจรรยาบรรณหวังแต่จะขายข่าว หรือไม่นำเสนอรายการบันเทิงที่มอมเมาประชาชน บางสื่อก็เป็นเครื่องมือของกลุ่มผลประโยชน์ และสร้างความแตกแยกในสังคม ดังนั้นผู้บริโภคสื่อจึงต้องมีวิจารณญาณในการเลือกที่จะรับสื่อ รู้จักกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่สื่อนำเสนอ เพื่อจะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อของการมอมเมา หรือชักจูงไป ในทิศทางที่สื่อเน้นต้องการ

ทีวีไทยในฐานะที่เป็นสื่อสาธารณะ จึงเป็นสื่อทางเลือกที่สำคัญของสังคมไทย ในปัจจุบัน ทีวีไทยควรจะเป็นแนวทางในการปฏิรูปสื่อโดยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่าง ประชาชนกับรัฐ และให้โอกาสหรือความเป็นธรรมกับประชาชนทุกกลุ่ม ไม่เลือกชนชั้น อาชีพ หรือกลุ่มผลประโยชน์ใดๆ ซึ่งในส่วนนี้ทีวีไทยมีความเป็นอิสระมากกว่าสื่อประเภทอื่น เนื่องจาก ไม่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐ และไม่ต้องพึ่งกลุ่มทุน กลุ่มการเมืองใดๆ จึงสามารถ ทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ที่ผ่านมาทีวีไทยได้ทำหน้าที่สื่อที่พึงประสงค์ได้ดีพอสมควร โดยการนำเสนอ ข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา ความเป็นกลาง และรักษาประโยชน์ของประชาชน แต่ที่ ทางกลุ่มอยากจะเสนอเพิ่มเติม ก็คือ ต้องการให้ทีวีไทยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมใน การแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ให้มากกว่านี้ โดยการจัดเวทีสาธารณะเพื่อระดมความคิด หรือจัดตั้งศูนย์ประสานงานระหว่างทีวีไทยกับประชาชนในภูมิภาคต่างๆ สนับสนุนเครือข่ายเพื่อน ทีวีไทยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เมื่อเกิดเครือข่ายแล้วจะต้องมีการจัดกิจกรรมในพื้นที่ เช่น การนำเสนอรายการเกี่ยวกับประเด็นสำคัญของท้องถิ่น การเปิดโปงการทุจริต หรือประพฤติมิชอบ หรือรายการที่สะท้อนปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

กลุ่มประเด็นศิลปะ

กลุ่มประเด็นศิลปวัฒนธรรม มีความเห็นว่าในปัจจุบันทีวีไทยยังไม่ให้ความสำคัญแก่รายการประเภทศิลปะและวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ รายการของทีวีไทยส่วนใหญ่จะเน้นไปทางข่าวสารและบันเทิง แต่รายการด้านศิลปวัฒนธรรมมีสัดส่วนเพียงเล็กน้อย และที่นำเสนอนั้นก็มักจะเป็นการนำเสนอตัวบุคคล โดยไม่ได้เจาะลึกในตัวผลงาน หรือเนื้อหาของงานศิลปะนั้นๆ นอกจากนั้นรายการที่นำเสนอส่วนใหญ่เน้นไปที่กลุ่มผู้ชมที่เป็นวัยรุ่น เช่น รายการดนตรี และรายการละคร มักจะเป็นการนำเสนอผลงานของนักร้อง นักแสดงที่เป็นศิลปินร่วมสมัยมากกว่าการนำเสนอผลงานที่เป็นศิลปะหรือวัฒนธรรมพื้นบ้าน หรือการนำเสนอผลงานของศิลปินที่มีชื่อเสียง และผลงานศิลปะคลาสสิกที่น่าศึกษาค้นคว้า รายการของทีวีไทยยังเป็นการนำเสนอตามกระแสนิยมซึ่งยังไม่มีความแตกต่างจากรายการที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์เชิงพาณิชย์อย่างเด่นชัด อย่างไรก็ตามในส่วนจากรายการด้านศิลปวัฒนธรรมที่น่าสนใจและทำได้ดีก็มีอยู่บ้าง เช่น รายการสอนศิลป์ และรายการดนตรีกวีศิลป์ เป็นต้น แต่รายการดังกล่าวมีช่วงเวลาออกอากาศน้อยเกินไป ดูแล้วยังไม่พอใจ

ในส่วนประเด็นที่ว่า ทีวีไทยควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมได้อย่างไรนั้น ทางกลุ่มมีความเห็นว่า ทางทีวีไทยต้องกล้าที่จะทวนกระแสโดยนำเสนอผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณค่ามากกว่าศิลปะเชิงพาณิชย์ ดังรายการประเภทส่งเสริมภูมิปัญญาไทย และรายการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น ละครพื้นบ้าน หมอลำหนังตะลุง และจิตรกรรมฝาผนังโดยให้คนในท้องถิ่นเข้าร่วมดำเนินรายการ หรือบอกเล่าเกร็ดตำนานเป็นความรู้เสริม นอกจากนั้นยังอยากให้มียุทธศาสตร์ศิลป์ต้นแบบที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ตัวอย่างเช่น เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ขวัญจิต ศรีประจันต์ หรือเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผลการประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2553

การประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติ “สร้างสรรค์สื่อไทย คู่สังคมคุณภาพ คุณธรรม” ประจำปีพ.ศ. 2553 ระหว่างวันที่ 18 – 19 กันยายน พ.ศ. 2553 ณ โรงแรมริชมอนด์ จังหวัดนนทบุรี นับว่าเป็นหนึ่งในกิจกรรมการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งจัดขึ้นโดยสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) โดยการประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปีพ.ศ. 2553 ดังกล่าวนี้นี้ ประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 3 ส่วน ได้แก่ กิจกรรมอภิปรายและเสวนาในประเด็นต่างๆ บนเวทีใหญ่ การประชุมกลุ่มย่อยซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มตามประเภทกลุ่มรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ และการจัดนิทรรศการ เพื่อแสดงภาพกิจกรรมของการประชุมรับฟังความคิดเห็นในภูมิภาคและกลุ่มประเด็นต่างๆ ที่ทางสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการได้ดำเนินการมาตั้งแต่ต้นปีพ.ศ. 2553

ผลจากการประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติ “สร้างสรรค์สื่อไทย คู่สังคม คุณภาพคุณธรรม” ประจำปีพ.ศ. 2553 ดังกล่าว สามารถรวบรวมข้อมูลและแบ่งประเด็นจากการประชุม ซึ่งจำแนกออกได้เป็น 4 ประเด็น ดังนี้ 1) การเสวนาหัวข้อ “บทบาทภาคประชาชนกับการพัฒนาสื่อสาธารณะ” 2) การประชุมกลุ่มย่อย แยกตามกลุ่มรายการประเภทต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มรายการข่าว กลุ่มรายการสารคดี กลุ่มรายการสาระบันเทิง กลุ่มรายการสารประโยชน์ และกลุ่มรายการเด็กเยาวชนและครอบครัว และ 3) การเสวนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในหัวข้อ “การรับผิดชอบสังคมผ่านสื่อสาธารณะ” โดยในแต่ละประเด็นมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. บทบาทภาคประชาชนกับการพัฒนาสื่อสาธารณะ

การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ แห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) ในภาพรวมยังมีไม่มากพอ กล่าวคือ แม้ว่าตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา ส.ส.ท. มีความมุ่งหวังที่จะให้คนไทยรู้สึกเป็นเจ้าของ และร่วมพัฒนาองค์การไปพร้อมๆ กัน โดยมีการส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญทางด้านประชาสังคม รวมถึงได้มีการเปิดโอกาสให้องค์กร ภาคประชาชนกลุ่มต่างๆ ได้แสดงความคิดเห็นต่อส.ส.ท. ในด้านต่างๆ แล้วก็ตาม แต่ถึงกระนั้นการ สร้างความรู้ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ทางส.ส.ท. ยังสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นแก่ ประชาชนน้อยเกินไป เพราะมีการนำเสนอเนื้อหาสาระเพียงไม่กี่ด้าน แม้ว่า ส.ส.ท. จะพยายาม

นำเสนอรายการที่มีความหลากหลายให้ได้ครบทุกด้าน และแสดงให้เห็นถึงการเป็นสื่อสาธารณะที่ดีที่สุดในขณะนี้ อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของเทคโนโลยีด้านสื่อสารมวลชนที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้พฤติกรรมการรับข้อมูลข่าวสารของประชาชนได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก ในฐานะเป็นสื่อสาธารณะที่ช่วยยกระดับให้กับประชาชนและสังคม ถือว่าทีวีไทยยังไม่มีกระบวนการในการแก้ไขปัญหาและให้ความรู้แก่ประชาชนได้อย่างครบถ้วน เนื่องจากการนำเสนอรายการในปัจจุบันส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนในส่วนกลาง แต่ในส่วนของการรายการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในทุกภูมิภาคยังมีเพียงน้อยนิด ซึ่งเรื่องดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ประชาชนต้องการอย่างยิ่งที่จะเห็นรายการที่ผลิตขึ้นมาเพื่อประชาชนส่วนใหญ่อย่างแท้จริง

2. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อรายการประเภทต่างๆ ของทีวีไทย

จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2553 ที่ได้กำหนดให้มีการประชุมกลุ่มย่อยแยกตามกลุ่มประเภทรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะที่ได้แบ่งออกเป็น 5 กลุ่มประเภทรายการคือ กลุ่มรายการข่าว กลุ่มรายการสารคดี กลุ่มรายการสารบันเทิง กลุ่มรายการสารประโยชน์ และกลุ่มรายการเด็ก เยาวชนและครอบครัว ซึ่งสามารถสรุปผลของการประชุมกลุ่มย่อยของแต่ละกลุ่มได้ดังนี้

2.1 สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อยรายการข่าว

ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมารายการข่าวของสถานีโทรทัศน์ต่างๆ มีการแข่งขันกันสูงมาก ด้วยแนวคิดที่ว่าสถานีโทรทัศน์ช่องใดมีความรวดเร็วในการนำเสนอข่าวก็จะมีประชาชนให้ความสนใจที่จะติดตามชมรายการข่าวนั้นมากกว่าสถานีโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอข่าวล่าช้า และเรียกระดมตั้งสูงขึ้น แต่สำหรับรายการข่าวทางทีวีไทยนั้นได้ทำหน้าที่สมกับที่ทีวีไทยเป็นทีวีสาธารณะ เพราะมีความแปลกใหม่ในการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของประชาชนมากที่สุด และเห็นว่าการนำเสนอข่าวของทีวีไทยนั้น นอกจากจะพิจารณาถึงองค์ประกอบของการเป็นข่าวซึ่งประกอบไปด้วย 5W และ 1H แล้ว รายการข่าวของทีวีไทยยังได้แสดงให้เห็นถึงความมีมิติของข่าวที่ช่วยในการขับเคลื่อนสังคม โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในรายการข่าวต่างๆ ได้อีกด้วย ที่สำคัญการที่ทีวีไทยได้สนับสนุนให้มีรายการนักข่าวพลเมือง ซึ่งได้รับความสนใจจากประชาชนในภูมิภาคต่างๆ เป็นอย่างยิ่ง โดยการเห็นได้จากการเพิ่มจำนวนของนักข่าวพลเมืองที่มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ อย่างทั่วถึงในทุกภูมิภาค การเปิดรับฟังปัญหาของประชาชนในสังคมอย่างแท้จริง

ในสมัยก่อนสื่อจะเป็นแบบ in side out คือการมองจากข้างในไปข้างนอก คือ องค์กรหรือนักข่าวสนใจเรื่องใดก็จะนำเสนอสิ่งนั้นออกไปสู่ผู้รับชมรับฟัง แต่ปัจจุบันคือ out side in ซึ่งเปลี่ยนแปลงตามพฤติกรรมของมนุษย์ คือถ้าประเด็นใดเป็นที่สนใจของประชาชน สื่อก็จะเอามานำเสนอ สื่อนั้นก็จะได้ความนิยมมากขึ้น แต่ทีวีไทยเปิดกว้างในการนำเสนอข่าวที่ประชาชนต้องการในรูปแบบของนักข่าวภูมิภาค แต่อย่างไรก็ตามการทำงานด้านการเสนอข่าวโดยนักข่าวที่มาจากประชาชนยังขาดประสบการณ์ในการทำงาน เสนองานในรูปแบบการเขียนข่าว ซึ่งควรจะจัดการอบรมความรู้เพิ่มเติมในการที่จะให้นักข่าวพลเมืองมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดให้อยู่กับนักข่าวมืออาชีพซึ่งจะมีประสบการณ์การทำงานผลิตข่าวที่ชัดเจนออกมาเสนอต่อสาธารณชน และสำหรับในบางกรณีที่ข่าวบางเรื่องก็ไม่สามารถที่จะนำมาเสนอออกอากาศได้นั้น ทางทีวีไทยควรจะพิจารณาและหาทางแก้ไข ในการที่จะทำให้ข่าวของประชาชนในทุกภาคส่วนสามารถสื่อสารให้กับคนในสังคมรับทราบได้ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนของสังคมไปด้วยกัน และเพื่อสร้างสังคมที่ดีผ่านทางทีวีไทยที่เป็นทีวีเพื่อประชาชน

โดยในประเด็นของการเป็นรายการข่าวที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพนั้น ข่าวที่มีคุณภาพจะต้องสามารถสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นและนำเสนอความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาให้กับคนในสังคม และในบางครั้งข่าวก็ไม่จำเป็นต้องได้มาจากการทำข่าวของนักข่าว แต่ประชาชนทุกคนควรมีส่วนร่วมในการทำข่าว และเป็นผู้เสนอความคิดเห็นเพื่อให้การขับเคลื่อนไปสู่สังคมที่ดี

2.2 สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อยรายการสารคดี

ในการประชุมกลุ่มย่อยรายการสารคดี ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้รับชมและผู้ผลิตรายการสารคดีที่มีความหลากหลาย โดยผู้ผลิตรายการได้รับฟังพร้อมทั้งจะนำความคิดและข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการประชุมครั้งนี้ไปต่อยอดเพื่อเป็นแนวทางในการทำงานให้ตอบสนองความต้องการของผู้ชมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ เพราะถ้าหากจะนำทุกอย่างที่เสนอมานั้นไปผลิตรายการก็จะเป็นประเด็นของสาธารณะที่กว้างมาก ซึ่งทางผู้ผลิตยังไม่สามารถทำได้ถึงขนาดนั้น แต่อย่างไรก็ตามทางผู้ผลิตก็จะรับความคิดเห็นของแต่ละท่านไปคิดต่อ

สำหรับประเด็นที่ว่าเราจะใช้สื่ออย่างไรให้เป็นการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ร่วมกัน ในการประชุมกลุ่มสารคดีมีข้อเสนอแนะสำหรับการผลิตรายการสารคดีอยู่หลายประเด็น ได้แก่

- อยากให้นำเสนอเรื่องของธรรมชาติที่จะนำเสนอ ก็คือเพิ่มเรื่องเนื้อหาสาระในเรื่องธรรมชาติ

- ถัดมาคือเรื่องการเจาะลึกเรื่องความเสมอภาคของคนในชุมชน อยากรู้หาทางแก้ปัญหาในชุมชน
- อยากรู้ให้นำเสนอเรื่องราวของแต่ละพื้นที่ ว่ามีอะไรดีๆ ที่น่าจะนำเสนอและเป็นประโยชน์ต่อผู้ชม
- นำเสนอความรู้ในประเด็นเรื่องของคนเฝ้า นอกจากนี้ยังรวมถึงกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ด้วย โดยให้ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจ ความเป็นมาของคนเหล่านี้
- ควรจัดเวลาให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ
- ทีวีไทยต้องเข้าถึงชุมชน ให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย
- ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการทำสารคดี คือการดึงชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตรายการ
- สารคดีบางเรื่องยาวเกินไป
- นำเสนอเรื่องของกีฬาชุมชนและคนพิการ

2.3 สรุปการประชุมกลุ่มย่อยรายการสารระบับันเทิง

จากการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อยรายการสารระบับันเทิงเกี่ยวกับความคาดหวังที่ผู้ชมมีต่อรายการสารระบับันเทิงของทีวีไทย สามารถสรุปถึงความคาดหวังของผู้ชมที่มีต่อรายการสารระบับันเทิงของทีวีไทย ได้ดังนี้

- ควรเพิ่มรายการเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้มากขึ้น
- ควรทำรายการที่กระตุ้น “หน้าที่พลเมือง” ให้ได้อย่างแท้จริงถึงแม้จะเป็นรายการสารระบับันเทิงก็ทำหน้าที่พลเมืองได้
- ควรมีการนำเสนอแนวความคิดที่หลากหลาย
- ควรเพิ่มเวลาในการนำเสนอรายการ
- ควรมีเอกลักษณ์ของรายการที่ชัดเจน
- ควรเป็นรายการที่สะท้อนความเป็นจริงในสังคม
- ควรมีรายการท่องเที่ยวแต่ในแต่ละภูมิภาค โดยมีการนำเสนอเกี่ยวกับอาหาร การกินและวิถีชีวิตของคนในภูมิภาคนั้นๆ
- อยากรู้ให้รายการสารระบับันเทิงมีการสะท้อนความคิดของคนในสังคม
- รายการสารระบับันเทิงควรเป็นรายการที่มีเนื้อหาสาระดีๆ และควรเป็นรายการที่ให้ความรู้ไปพร้อมๆ กัน
- รายการสารระบับันเทิงอาจจะผลิตรายการให้มีสาระมากกว่าบันเทิงก็ได้

- มีความคาดหวังอยากให้รายการสาระบันเทิงของทีวีไทยมีความบันเทิงมากกว่านี้

2.4 สรุปการประชุมกลุ่มย่อยรายการสารประโยชน์

ผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อยรายการสารประโยชน์เห็นว่ารายการสารประโยชน์ของทีวีไทยที่เป็นสื่อสาธารณะยังตอบสนองความต้องการของประชาชนรวมทั้งการเกิดประโยชน์แก่ประชาชนน้อย เพราะบางรายการยังไม่แสดงให้เห็นถึงความชัดเจนของกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นผู้ผลิตรายการจึงควรจะต้องรับฟังความเห็นของผู้ชมอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งทบทวนว่าแต่ละรายการที่ผลิตนั้นก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

แต่อย่างไรก็ตามนักวิชาการที่เข้าร่วมประชุมมีความเห็นว่า รายการสารประโยชน์ของทีวีไทยสามารถตอบสนองความเป็นสื่อสาธารณะได้ในระดับหนึ่งแล้ว ถ้าหากเปรียบเทียบกับระยะเวลาที่ได้เริ่มดำเนินการมาจนถึงปัจจุบัน โดยจะเห็นได้จากความหลากหลายของรายการสารประโยชน์ของทีวีไทย แต่สำหรับเรื่องของการเปิดกว้างนั้นยังไม่สามารถทำได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้ผลิตรายการควรมีการนำเสนอรายการในรูปแบบที่มีความแตกต่าง และที่สำคัญคือจะต้องใส่ใจอย่างจริงจัง รวมถึงมีความจริงจังต่อความคิดเห็นของผู้ชมจากทุกช่องทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแต่ละรายการควรอยู่ในผังรายการในระยะเวลา 3 เดือน แล้วจึงพิจารณาว่าจะต้องเปลี่ยนผู้ผลิตรายการหรือไม่

ซึ่งทางด้านผู้ผลิตรายการได้แสดงความเห็นว่า ที่ผ่านมามีหลายกรณีที่ทำทางผู้ผลิตรายการได้แสดงความเอาใจใส่และช่วยคลี่คลายปัญหา เพื่อสนองตามความต้องการของผู้ชม โดยจะเห็นได้จากการตอบรับคำติชมของผู้ชมรายการทั้งทางจดหมาย อีเมลล์ และช่องทางอื่นๆ

ส่วนประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาของรายการสารประโยชน์ มีผู้เข้าร่วมประชุมบางท่านได้แสดงความคิดเห็นในด้านต่างๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

- รายการดีแต่ขาดความลึกในประเด็นปัญหา ควรมีข้อสรุปโดยภาพรวม ให้เห็นชัดเจน
- รายการคุยกับแพะต้องเจาะลึกลงไปถึงต้นตอของการทำให้เกิดแพะ
- สิทธิวิวาทะ ต้องการให้เปลี่ยนเป็น สิทธิวาตะ
- ต้องการให้เปลี่ยนชื่อรายการปากโป้ง
- ควรมีรายการที่ให้ข้อมูลสิทธิและสวัสดิการของประชาชน

สำหรับประเด็นเกี่ยวกับผังรายการกลุ่มสารประโยชน์ มีผู้เข้าร่วมประชุมเสนอว่า สัดส่วนของรายการสารประโยชน์ควรเพิ่มจากเดิมที่ร้อยละ 12 เป็นร้อยละ 15 และในการปรับผังรายการ ควรหารายการที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันมาแทน หรือให้เปลี่ยนผู้ผลิตแต่เป็นรายการเดิม

โดยความยาวของรายการสารประโยชน์ที่เหมาะสม ควรจะอยู่ในช่วงเวลาระหว่าง 30 - 45 นาที ต่อรายการ และช่วงเวลาการออกอากาศควรอยู่ในช่วงหลังเลิกงาน

2.5 สรุปการประชุมกลุ่มย่อยรายการเด็ก เยาวชนและครอบครัว

ในส่วนของการรายการเด็ก เยาวชนและครอบครัว ผู้เข้าร่วมประชุมได้มีการคุยกัน ในหลายประเด็น โดยผู้เข้าร่วมประชุมเห็นว่าการผลิตรายการสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว ควรมีการสร้างสรรค์รายการที่ให้แง่คิดคุณธรรม และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็ก และเยาวชน ไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นหัวใจหลักของการทำรายการประเภทนี้ และ ประเด็นที่ผู้เข้าร่วมประชุมให้ความสนใจมากที่สุดคือ ผู้ร่วมประชุมต้องการให้มีการจัดเวลาในการ ออกอากาศรายการสำหรับเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมกับกลุ่มนี้จริงๆ ควรจะต้องมีหลักฐานข้อมูล อ้างอิงจากการสำรวจและวิจัยอย่างชัดเจน นอกจากนี้ผู้ร่วมประชุมยังเห็นว่ารายการเด็กไม่ค่อยจะมีเวลาในการออกอากาศมากนัก เนื่องจากมีรายการสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัวคิดเป็น ร้อยละ 12% จากจำนวนรายการที่มีทั้งหมด จึงมีความเห็นว่าน่าจะมีการปรับเพิ่มเวลาให้มากขึ้นด้วย โดยเฉพาะช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ เพราะถือเป็นช่วงเวลาสำหรับครอบครัว

นอกจากนั้นที่ประชุมยังได้มีการเสนอว่า น่าจะนำครอบครัวที่ใช้ชีวิตแบบไทยแท้ ดั้งเดิม เริ่มด้วยการรับประทานอาหารร่วมกันทุกเช้า-เย็น การมีกิจกรรมในวันหยุดร่วมกัน โดยการ พาบุตรหลานไปวัดทำบุญ ฟังเทศน์ ฯลฯ นอกจากนี้จะทำให้ครอบครัวได้รับความอบอุ่นแล้วยังสามารถช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวจากภายนอกที่อาจเกิดขึ้นกับบุตรหลานได้ ขณะนี้มีตัวอย่างจาก หลายครอบครัวที่ได้ประพฤติกฎปฏิบัติกันอยู่แล้วน่าจะนำมาออกอากาศเพื่อให้เป็นแบบอย่างของ ครอบครัวที่ดี รวมทั้งควรจะนำตัวอย่างของครอบครัวที่มีปัญหาอันเนื่องมาจากการขาดการสื่อสารที่ดี ระหว่างคนในครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เข้าใจกันและไม่หันหน้าเข้าหากันของคนในครอบครัว ทำให้เกิดความห่างเหินและไม่พูดคุยกันที่สุดในที่สุด นอกจากนี้ควรจะนำเสนอบทบาทของคุณตา คุณยาย หรือคุณปู่ คุณย่าที่มีความสำคัญต่อครอบครัวในการแสดงความผูกพันรักใคร่และให้ความ สนใจกับบุตรหลานจนทำให้ชีวิตครอบครัวมีความสามัคคีปรองดองกันได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นอยู่ อย่างสม่ำเสมอแต่ไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ทีวีไทยน่าจะนำเสนอด้วยการไปถ่ายทำจริง ในครอบครัวเหล่านั้นในสิ่งที่เกิดขึ้น อาจจะเป็นการนำเสนอคราวละ 2-3 ตอนเพื่อให้มีความชัดเจน ก็ได้โดยให้ครอบครัวเหล่านั้นเป็นผู้นำเสนอเองเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน และให้เกิดมุมมองในการ เป็นแบบอย่างที่ดีที่ครอบครัวใดๆ ก็สามารถปฏิบัติได้

ทั้งนี้ สิ่งสำคัญที่ผู้เข้าร่วมประชุมต้องการจะเห็นก็คือ เมื่อนำเสนอรายการอะไร ออกไปแล้วมีความคืบหน้าอย่างไร ก็ควรมีการรายงานความเปลี่ยนแปลง เพื่อให้รายการสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัวมีคุณภาพน่าสนใจอย่างที่คุณเข้าร่วมประชุมได้ร่วมกันฝันไว้

3. การรับผิดชอบสังคมผ่านสื่อสาธารณะ

ในปัจจุบัน มีปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นมากมายในแต่ละพื้นที่ แต่เนื่องจากสถานีโทรทัศน์ของประเทศไทยเกือบทั้งหมดเป็นสถานีโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ ซึ่งจะต้องมีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับเวลา ค่าใช้จ่าย และรายได้ของสถานี ดังนั้นทีวียุคใหม่จึงเป็นสื่อสาธารณะที่ประชาชนคาดหวังว่าจะเป็นพื้นที่พึ่งและเป็นสื่อที่จะมาช่วยบอกเล่าเรื่องราวปัญหาของชนกลุ่มต่างๆ ให้สังคมได้รับรู้และเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นของแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้การเสวนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในหัวข้อ “การรับผิดชอบสังคมผ่านสื่อสาธารณะ” โดยตัวแทนของกลุ่มทั้ง 4 กลุ่มซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการติดต่อประสานงานกับทีวียุคใหม่ในการแก้ไขปัญหาภาคประชาชนด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านข้อมูลสาธารณะ ด้านที่ดิน ด้านโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ และกรณีพรุควนเคิ่ง ได้มาเล่าถึงประสบการณ์ที่พวกเขามีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ที่แสดงให้เห็นว่า พวกเขามีความรู้สึกว่าทีวียุคใหม่เป็นสื่อสาธารณะที่เป็นกลไกหลักในการแก้ไขปัญหาภาคประชาชน เนื่องจากทีวียุคใหม่เป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มคนระดับรากหญ้า ทีวียุคใหม่จึงเป็นสื่อสาธารณะที่มีวิสัยทัศน์ที่จะสร้างสรรค์สังคมที่เป็นธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสื่อโทรทัศน์อื่นๆ เพราะข้อมูลที่สถานีโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ ไม่กล้านำมาออกอากาศก็สามารถนำเสนอได้ทางสถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ นอกจากนั้นผู้ร่วมการเสวนายังได้ฝากให้สถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ช่วยพิจารณาเพิ่มหรือขยายเวลาในการนำเสนอข่าวในประเด็นที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง ทั้งยังต้องการให้ทีวียุคใหม่มีการติดตามรายงานความคืบหน้าของทุกประเด็นที่ได้ออกอากาศไปแล้วอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าวได้รับทราบว่า ทางผู้เกี่ยวข้อง หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาไปมากน้อยเพียงใดหรือไม่ ทั้งนี้จะเป็นการนำเสนอเรื่องของสาธารณะที่มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศได้ออกสู่หน้าจอของสถานีสื่อสาธารณะที่ประชาชนเป็นเจ้าของ เป็นกระบอกเสียง และเป็นเวทีให้ประชาชนได้นำเสนอปัญหาของตนเองได้ตลอดไป

การแสดงความคิดเห็นของประชาชนจากองค์กรในเครือข่ายภาคประชาสังคมกลุ่มต่างๆ นั้นพบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชนกลุ่มต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันไปตามคุณลักษณะของแต่ละกลุ่มนั้น ปัญหาของกลุ่มองค์กรในเครือข่ายภาคประชาสังคมส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลือเท่าที่ควร ถึงแม้ว่ากลุ่มองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมทุกกลุ่มต่างก็คาดหวังว่าสถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ สื่อสาธารณะจะสามารถเป็นที่พึ่งให้กับกลุ่มองค์กรเครือข่ายของตน โดยการเป็นเวทีหรือช่องทางในการนำเสนอประเด็นปัญหาของกลุ่มองค์กรเครือข่ายต่างๆ ผ่านทางรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวียุคใหม่ สื่อสาธารณะ เพื่อที่จะให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือรัฐบาลได้รับทราบ และเพื่อที่จะได้รับการดูแลและให้ความช่วยเหลือหรือช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่กลุ่มองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมนั้นๆ ได้ประสบมา ซึ่งทางองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคม

กลุ่มต่างๆ เห็นว่า สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถที่จะเข้ามามีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ได้โดยการผลิตรายการโทรทัศน์ที่สามารถส่งเสริมความรู้ความเข้าใจรวมทั้งการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่จะสามารถช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้

การนำเสนอผลการรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชนจากภูมิภาคและกลุ่มประเด็นต่างๆ

ผลจากการรับฟังความคิดเห็นในภูมิภาคต่างๆ ทั้ง 9 ภูมิภาค ได้แก่ เหนือตอนบน เหนือตอนล่าง ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กรุงเทพฯและปริมณฑล กลาง-ตะวันออก กลาง-ตะวันตก ใต้ตอนบนและใต้ตอนล่าง รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากเวทีประเด็นต่างๆ ทั้ง 16 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเด็ก กลุ่มเยาวชน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มสตรี กลุ่มความหลากหลายทางเพศ กลุ่มผู้พิการ กลุ่มชาติพันธุ์และชนกลุ่มน้อย กลุ่มแรงงานในระบบและนอกระบบ กลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการ กลุ่มคนจนเมือง กลุ่มผู้บริโภค กลุ่มสุขภาพ กลุ่มสิทธิมนุษยชน กลุ่มฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม กลุ่มสื่อทางเลือก และกลุ่มศิลปะ โดยได้มีการกำหนดกรอบเพื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นใน 4 ประเด็น ได้แก่ 1) สถานการณ์ปัจจุบันหรือประเด็นปัญหาด้านต่างๆ ของแต่ละภูมิภาคเป็นอย่างไร 2) รายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ หรือประเด็นปัญหาต่างๆ เหล่านั้นอย่างไร 3) ในอนาคตสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาภูมิภาคนั้นๆ ได้อย่างไร และ 4) ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ ได้อย่างไรนั้น พบว่า ทุกภูมิภาคได้ประสบกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดในแต่ละภูมิภาคตามสถานะแวดล้อมของในแต่ละภูมิภาค ได้แก่ ปัญหาด้านสังคม ปัญหาด้านการเกษตร ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาด้านความขัดแย้งของคนในชาติ ปัญหาด้านคุณธรรมและจริยธรรม ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง ปัญหาครอบครัว ปัญหาด้านการศึกษา และปัญหาด้านแรงงาน โดยมีบางประเด็นปัญหาได้นำไปถ่ายทอดผ่านทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะแล้ว แต่ก็ยังมีปัญหาอีกมากมายที่ต้องการให้ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเข้ามารับทราบข้อมูล และนำเสนอผ่านสื่อของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ซึ่งควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาภูมิภาคนั้นๆ ในอนาคต โดยการทำหน้าที่เป็นสื่อกลางของการนำเสนอปัญหา รวมทั้งติดตามการแก้ไขปัญหาของภูมิภาคต่างๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อจะได้เกิดการผลักดันการแก้ปัญหานั้นๆ อย่างแท้จริง ทั้งนี้ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมกับ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคของตน โดยการเข้าร่วมเป็นนักข่าวพลเมือง การสมัครเป็นสมาชิกเพื่อนทีวีไทย การก่อตั้งศูนย์เพื่อนทีวีไทยขึ้นในภูมิภาคนั้นๆ

สำหรับการแสดงความคิดเห็นของประชาชนจากองค์กรในเครือข่ายภาคประชาสังคมกลุ่มต่างๆ นั้น พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชนกลุ่มต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันไปตาม

คุณลักษณะของแต่ละกลุ่มนั้น ปัญหาของกลุ่มองค์กรในเครือข่ายภาคประชาสังคมส่วนใหญ่ ยังไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลือเท่าที่ควร ถึงแม้ว่ากลุ่มองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมทุกกลุ่มต่าง ก็คาดหวังว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจะสามารถเป็นที่พึ่งให้กับกลุ่มองค์กรเครือข่ายของตน โดยการเป็นเวที หรือช่องทางในการนำเสนอประเด็นปัญหาของกลุ่มองค์กรเครือข่ายต่างๆ ผ่านทางรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือรัฐบาล ได้รับทราบ ได้รับการดูแล และให้ความช่วยเหลือ หรือช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่กลุ่มองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมนั้นๆ ได้ประสบมา ซึ่งทางองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมกลุ่มต่างๆ เห็นว่า สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถที่จะเข้ามามีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหาทางด้านต่างๆ ได้ โดยการผลิตรายการโทรทัศน์ที่สามารถส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่จะสามารถช่วยแก้ปัญหาในด้านต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นได้

บทที่ 6

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อรายการโทรทัศน์ทีวีไทย

การประมวลความคิดเห็นของประชาชนจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ หรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชน ทั้งจากการประชุมในเวทีภูมิภาค การประชุมในเวทีประเด็นต่างๆ รวมทั้งการประชุมในเวทีสมาชิกผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปีพ.ศ. 2553 ตามที่ประชาชน ได้แสดงความคิดเห็นใน 3 ประเด็นซึ่งได้แก่ 1) รายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาวารณะได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานการณ์หรือปัญหาต่างๆ เหล่านั้นอย่างไร 2) ในอนาคตสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาวารณะควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาค หรือที่เกิดขึ้นกับกลุ่มประชาชนต่างๆ เหล่านั้นได้อย่างไร และ 3) ประชาชนจะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาวารณะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาค หรือที่เกิดขึ้นกับกลุ่มประชาชนต่างๆ เหล่านั้นได้อย่างไรนั้น สามารถสรุปสาระสำคัญของที่ประชาชน ได้แสดงความคิดเห็นในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1. รายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทยได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานการณ์หรือประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคหรือที่เกิดขึ้นกับกลุ่มประชาชนต่างๆ เหล่านั้นอย่างไร

ผลการประมวลความคิดเห็นของประชาชนจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นในเวทีต่างๆ ซึ่งได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาวารณะ ได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ หรือปัญหาต่างๆ เหล่านั้นอย่างไรนั้น สามารถสรุปได้ ดังนี้

1.1 สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยทีวีสาวารณะมีการช่วยเหลือปัญหาของประชาชนในภูมิภาคบ้างแต่ยังไม่เพียงพอ

บทบาทการช่วยเหลือปัญหา หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาวารณะที่ผ่านมา นั้น ถึงแม้ว่าทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาวารณะได้ดำเนินการช่วยเหลือโดยการจัดเวทีรับฟังปัญหาต่างๆ เช่น รายการสถานีประชาชน รายการครอบครัวเดียวกัน หรือการเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาพูดคุยเพื่อหาทางออกให้กับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอยู่บ้าง แต่พบว่า การนำเสนอประเด็นปัญหาที่ผ่านทางรายการต่างๆ เหล่านี้ยังขาดความต่อเนื่องในการติดตาม และยังไม่มีการแก้ไขปัญหาต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง ซึ่งหากจะให้การแก้ไขปัญหาต่างๆ เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาวารณะจะต้องมีการติดตามตั้งแต่การเกิดปัญหา สืบหาต้นตอของปัญหา นำปัญหาเหล่านั้นนำเสนอต่อสังคมและผู้ที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจะต้องมีการร่วมกันหาทางออกและวิธีการแก้ไขปัญหา

โดยการมีส่วนร่วมจากผู้ที่ได้รับผลกระทบทุกภาคส่วน อาทิ ภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด และควรมีการติดตามความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาจนกว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาให้สำเร็จได้ เพราะในปัจจุบันการนำเสนอรายการเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ เป็นเพียงการนำเสนอแบบไฟไหม้ฟางและฉาบฉวยจึงทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างจริงจัง

1.2 การนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับองค์กรภาคประชาสังคมกลุ่มต่างๆ ทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงทุกกลุ่ม

ถึงแม้ว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะได้มีการกรนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับองค์กรภาคประชาสังคมกลุ่มต่างๆ อยู่บ้าง แต่ก็ยังเป็นเพียงการนำเสนอข่าวสารของกลุ่มองค์กรภาคประชาสังคมเพียงบางกลุ่มเท่านั้น จึงส่งผลให้สังคมไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจในปัญหาและความต้องการของกลุ่มองค์กรภาคประชาสังคมทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง อาจจะเป็นเนื่องจาก สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะเห็นว่ามีประชาชนเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีความสนใจที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์กรภาคประชาสังคมกลุ่มต่างๆ เพราะประชาชนส่วนใหญ่คงจะเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง จึงทำให้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะยังไม่มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับองค์กรภาคประชาสังคมทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง

1.3 สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะยังไม่มีการติดตามและรายงานความคืบหน้าในการแก้ปัญหาของประชาชนในภูมิภาคต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

ที่ผ่านมา สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะได้มีการรายงานความคืบหน้าในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคต่างๆ น้อยมาก เนื่องจากไม่มีการแจ้งให้ทราบว่าได้นำปัญหานั้นๆ ไปดำเนินการต่ออย่างไรบ้าง จึงทำให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเกิดปัญหานั้นๆ ไม่ได้ได้รับประโยชน์หรือรับทราบข้อมูลที่มีความชัดเจนในการแก้ปัญหาเหล่านั้น ซึ่งมีผลทำให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณใช้เงินไม่คุ้มค่าในการจัดรายการประเภทการนำเสนอปัญหาของประชาชนที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามปัญหาที่ได้ถูกนำเสนอผ่านในรายการส่วนใหญ่ยังไม่ได้ถูกนำไปดำเนินการต่อ และยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้ตามความคาดหวังของประชาชนที่มาร่วมแสดงความคิดเห็นในรายการนั้นๆ

1.4 บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะในการช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ของภูมิภาคหรือของกลุ่มต่างๆ

จากการประมวลผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั้งในเวทีภูมิภาคและเวทีประเด็นเกี่ยวกับ บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขาระยะในการช่วยแก้ไข

สถานการณ์ หรือปัญหาต่างๆ ของภูมิภาคหรือกลุ่มต่างๆ แล้ว พบว่าประชาชนเห็นว่ามีการ โทรทัศน์ประเภทต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะบางรายการที่ได้เข้ามามีบทบาท หรือมีส่วนร่วมในการแก้ไขสถานการณ์ หรือปัญหาของภูมิภาคหรือกลุ่มต่างๆ อยู่บ้างแล้วได้แก่

1) รายการประเภทข่าว

รายการประเภทข่าวหลายรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ได้มีการนำเสนอปัญหาและความต้องการของกลุ่มคนต่างๆ โดยยึดหลักความถูกต้องของข้อมูลและ แหล่งข่าว โดยได้แสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือ คุณภาพของข่าวที่มีความรวดเร็วทันต่อ สถานการณ์ และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ดี โดยมีการนำเสนอข่าว อย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง และไม่สร้างความขัดแย้งอย่างรุนแรงให้เกิดขึ้นกับผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องในสังคม

อีกประการหนึ่งซึ่งเป็นจุดเด่นของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ คือ การมีรายการนักข่าวพลเมือง โดยรายการนี้เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ประชาชนในภูมิภาคและ กลุ่มต่างๆ ได้ใช้เป็นช่องทางในการนำเสนอปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นต่างๆ ซึ่งทางสถานีโทรทัศน์ ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ควรจะต้องมีการเพิ่มทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพเพื่อให้รายการ นักข่าวพลเมืองมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) รายการเพื่อกลุ่มอัตลักษณ์ต่างๆ

รายการสารคดีเกี่ยวกับกลุ่มอัตลักษณ์ต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ที่ได้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับรูปแบบวิถีชีวิตที่หลากหลาย เพื่อสร้างให้ เกิดความเข้าใจร่วมกันของคนในสังคมที่มีความหลากหลายในมิติต่างๆ ผ่านการนำเสนอเรื่องราว ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เพื่อเป็นการสะท้อนปัญหา ที่เกิดขึ้นให้สังคมได้รับรู้เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาาร่วมกันของคนในสังคมนั้น สถานีโทรทัศน์ ทีวีไทย ทีวีสาธารณะทำได้ดีแล้ว

แต่อย่างไรก็ตาม รายการในกลุ่มนี้ควรมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดการสร้างความรู้ ในเรื่องสิทธิ สร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมและพยายามที่จะสร้างความเข้าใจเพื่อนำไปสู่ การที่จะลดความเหลื่อมล้ำในสังคมให้ได้มากที่สุด ซึ่งรายการในกลุ่มนี้จะสามารถสร้างการเรียนรู้ ให้กับคนในสังคมเพื่อให้กลุ่มคนที่มีอยู่อย่างหลากหลายเกิดการเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจกัน ซึ่งจะ นำไปสู่การช่วยลด หรือแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของคนกลุ่มต่างๆ ในสังคมได้เป็นอย่างดี

3) รายการเกี่ยวกับสิทธิ เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

ในกลุ่มของรายการเกี่ยวกับสิทธิ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ตัวอย่างเช่น รายการปากโป้ง หรือรายการกระต่ายตื่นตัว ที่ทำให้ผู้ชมตระหนักถึงสิ่งต่างๆ อันเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันที่ถูกมองข้ามไป เช่น การให้ความรู้เรื่องการระมัดระวังการถูกโกงตาชั่ง ให้ความรู้เท่าทันในการรับบริการ หรือซื้อสินค้าต่างๆ โดยเน้นนำเสนอเพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในการคุ้มครองผู้บริโภค ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการรักษาและคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค รวมไปถึงการให้ความรู้ด้านสิทธิต่างๆ แก่ประชาชนที่ชมรายการซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ด้านสิทธิแล้วรายการอื่นๆ ในหมวดนี้ยังมุ่งหมายในการสร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในสังคมโดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำเสนอวิถีชีวิตของชุมชนต่างๆ

รายการในหมวดนี้ที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ได้ส่งผลให้เกิดการสร้างความรู้ในเรื่องสิทธิด้านต่างๆ แก่ประชาชน ทั้งยังสร้างการตรวจสอบ สอดส่องดูแลขึ้นโดยความร่วมมือของภาคประชาชน เกิดการมีส่วนร่วมในการพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค การสร้างความเท่าเทียม และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ส่งเสริมคุณค่าในด้านการส่งเสริมสนับสนุนด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชนที่มีความหลากหลาย ครอบคลุมกลุ่มผู้ชมหลายกลุ่ม

4) รายการเกี่ยวกับทักษะชีวิต การทำมาหากินและวิถีชีวิต

ในกลุ่มรายการทักษะชีวิต การทำมาหากินและวิถีชีวิต ตัวอย่างเช่น รายการบ้านทุ่งลุงเกษตรที่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้ผู้สนใจสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติตามได้ โดยรายการได้นำเสนอทั้งในทางทฤษฎีที่เป็นวิชาการ และองค์ความรู้ซึ่งเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติ มีการเสนอองค์ความรู้ที่หลากหลาย เช่น การนำเสนอความแตกต่างระหว่างการเกษตรเชิงเดี่ยวและเชิงผสมผสาน การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตต่างๆ ทั้งพืช สัตว์ หรือแม้แต่การผลิตปุ๋ย รวมไปถึงความรู้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เช่น การถนอมอาหารด้วยวิธีต่างๆ และเทคนิคในการทำตลาด รายการนี้จึงเป็นการนำเสนอบุคคลที่สามารถเป็นแบบอย่างเพื่อสร้างแรงจูงใจในการสร้างอาชีพได้อย่างดี หรือรายการครูมีอาชีพที่เป็นอีกรายการหนึ่งที่ช่วยสร้างแรงบันดาลใจและการตระหนักถึงคุณค่าและจรรยาบรรณของความเป็นครู ตลอดจนกระตุ้นจิตสำนึกของครูที่กำลังจะหมดไฟ เป็นการส่งเสริมครูที่ดีให้เป็นแบบอย่างแก่ครูคนอื่นๆ ในสังคม ความรู้ที่ได้รับจากรายการครูมีอาชีพไม่เพียงแต่ครูเท่านั้นที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานเท่านั้น รายการนี้ยังมีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในการอบรมสั่งสอนลูกอีกด้วย

5) รายการศิลปะและวัฒนธรรม

รายการในกลุ่มศิลปะและวัฒนธรรมของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ มีเนื้อหาและรูปแบบรายการที่มีความหลากหลาย เน้นถึงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และการตระหนักถึงคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมของไทยได้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่างเช่น รายการไทยโชว์ ที่สามารถนำเสนอศิลปวัฒนธรรมได้อย่างน่าสนใจ รายการสอนศิลป์เป็นรายการที่ดีให้ความรู้ในการผลิตงานศิลปะโดยอาจารย์ผู้สอนศิลปะในแนวต่างๆ รวมทั้งรายการศิลป์สโมสร และรายการหอศิลป์ทีวีไทยที่มีความน่าสนใจสำหรับผู้ชื่นชอบศิลปะทั้งหลาย

6) รายการสารประโยชน์และความรู้

รายการประเภทสารประโยชน์และความรู้ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ หลายรายการมีเนื้อหาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้หลายรายการ ตัวอย่างเช่น รายการ English Breakfast ที่มีการนำเสนอวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ ในรูปแบบที่มีความแปลกใหม่และหลากหลายกว่ารายการสอนภาษาอังกฤษอื่นๆ ทั้งทำให้ผู้ดูเข้าใจ ภาษาอังกฤษได้อย่างสนุกและง่ายขึ้น รายการกินอยู่คือก็เป็นอีกรายการหนึ่งที่สามารถถ่ายทอดและให้ความรู้เกี่ยวกับโภชนาการได้ดี รายการพระอาทิตย์บ้านฉัน พระจันทร์บ้านเธอที่ให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรม รายการภาษาศิลป์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับ ภาษาไทยอย่างหลากหลายทำให้สามารถได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาไทยและ กระตุ้นให้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย รายการคนเก่งภาษาไทยที่ช่วยส่งเสริมให้ใช้ทักษะ และการเรียนรู้ด้านภาษาไทย รายการกั๊กตาการบ้านทุ่งที่นำเสนอวิถีชีวิตท้องถิ่นและภูมิปัญญา ท้องถิ่นผ่านการทำอาหาร รายการสปิริต ออฟ เอเชียที่นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน และความรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

7) รายการเด็ก เยาวชนและครอบครัว

รายการเด็ก เยาวชนและครอบครัวของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ มีความหลากหลายตามความเหมาะสมกับช่วงอายุของเด็ก ที่ได้มีการนำเสนอในหลายรูปแบบ ทั้งในรูปแบบของการ์ตูน สารคดี หรือรายการที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถในด้านต่างๆ ซึ่งนอกจากจะตอบสนองความต้องการของเด็กและเยาวชนได้แล้ว ยังสามารถตอบสนองผู้ปกครอง ได้อีกระดับหนึ่ง เพราะสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับจากรายการไปพัฒนาและปรับปรุง การเลี้ยงดูบุตรได้เป็นอย่างดี

รายการเด็ก เยาวชนและครอบครัวต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ยังแสดงให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายของรายการที่ต้องการจะให้เกิดการเสริมสร้างการเรียนรู้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อเสริมสร้างทักษะและมีพัฒนาการที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ความรู้รอบตัวต่างๆ ที่เด็กและเยาวชนได้รับจากรายการยังสามารถช่วยสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุมีผลอีกด้วย

2. ในอนาคตสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาค หรือที่เกิดขึ้นกับกลุ่มประชาชนต่างๆ เหล่านี้ได้อย่างไร

จากการประมวลความคิดเห็นของประชาชนจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นในเวทีต่างๆ ซึ่งได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคตของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะว่าควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาค หรือที่เกิดขึ้นกับกลุ่มประชาชนต่างๆ เหล่านี้ได้อย่างไรนั้น สามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1 สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรเป็นสื่อกลางในการระดมแนวทางในการแก้ไขปัญหา

บทบาทและหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะคือ การทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างประชาชนกับผู้มีอำนาจรัฐ กล่าวคือ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจะต้องนำปัญหา ความต้องการ ความเดือดร้อน ตลอดจนความคิดเห็นของประชาชนไปสู่ผู้ที่มีอำนาจของรัฐ และในขณะเดียวกันสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะก็จะต้องมีหน้าที่นำข้อความ ข่าวดสาร หรือนโยบายที่ออกมาจากรัฐบาลส่งผ่านไปยังประชาชนเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในบทบาทสื่อสาธารณะจึงจะเป็นกลไกอันสำคัญยิ่งที่จะสามารถทำหน้าที่เหล่านี้ได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะไม่ถูกผูกมัดเข้ากับนายทุน หรือรัฐบาลในแง่ของงบประมาณ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจึงสามารถเป็นกระบอกเสียงของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะก็ได้มีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่ระดมความคิดเห็นผ่านทางรายการต่างๆ อยู่บ้างแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถมีส่วนผลักดันให้เกิดการเพิ่มจำนวนของรายการประเภทนี้ขึ้นได้อีก โดยการเพิ่มและขยายเวลาของการจัดเวทีระดมความคิดเห็นให้มากยิ่งขึ้น และที่สำคัญจะต้องมีการจัดข้อสรุปเพื่อเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องได้ดำเนินการในการแก้ปัญหาต่อไป

2.2 สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรเป็นเวทีกลางในการแสดงความคิดเห็น

บทบาทที่ชัดเจนที่สุดของทีวีไทยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาคือการทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ รายการที่มีคนพูดถึงมากที่สุดในส่วนนี้คือรายการ “เวทีสาธารณะ” ซึ่งทำให้ประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกทางความคิดต่อประเด็นปัญหาต่างๆ และสิ่งที่ทีวีไทยมีความแตกต่างจากรายการลักษณะนี้ในช่องอื่นๆ ก็คือการเปิดโอกาสให้ประชาชนที่ไม่ได้เป็นนักวิชาการ หรือมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางได้มีโอกาสบอกเล่าประสบการณ์ตรงที่เกิดขึ้นผ่านมุมมองของผู้ที่เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง ลักษณะเช่นนี้เป็นสิ่งที่สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะทำได้ดีแล้ว

2.3 สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแก่สังคม

ในปัจจุบันพบว่าหากดูภาพรวมของสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ แล้ว จะเห็นว่าสัดส่วนของรายการที่มีเนื้อหาสาระที่มีคุณค่า และสามารถสร้างสรรค์ความรู้ให้กับสังคมมีสัดส่วนเพียงเล็กน้อย ซึ่งต่างไปจากสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะที่มีลักษณะของการเป็นทีวีสาธารณะที่มีความเป็นอิสระไม่ถูกจำกัดด้วยเหตุผลด้านธุรกิจ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจึงเป็นสถานีโทรทัศน์ที่สังคมคาดหวังว่าจะสามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและเป็นกลางได้มากกว่าสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ โดยที่สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถนำเสนอปัญหาความเดือดร้อนต่างๆ ผ่านเนื้อหาของรายการต่างๆ ที่มีอยู่เป็นจำนวนมากได้เต็มที่

2.4 สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาส

บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะที่มีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาให้กับผู้ด้อยโอกาสในสังคมก็คือ การที่สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะได้พยายามเปิดพื้นที่ และสร้างโอกาสให้กับผู้ด้อยโอกาส ในสังคม ตัวอย่างเช่น รายการชีวิตจริงยิ่งกว่าละครในบางตอนที่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาสได้ใช้สิทธิในการเรียกร้องความเป็นธรรม เพราะที่ผ่านมาผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาต่างๆ ขาดช่องทางในการร้องเรียน และเรียกร้องสิทธิต่างๆ ที่พึงได้ ดังนั้นสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจึงเป็นช่องทางให้กับประชาชนผู้ด้อยโอกาสได้เติมเต็มในส่วนที่ขาดได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะยังได้สร้างโอกาสให้แก่ผู้ด้อยโอกาสด้วยการนำเสนอองค์ความรู้ผ่านรายการต่างๆ เพื่อให้ประชาชนผู้ด้อยโอกาสสามารถนำไปปรับใช้ในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

2.5 สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรรวบรวมข้อมูลเสนอแก่รัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหา

การแก้ปัญหาสังคมต่างๆ ของรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมานั้นมักเป็นการแก้ปัญหาจากบนลงล่างตามกลไกของระบบราชการ น้อยครั้งนักที่ประชาชนผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากปัญหานั้นๆ จะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของพวกเขาได้เองโดยตรง กลุ่มคนผู้ได้รับผลกระทบเหล่านี้มีเสียงที่แผ่วเบาในการสื่อสารกับสังคม ดังนั้นสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถที่จะเข้ามาหนุนเสริมขยายเสียงที่แผ่วเบาให้ดังขึ้นโดยการเป็นช่องทางให้ประชาชนระดับล่างได้สื่อสารกับสังคมและรัฐบาล ซึ่งทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถที่จะทำได้หลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นการเสนอความเห็นในเวทีสาธารณะผ่านทางรายการต่างๆ เพื่อที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการมีส่วนร่วมของประชาชนได้แสดงความคิดเห็นต่อภาครัฐ ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ตลอดจนร่วมกันคิดค้นหาช่องทางที่จะป้องกันการเกิดปัญหาต่างๆ ในอนาคตอีกด้วย

2.6 สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรปรับผังรายการและรูปแบบเนื้อหารายการที่เหมาะสม

กลุ่มประเด็นต่างๆ ล้วนแต่มีความต้องการที่จะให้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมีรายการต่างๆ ที่เหมาะสมกับกลุ่มประเด็นของตน แต่ด้วยเวลาการออกอากาศที่มีอยู่จำกัดจึงทำให้ต้องมีการพิจารณาการนำเสนอรายการสำหรับกลุ่มประเด็นต่างๆ อย่างรอบคอบ โดยการพิจารณาตามนโยบายของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ รวมถึงการพิจารณาตามความจำเป็นและเร่งด่วน ดังนั้นสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรจะต้องมีการศึกษาวิจัยช่วงเวลาที่เหมาะสมในการจัดวางรายการต่างๆ ในแต่ละช่วงเวลาให้เหมาะสมกับกลุ่มประเด็นที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของรายการนั้น รวมทั้ง สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจะต้องคำนึงถึงตารางการออกอากาศของทีวีกระแสหลักในช่องอื่น เพื่อให้รายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มประเด็นต่างๆ ได้อย่างสูงสุด

ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน ประชาชนมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาในรายการต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี แต่ยังมีผู้ชมอีกเป็นจำนวนมากได้แสดงให้เห็นว่า สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของกลุ่มได้ เนื่องจากความไม่สอดคล้องของเวลาการออกอากาศกับเวลาที่กลุ่มเป้าหมายของรายการนั้นๆ ตัวอย่างเช่น การที่ประชาชนมีข้อเสนอแนะให้มีการเพิ่มเติมรายการธรรมะ และควรจะต้องมีการจัดเวลาสำหรับรายการธรรมะให้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม เพราะในอดีตที่ผ่านมารายการธรรมะมักจะออกอากาศในช่วงเช้ามีคประมาณตีสี่ หรือตีห้าซึ่งเป็นเวลาที่คนส่วนใหญ่ยังไม่ตื่นนอน

2.7 สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทิวทัศน์สาธารณะควรเปิดให้หมื่นักข่าวพลเมืองอย่างทั่วถึง

รายการนักข่าวพลเมืองเป็นรายการที่ทำให้สังคมได้รับรู้ถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละภูมิภาคโดยประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นผู้นำเสนอข่าวเอง รายการนักข่าวพลเมืองจึงเป็นรายการที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทิวทัศน์สาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ รายการนักข่าวพลเมืองได้รับการชื่นชมจากทุกเวทีที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แต่ในขณะเดียวกันก็มีข้อเสนอแนะให้มีการพัฒนาและยกระดับของนักข่าวพลเมืองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นทั้งในเรื่องเครื่องมือ และในวิธีในการนำเสนอข่าวให้มีความน่าสนใจ รวมทั้งเปิดการอบรมผู้ที่ทำหน้าที่เป็นนักข่าวพลเมืองมีความรู้และเข้าใจในการนำเสนอมากขึ้นจะทำให้เกิดการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนที่จะถ่ายทอดเรื่องราวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนหรือท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำมาซึ่งการแสวงหาความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นผ่านทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทิวทัศน์สาธารณะ

ดังนั้น สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทิวทัศน์สาธารณะควรมีการเสนอให้มีการจัดอบรมเพื่อสร้างนักข่าวพลเมืองขึ้นในทุกพื้นที่ โดยจะต้องมีการอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดนักข่าวพลเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ ทั้งการสนับสนุนให้เยาวชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการเป็นนักข่าวพลเมือง เพราะนอกจากเยาวชนคนรุ่นใหม่จะมีศักยภาพในการสร้างสรรค์รูปแบบและแนวทางการนำเสนอใหม่ๆ แล้ว การที่เยาวชนเข้ามารับหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวของชุมชนยังเป็นการสร้างความตระหนักรู้ และความผูกพันกับท้องถิ่นให้เกิดขึ้นอีกด้วย

3. ประชาชนจะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทิวทัศน์สาธารณะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ในภูมิภาคหรือที่เกิดขึ้นกับกลุ่มประชาชนต่างๆ เหล่านั้นได้อย่างไร

จากการประมวลความคิดเห็นของประชาชนจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นในเวทีต่างๆ ซึ่งได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประชาชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทิวทัศน์สาธารณะในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาค หรือที่เกิดขึ้นกับกลุ่มประชาชนต่างๆ เหล่านั้น ได้อย่างไรนั้น สามารถสรุปได้ ดังนี้

3.1 การสมัครเป็นสมาชิกเพื่อนทีวีไทย

การที่ประชาชนจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทิวทัศน์สาธารณะได้นั้นมีหลายช่องทาง แต่มีช่องทางหนึ่งที่ทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทิวทัศน์สาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็คือการเป็นสมาชิกเพื่อนทีวีไทย เนื่องจากการเป็นสมาชิกเพื่อนทีวีไทยนั้นมีการสร้างเครือข่ายเพื่อนทีวีไทยขึ้นในทุกภูมิภาค และในทุกจังหวัด

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะก็ได้มีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานประจำจังหวัดไว้ด้วย เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ทั้งระหว่างกลุ่มเครือข่ายเพื่อนทีวีไทยด้วยกันและองค์กรอื่นๆ เช่น สภาองค์กรชุมชน เครือข่ายกลุ่มออมทรัพย์ เครือข่ายเกษตรทางเลือก เครือข่ายผู้บริโภค และองค์กรพัฒนาเอกชน โดยทุกเครือข่ายมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างและขยายเครือข่ายออกไปยังประชาชนทั่วไป และเมื่อเกิดเครือข่ายขึ้นแล้วจะต้องมีการจัดกิจกรรมสัมพันธ์เพื่อสร้างความเหนียวแน่นของกลุ่มเครือข่าย เช่น การลงพื้นที่ของรายการที่มีการสัญจร และนอกจากกิจกรรมสัมพันธ์ในพื้นที่แล้วควรมีกระบวนการเสริมให้เกิดการรับชมร่วมกัน ในลักษณะการประชุมทางไกลของแต่ละภูมิภาคเพื่อสร้างพื้นที่สาธารณะให้มีความสอดคล้องร่วมกัน

3.2 การติดตามรายการเพื่อคอยติชมและเสนอความคิดเห็นต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

นอกจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกเพื่อนทีวีไทยแล้ว บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการมีส่วนร่วมในการเฝ้าดูรายการต่างๆ ที่ออกอากาศให้มีความเหมาะสม และไม่ขัดต่อหลักจริยธรรมและศีลธรรมอันดีของประชาชน การที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะและติดตามชมเนื้อหาในรายการต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ จะช่วยให้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถมีข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาด้านรายการ และยังเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชน เพื่อจะได้นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขรายการต่างๆ ให้มีความเหมาะสมตามความต้องการของประชาชนอย่างถูกต้องต่อไป

3.3 ประชาชนควรนำข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ที่ได้รับจาก? ไปสู่ชุมชนและคนใกล้ชิด

ประชาชนนอกจากจะเป็นกลไกในการนำเสนอประเด็นปัญหา หรือภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นแก่สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะแล้ว เพื่อให้การนำเสนอข่าวสารสาระต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น ประชาชนควรจะนำข่าวสาร สาระความรู้ต่างๆ ที่ได้รับการชมรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะไปบอกต่อเพื่อเป็นการกระจายองค์ความรู้ต่างๆ ที่ได้รับให้ขยายวงกว้างออกไปมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนได้รู้จักสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมากขึ้นกว่าเดิม

3.4 สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจะต้องมีรายการที่มีการช่วยเหลือสังคมอย่างแท้จริง

ในปัจจุบันสังคมไทยต้องประสบกับปัญหาด้านสังคมและเศรษฐกิจอย่างมากมาย เช่น ปัญหาคนว่างงาน ปัญหายาเสพติด ปัญหาแรงงานต่างด้าว หรือปัญหาวัตถุนิยมในหมู่วัยรุ่น ซึ่งล้วนแต่มีผลเสีย และขัดขวางการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาขารณะควรจะเข้ามามีส่วนในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ โดยการเป็นต้นแบบของสถานีโทรทัศน์ในการสนับสนุนและเผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีประโยชน์ เพื่อให้ประชาชนและองค์กรต่างๆ ได้รับความรู้ใหม่ๆ รวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ด้วย

บทที่ 7

บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในการช่วยแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นในภูมิภาค และที่เกิดขึ้นกับองค์กรภาคประชาชนกลุ่มต่างๆ

จากการประมวลความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับประเด็นปัญหาและแนวทางในการช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในภูมิภาคและที่เกิดขึ้นกับองค์กรภาคประชาชนกลุ่มต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะนั้น อาจกล่าวได้ว่า ประชาชนที่เข้าร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็นซึ่งสามารถสรุปได้ว่า สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเป็นสื่อโทรทัศน์ที่มีประสิทธิภาพในการเข้าถึงประชาชนเป็นจำนวนมาก ซึ่งสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วชัดเจน อีกทั้งยังมีศักยภาพในการให้ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับประชาชนด้วยกัน รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับกลุ่มองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน และจากปัญหาที่พบในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นปัญหาด้านสังคม ปัญหาด้านการเกษตร ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาด้านความขัดแย้งของคนในชาติ ปัญหาด้านคุณธรรมและจริยธรรม ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง ปัญหาครอบครัว ปัญหาด้านการศึกษา และปัญหาด้านแรงงาน และจากปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาค และที่เกิดขึ้นกับกลุ่มประชาชนต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นนั้น สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถเข้ามามีบทบาทในการผลิตรายการประเภทต่างๆ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในการช่วยแก้ปัญหาด้านสังคม

1.1 บทบาทในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถมีบทบาทในการพัฒนาเด็กและเยาวชนได้ในหลายประการ ดังนี้

(1) นำเสนอรายการเพื่อการศึกษาโดยตรง

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีการออกอากาศรายการเพื่อการศึกษาทั้งในระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา เพื่อให้บริการเสริมแก่เด็กและเยาวชนเพิ่มเติมจากระบบการเรียนการสอนภายในโรงเรียน

(2) นำเสนอรายการที่ให้ความรู้ทางอ้อมแก่เด็กและเยาวชน

นอกจากจะนำเสนอรายการเพื่อการศึกษาโดยตรงแล้ว สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีการนำเสนอรายการบันเทิงที่สอดแทรกความรู้และสาระประโยชน์ทางอ้อม

ให้แก่เด็กและเยาวชน เช่น รายการนิทานหรือการ์ตูนที่มีเนื้อหาปลูกฝังลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์
ให้แก่เด็ก รายการเกมส์ตอบปัญหา รายการเพลงภาษาอังกฤษ และรายการสารคดีสำหรับเด็ก เป็นต้น

(3) ถ่ายทอดสดการแข่งขันกีฬาที่เด็กและเยาวชนให้ความสนใจ

ธรรมชาติของเด็กและเยาวชนโดยทั่วไปมีความต้องการที่จะเล่น หรือออกกำลังกาย
กายอยู่แล้ว สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจึงเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมประสบการณ์
ด้านการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา โดยทำการถ่ายทอดสดการแข่งขันกีฬาที่อยู่ในความสนใจของ
เด็กและเยาวชน เช่น ฟุตบอล เทนนิส และว่ายน้ำ รวมทั้งนำเสนอรายการฝึกสอนทักษะพื้นฐานใน
การเล่นกีฬาดังกล่าวให้แก่เด็กและเยาวชนอีกด้วย

(4) เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนแสดงความสามารถ

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะนอกจากจะทำหน้าที่ของสื่อมวลชนแล้ว
ยังเป็นช่องทางที่จะให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความสามารถและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนิน
รายการด้านต่างๆ เช่น เป็นพิธีกร เป็นผู้ดำเนินรายการ เป็นนักแสดง เป็นนักพากย์ รวมทั้งเป็น
ผู้เข้าร่วมแข่งขันเล่นเกมส์ หรือแข่งขันการประกวดร้องเพลง เป็นต้น

(5) เผยแพร่ข่าวสาร หรือกิจกรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนกิจกรรม
ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน เช่น สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงพัฒนา
สังคม สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การกีฬาแห่งประเทศไทย มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก
และศูนย์พัฒนาเยาวชน เป็นต้น โดยทีวีไทย ทีวีสาธารณะจะทำหน้าที่ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
หรือประชาสัมพันธ์กิจกรรมของหน่วยงานดังกล่าว ทำให้กิจกรรมนั้นๆ ได้รับความสนใจ
หรือได้รับความร่วมมือจากเด็กและเยาวชน รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในวงกว้าง

จะเห็นได้ว่าสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเด็ก
และเยาวชนทั้งในด้านการให้ความรู้ การใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ และการให้โอกาสในการ
แสดงออก นอกจากนี้การที่เด็กและเยาวชนได้ติดตามรายการทางโทรทัศน์ร่วมกับสมาชิกใน
ครอบครัวยังเป็นการลดช่องว่าง และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในครอบครัวอีกด้วย

1.2 บทบาทในการพัฒนากลุ่มสตรี

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีบทบาทในการพัฒนาสตรี
หลายประการ ดังนี้

(1) นำเสนอรายการที่มีเนื้อหาส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถมีส่วนช่วยในการส่งเสริมความเสมอ
ภาคทางเพศ โดยนำเสนอรายการข่าว รายการสารคดี หรือรายการบันเทิงที่มีเนื้อหาต่อต้านทัศนคติ

ในเรื่องการกดขี่ทางเพศ รวมทั้งนำเสนอรายการที่สนับสนุนหรือยกย่องสตรีที่มีบทบาทในการทำประโยชน์ให้กับสังคม หรือสตรีที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานทุกสาขาอาชีพ

(2) นำเสนอรายการความรู้ด้านเพศศึกษา และปัญหาครอบครัว

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรเข้ามามีบทบาทในการปรับเปลี่ยนเจตคติในการเอาเปรียบสตรีของเพศชาย และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสามีและภรรยา โดยนำเสนอรายการที่ให้ความรู้ด้านเพศศึกษา การครองรักครองเรือน และการแก้ไขปัญหาครอบครัว รวมทั้งนำเสนอรายการบันเทิง เช่น ละครโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ซีรีส์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสตรี หรือที่มีเนื้อหาต่อต้านการใช้ความรุนแรงและการเอาเปรียบสตรี

(3) นำเสนอรายการที่ส่งเสริมโอกาสในการประกอบอาชีพของสตรี

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีบทบาทในการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพของสตรี โดยนำเสนอรายการที่ให้ความรู้ด้านแรงงานสัมพันธ์ รายการฝึกสอนและแนะนำอาชีพ รวมทั้งยังสามารถช่วยบรรณรักษ์ให้เจ้าของสถานประกอบการต่างๆ ได้ตระหนักถึงสิทธิและความเสมอภาคด้านอาชีพของสตรีที่มีเท่าเทียมกับเพศชายอีกด้วย

1.3 บทบาทในการพัฒนากลุ่มผู้สูงอายุ

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถมีบทบาทในการพัฒนาผู้สูงอายุหลายประการ ดังนี้

(1) ให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต

ผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะนิยมเปิดรับสื่อวิทยุมากที่สุด ตามด้วยสื่อโทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจึงมีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ เช่น รายการข่าวประจำวัน รายการสารคดีด้านการดูแลสุขภาพ และรายการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ที่ผู้สูงอายุจะได้รับจากรัฐ เป็นต้น

(2) ตอบสนองความต้องการด้านจิตใจ

การที่ผู้สูงอายุมีความนิยมที่จะติดตามรายการประเภทต่างๆ ที่เหมาะสมกับวัยของตน สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ จะช่วยทำให้ผู้สูงอายุเกิดความเพลิดเพลิน คลายความเหงาและคลายความเครียด ไม่รู้สึกโดดเดี่ยว หรือนึกว่าตัวเองถูกทอดทิ้ง ทำให้มีสุขภาพจิตที่ดี และใช้ชีวิตในบั้นปลายได้อย่างมีความสุข

(3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีบทบาทในการกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสในการทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ซึ่งการเผยแพร่ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย

ทีวีสถาธณะจะมีส่วนกระตุ้นให้ผู้สูงอายุเกิดความต้อการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้สูงอายุแต่ละคน เช่น การเป็นกรรมการ หรืออาสาสมัครหรือเป็นที่ปรึกษาของกลุ่มชุมชนต่างๆ

1.4 บทบาทในการพัฒนาผู้ด้อยโอกาส

สถานีโทรทัศน์ทีวีสไทย ทีวีสถาธณะสามารถมีบทบาทในการพัฒนาผู้ด้อยโอกาสในสังคม ดังนี้

(1) ให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารและความรู้แก่ผู้พิการ

เนื่องจากผู้พิการมีข้อจำกัดทางสภาพร่างกายที่ไม่สามารถที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้อย่างผู้ที่มีร่างกายปกติ สถานีโทรทัศน์ทีวีสไทย ทีวีสถาธณะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้และให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้พิการ ตัวอย่างเช่น รายการข่าวหรือรายการสารคดีที่เน้นการใช้เสียงบรรยายเนื้อหา หรือรายการข่าวประกอบภาษามือที่สามารถช่วยให้ความรู้แก่ผู้พิการทางสายตารวมถึงการใช้อักษรขึ้นบนจอภาพที่ช่วยให้ความรู้แก่ผู้พิการทางการได้ยิน เป็นต้น

(2) สร้างจิตสำนึกในการเป็นคนไทยให้แก่กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ

สถานีโทรทัศน์ทีวีสไทย ทีวีสถาธณะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ โดยสอดแทรกความรู้ด้าน การใช้ภาษาไทย การเกษตร การสาธารณสุข การเมืองการปกครอง ซึ่งจะท้อให้กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ รวมถึงชาวไทยภูเขาเกิดจิตสำนึกในการเป็นคนไทย รู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับคนในชาติและรักถิ่นฐานที่อยู่ โดยไม่สร้างปัญหาทางสังคมให้แก่ประเทศชาติ

(3) ยกระดับความเป็นอยู่ของคนในชุมชนแออัด

สถานีโทรทัศน์ทีวีสไทย ทีวีสถาธณะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการยกระดับชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวสลัม หรือผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด โดยการให้ข้อมูลข่าวสารด้านการสาธารณสุข การป้องกันอาชญากรรม การชี้ให้เห็นถึงภัยของยาเสพติด และการฝีกอาชีพต่างๆ นอกจากนั้น โทรทัศน์ทีวีสไทยยังมีบทบาทในการเป็นช่องทางที่จะนำเสนอปัญหา หรือความเดือดร้อนของคนในชุมชนแออัด ให้หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ เพื่อที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างตรงจุด

2. บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีสไทย ทีวีสถาธณะในการช่วยแก้ปัญหาทางด้านการเมือง

ในการช่วยแก้ปัญหาทางการเมืองนั้น สถานีโทรทัศน์ทีวีสไทย ทีวีสถาธณะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมสำคัญในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

2.1 บทบาทในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน

การที่ประเทศชาติจะมีความเจริญก้าวหน้าจะต้องมีระบบการเมืองที่เข้มแข็ง และระบบการเมืองจะมีความเข้มแข็งได้ ก็ต้องอาศัยพื้นฐานมาจากการที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีความรู้และความเข้าใจในหลักการพื้นฐานของระบบการเมืองนั้น ซึ่งสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจะสามารถเข้ามามีบทบาทในการให้ความรู้ทางการเมือง ทั้งทางตรงและทางอ้อมอยู่ตลอดเวลา โดยการนำเสนอรายการที่มีความสัมพันธ์กับการเมือง เช่น รายการข่าวประจำวัน รายการวิเคราะห์ข่าว รายการสัมภาษณ์บุคคลสำคัญ รายการตอบปัญหาการเมือง รายการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภา รวมทั้งรายการภาพยนตร์และละครที่มีเนื้อหาสอดแทรกความรู้ทางการเมือง เป็นต้น ซึ่งรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะเหล่านี้ จะช่วยพัฒนาความรู้ทางการเมืองให้แก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศโดยไม่มีข้อจำกัดทางเพศ วัย หรือพื้นฐานทางการศึกษาแต่อย่างใด

2.2 บทบาทในการพัฒนาสถาบันทางการเมือง

สถาบันทางการเมือง หมายถึง องค์กรที่ทำหน้าที่หลักในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เช่น รัฐบาล รัฐสภา ศาลยุติธรรม พรรคการเมือง และคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นต้น สถาบันเหล่านี้ได้อาศัยสื่อโทรทัศน์ในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานของสถาบันมาโดยตลอด ดังนั้น บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะดังกล่าวจะช่วยทำให้สังคมได้ทราบถึงภาระหน้าที่ และมองเห็นถึงความสำคัญของสถาบันทางการเมืองต่างๆ และเกิดความเต็มใจที่จะให้การสนับสนุน หรือให้ความร่วมมือแก่สถาบันทางการเมืองในการประกอบภารกิจตามหน้าที่ ส่งผลให้สถาบันทางการเมืองมีความเข้มแข็ง และมีการพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา

2.3 บทบาทในการพัฒนากลไกทางการเมืองและการปกครอง

ในการการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของสถาบันทางการเมือง จำเป็นต้องมีกลไกที่จะนำนโยบายไปลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลงานที่เป็นรูปธรรม ซึ่งกลไกดังกล่าว ได้แก่ ระบบราชการ ระบบการเลือกตั้ง ระบบการออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมาย ระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งระบบการทำงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ปปช.) เป็นต้น ซึ่งกลไกทางการเมืองการปกครองเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยสื่อวิทยุและโทรทัศน์เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เช่น ในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ กกต. มีการใช้สื่อโทรทัศน์ทำการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งให้ประชาชนรับทราบ หรือในการประชุมรัฐสภาเพื่อพิจารณาร่างกฎหมายสำคัญของประเทศ ก็มักจะมีการถ่ายทอดสดผ่านทางสื่อโทรทัศน์อยู่เป็นประจำ ซึ่งบทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในการทำหน้าที่

ดังกล่าว นอกจากจะเป็นการส่งเสริมให้กลไกทางการเมืองการปกครองทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว สถาบันโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะยังทำหน้าที่ในการรับฟังปัญหาหรือข้อคิดเห็นของประชาชน แล้วนำไปออกอากาศเผยแพร่ เป็นการสะท้อนให้สถาบันทางการเมืองและการปกครองได้เห็นข้อบกพร่องของตน ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนากลไกต่างๆ ให้ทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4 บทบาทในการพัฒนาคุณภาพการเมืองภาคประชาชน

สำหรับประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตย ประชาชนมีสิทธิที่จะรวมตัวกันเข้าเป็นสมาคมหรือกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ เช่น สภาหอการค้า สมาคมอุตสาหกรรม สหภาพแรงงาน สหพันธ์ชาวนาชาวไร่ และสมัชชาคนจน เป็นต้น ซึ่งกลุ่มการเมืองภาคประชาชนเหล่านี้ทำหน้าที่ในการประสาน และให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและผลประโยชน์ที่สมาชิกมีส่วนร่วม นอกจากนั้นยังทำหน้าที่กดดันรัฐบาลให้ปฏิบัติ หรือลดเว้นการปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม ซึ่งการทำหน้าที่ของกลุ่มการเมืองภาคประชาชนเหล่านี้ มีประโยชน์ในการกดดันอำนาจรัฐมิให้ตัดสินใจดำเนินการในเรื่องบางอย่างโดยขาดความละเอียดรอบคอบ จนทำให้ประชาชนบางกลุ่มได้รับความเดือดร้อนหรือเสียผลประโยชน์ ซึ่งสถาบันโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพการเมืองภาคประชาชน โดยการรายงานข่าว ชุมชนเรียกร้อง การสัมภาษณ์ผู้นำกลุ่ม หรือการทำสื่อบุพิเศษถึงที่มาของปัญหาและแนวทางแก้ไข ในการทำหน้าที่ของโทรทัศน์ทีวีไทยดังกล่าวช่วยให้สังคมไทยได้รับรู้ถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และเกิดแนวร่วมช่วยผลักดันให้ข้อเรียกร้องของกลุ่มได้รับการพิจารณาจากรัฐ และในทางกลับกันการปฏิบัติหน้าที่ของโทรทัศน์ทีวีไทยอาจได้ข้อเท็จจริงที่ว่า ข้อเรียกร้องของกลุ่มการเมืองนั้นไม่มีเหตุผลเพียงพอ หรือเป็นการเรียกร้องที่มีผลประโยชน์แอบแฝง ก็จะส่งผลให้สังคมไม่ให้การยอมรับ และกลุ่มการเมืองนั้นจะต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน หรือเปลี่ยนตัวผู้นำกลุ่ม ซึ่งถือเป็นการพัฒนาตนเองในทางอ้อมอีกด้วย

สถาบันโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะนอกจากจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการเมือง 4 ประการ ดังกล่าวแล้ว ยังมีบทบาทปลีกย่อยอีกมาก เช่น บทบาทในการส่งเสริมการปฏิรูประบบราชการ บทบาทในการสร้างอุดมการณ์ทางการเมือง บทบาทในการทำประชาคม บทบาทในการรณรงค์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิทางการเมือง และบทบาทในการสร้างค่านิยมหรือทัศนคติทางการเมืองที่พึงประสงค์ให้แก่ประชาชน เป็นต้น จนอาจกล่าวได้ว่าโทรทัศน์ทีวีไทย มีบทบาทสำคัญในการพัฒนากิจกรรมทางการเมืองครอบคลุมทุกด้าน นั่นเอง

3. บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในการช่วยแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม

การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมเป็นภารกิจที่มีความสำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ ในอันที่จะทำให้ฐานะทางการเงิน และความเป็นอยู่ของประชาชนยกระดับสูงขึ้น สำหรับประเทศไทยแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจก็คือ การพัฒนาจากสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม เนื่องจากสินค้าทางอุตสาหกรรมสามารถทำรายได้เข้าประเทศสูงกว่าสินค้าทางเกษตรกรรมหลายเท่าตัว การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และต้องมีการทำโฆษณา หรือประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการตลาด ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถที่จะเป็นองค์การหลักในการทำหน้าที่ดังกล่าวได้ ดังต่อไปนี้

3.1 บทบาทในการเผยแพร่นโยบายของรัฐ

ในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาไว้ล่วงหน้า จากนั้นจะต้องทำการเผยแพร่แนวนโยบายดังกล่าวให้ผู้ประกอบการ หรือนักลงทุนได้ทราบข้อมูลว่า รัฐบาลได้มีนโยบายและมาตรการที่จะส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ อย่างไร ในส่วนนี้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเป็นเครื่องมือของรัฐ เพื่อที่จะเผยแพร่ นโยบายและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และบริการต่างๆ ที่รัฐจัดไว้ เพื่อดึงดูดความสนใจจากนักลงทุนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

3.2 บทบาทในการกระจายรายได้

การที่สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะได้นำเสนอรายการสารคดีและข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดเล็กหรืออุตสาหกรรมภายในครอบครัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีอุตสาหกรรมรายย่อยต่างๆ เช่น สินค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เกิดขึ้นในภูมิภาคเป็นจำนวนมาก อันเป็นการสร้างงานและกระจายรายได้ออกไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นชนบท และยังเป็นการช่วยลดปัญหาการทิ้งถิ่นฐานเพื่อเข้ามาขายแรงงานในเมืองใหญ่อีกด้วย

3.3 บทบาทในการช่วยลดสภาวะการขาดดุลการค้า

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะนอกจากจะมีบทบาทในการส่งเสริมการขายแล้วยังมีบทบาทในการสร้างแรงด้านมิให้สินค้าจากต่างประเทศหลั่งไหลเข้ามาสู่ตลาดภายในประเทศได้โดยง่าย โดยการนำเสนอรายการประเภท ข่าวธุรกิจ สารคดี หรือรายการสนทนาที่มีเนื้อหาชี้แนะให้ประชาชนในชาตินิยม ใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นภายในประเทศมากกว่าสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ โดยให้ข้อมูลเปรียบเทียบให้เห็นว่าสินค้าของไทยหลายประเภทมีคุณภาพดีกว่าหรือมีราคาถูกกว่า

สินค้าต่างประเทศอย่างไร ทำให้ประชาชนหันมานิยมใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศมากขึ้น อันเป็นการช่วยลดสถานะการขาดดุลการค้า และสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย

3.4 บทบาทในการสะท้อนความคิดเห็นของประชาชน

ในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมมีความความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง การที่รัฐบาลจะตัดสินใจดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจไปในทิศทางใด จำเป็นจะต้องได้รับทราบถึงความต้องการและความคิดเห็นของประชาชนว่ามีลักษณะอย่างไร สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะจึงมีบทบาทในการเป็นสื่อกลางให้ผู้ประกอบการ นักลงทุน และประชาชนทั่วไปได้แสดงทัศนะและความคิดเห็นของตนที่มีต่อนโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้ภาครัฐนำข้อมูลที่ได้ไปวางแผนหรือปรับปรุงนโยบายและขั้นตอนดำเนินงานให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มากที่สุด

4. บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในการช่วยแก้ปัญหาทางด้านการเกษตร

การพัฒนาการเกษตรจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสื่อสาร เพื่อถ่ายทอดนโยบายของรัฐ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และความรู้ทางวิชาการ ตลอดจนเทคโนโลยีด้านการเกษตรให้แก่เกษตรกร เพื่อให้เกิดการยอมรับและปรับเปลี่ยนทัศนคติ รวมทั้งวิธีการทำเกษตรกรรมในรูปแบบเดิม มาเป็นวิธีการประกอบเกษตรกรรมที่มีความเหมาะสม และสามารถสร้างคุณภาพชีวิตให้แก่เกษตรกรได้อย่างยั่งยืน สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะในฐานะที่เป็นสื่อสาธารณะควรเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการเกษตรของประเทศ ดังนี้

4.1 บทบาทในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตร และรายงานความก้าวหน้าของนวัตกรรม หรือวิทยาการทางการเกษตรที่เกิดขึ้นในทุกมุมโลก เพื่อให้เกษตรกรได้รับทราบและนำไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ของเหล่าเกษตรกรให้มีความทันสมัย ก้าวทันโลกไม่ตกยุค โดยบทบาทดังกล่าวของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะดังกล่าว จะพบเห็นได้ในรูปแบบของรายการข่าวทางการเกษตร รายการข่าวต่างประเทศ และรายการสารคดีด้านการเกษตรต่างๆ เป็นต้น

4.2 บทบาทในการยกระดับความรู้ของเกษตรกร

เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศไทยยังมีปัญหาด้านการรู้หนังสือ ทำให้การค้นคว้าหาความรู้จากตำราและหนังสือมีขีดจำกัด สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ นำคุณลักษณะพิเศษที่สามารถทำการสื่อสารถ่ายทอดความรู้ และสร้างความเข้าใจให้แก่เกษตรกรได้ โดยไม่มีอุปสรรคในเรื่องพื้นฐานการศึกษา เข้ามาทำหน้าที่ให้ความรู้แก่เกษตรกรทั้งในรูปแบบของรายการเพื่อการศึกษาโดยตรง และรายการที่ให้ความรู้ทางอ้อม เช่น รายการสารคดี รายการสนทนา และรายการบันเทิงต่างๆ

4.3 บทบาทในการประชาสัมพันธ์นโยบายของรัฐ

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรเป็นสถานีโทรทัศน์หลักในการประชาสัมพันธ์ แผนนโยบาย และโครงการด้านการเกษตรต่างๆ ของรัฐบาลให้เหล่าเกษตรกรได้รับทราบ เพื่อจะได้เตรียมการ และสร้างความพร้อมที่จะรองรับการให้บริการตามนโยบายและโครงการของรัฐได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะยังควรมีบทบาทในการช่วยประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านการเกษตรขององค์กรภาคเอกชนต่างๆ เช่น กิจกรรมปลูกป่า กิจกรรมแสดงสินค้าทางการเกษตร ซึ่งมีการจัดอยู่เป็นประจำอีกด้วย

4.4 บทบาทในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเกษตรกร

นอกจากจะทำหน้าที่ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรแล้ว สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะยังควรมีบทบาทในการเป็นศูนย์กลางสำหรับแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรกรทั้งภายในท้องถิ่นเดียวกัน และต่างท้องถิ่น โดยสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย สามารถนำเสนอรายการที่มีลักษณะคล้ายกับวิทยุชุมชนในส่วนภูมิภาค ซึ่งมีการนำเสนอรายการสนทนา โดยมีผู้นำหรือตัวแทนเกษตรกรเป็นผู้ร่วมรายการ สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างกัน ทำให้บรรดาเกษตรกรที่อยู่ห่างกัน ได้มีความเป็นเอกภาพทั้งด้านแนวความคิดและรูปแบบของการทำเกษตรกรรมอันจะพัฒนาไปเป็น ชมรม หรือสมาคมของเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งต่อไป

4.5 บทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพของเกษตรกร

การที่สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะสามารถนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความสำเร็จและการเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรทั้งในและต่างประเทศ ช่วยทำให้เกษตรกรของไทย เกิดความรู้สึกรักและภาคภูมิใจในอาชีพของตน และมีแรงบันดาลใจที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมด้วยการพึ่งพาตนเองอย่างสมเกียรติและสมฐานะ อีกทั้งยังสร้างจิตสำนึกในการรักท้องถิ่นและประเทศชาติอีกด้วย

5. บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะในการช่วยแก้ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรธรรมชาติ

สืบเนื่องจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศได้ก่อให้เกิดปัญหามลพิษในสิ่งแวดล้อม และการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างมาก จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลหน่วยงานเอกชน รวมทั้งประชาชนทุกคนจะต้องร่วมมือกันในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้กลับมามีความอุดมสมบูรณ์เช่นเดิม แต่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ หากประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะในฐานะที่เป็นสื่อสาธารณะที่เข้าถึงประชาชนเป็นจำนวนมาก จึงควรเข้ามามีบทบาทในการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชน ดังนี้

5.1 บทบาทในการให้ความรู้

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะควรมีบทบาททั้งทางตรงและทางอ้อม ในการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติหลายประการ ดังนี้

(1) เผยแพร่ข่าวสารหรือประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เช่น กิจกรรมปลูกป่าของชุมชนในชนบท การรณรงค์ใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก และการแนะนำให้ประชาชนเลือกเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดประหยัดไฟเบอร์ 5

(2) นำเสนอรายการสารคดีที่ให้ความรู้เกี่ยวกับอันตรายของการใช้สารเคมี เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และยาปราบวัชพืช

(3) นำเสนอรายการสารคดีที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการบำรุงรักษารถยนต์ โดยแนะนำการเลือกใช้น้ำมันเชื้อเพลิงหรือน้ำมันหล่อลื่นให้เหมาะสมกับเครื่องยนต์แต่ละประเภท

(4) จัดรายการสัมภาษณ์บุคคลที่มีบทบาทในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น นักวิชาการและผู้นำชุมชน หรือจัดรายการอภิปรายในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้นในประเทศ

(5) นำเสนอรายการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำเกษตรแผนใหม่ เช่น การปลูกพืชหมุนเวียน การทำเกษตรกรรมโดยไม่ใช้สารเคมี การปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน และการใช้แมลง หรือนกในการกำจัดหนอน หรือแมลงกินพืช

(6) นำเสนอรายการสารคดีเกี่ยวกับการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานที่ปราศจากมลพิษ เช่น การใช้พลังงานแสงอาทิตย์แทนพลังงานไฟฟ้า การนำน้ำมันพืชใช้แล้วมานำเป็นเชื้อเพลิงไบโอดีเซลสำหรับรถยนต์ และการนำมูลสัตว์มาหมักเป็นก๊าซหุงต้ม

5.2 บทบาทในการสร้างจิตสำนึก

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะสามารถเข้ามามีบทบาทในการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเกิดความรู้สึกรัก และห่วงหาสิ่งแวดลอมและทรัพยากรธรรมชาติ ดังนี้

(1) นำเสนอรายการสารคดีแนะนำชุมชนตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น การแก้ปัญหาขยะมูลฝอย การแก้ปัญหาคารล้อมโทรมของป่าชายเลน และการแก้ปัญหาระบบชลประทาน

(2) เผยแพร่สปอตโฆษณาที่มีเนื้อหาสร้างจิตสำนึกในการปกป้องสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เช่น สปอตเรื่องการประหยัดไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต สปอตเรื่องตาวีเศษของกรุงเทพมหานคร และสปอตเรื่องรักษ์โลกของบริษัทบางจาก เป็นต้น

(3) นำเสนอรายการสารคดีท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เช่น การแนะนำอุทยานแห่งชาติ หรือสวนสัตว์เปิดต่างๆ การเดินป่า การดูนก และวิถีชีวิตของสัตว์ตามธรรมชาติ เป็นต้น

(4) ถ่ายทอดและเผยแพร่ข่าวสารกิจกรรมที่จัดขึ้นเนื่องในโอกาสวันสำคัญทางสิ่งแวดล้อม เช่น วันสิ่งแวดล้อมโลก วันคุ้มครองสัตว์ป่า และวันอนามัยโลก

(5) รายงานข่าวภัยพิบัติที่สร้างความเสียหายให้แก่สิ่งแวดล้อมในทุกมุมโลก เช่น ข่าวการเกิดไฟป่า การเกิดคราบน้ำมันในทะเล หรือการเกิดโรคระบาดต่างๆ เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในชุมชนของตน หากไม่ช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

(6) รายงานข่าวที่มีเนื้อหาป้องปรามให้คนเกิดความเกรงกลัวและไม่กล้ากระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่น ข่าวการจับกุมผู้ลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การดำเนินคดีกับโรงงานอุตสาหกรรมที่ปล่อยควันพิษ หรือส่งเสียงดังเกินกำหนด หรือการมีคำสั่งศาลให้รื้อถอนอาคารที่กระทำผิดเทศบัญญัติ เป็นต้น

6. บทบาทของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะในการช่วยแก้ปัญหาทางด้านสาธารณสุข

ในการพัฒนาสาธารณสุขจำเป็นต้องมีการเพิ่มพูนความรู้ และสร้างทัศนคติที่เหมาะสมให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาสาธารณสุขให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาสาธารณสุขของประเทศ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะควรเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนภารกิจดังกล่าว ดังต่อไปนี้

6.1 บทบาทในการให้ความรู้

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะควรมีบทบาทในการให้ความรู้พื้นฐานด้านสาธารณสุขให้แก่ประชาชน โดยนำเสนอผ่านทางรายการสารคดีต่างๆ เช่น รายการตอบปัญหาทาง

สุขภาพ รายการเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ รายการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ รายการแม่และเด็ก และรายการป้องกันอุบัติเหตุต่างๆ รวมทั้งรายการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ด้านสาธารณสุข เช่น สารคดีเกี่ยวกับโครงการประกันสังคม หรือโครงการประกันสุขภาพถ้วนหน้า เป็นต้น

6.2 บทบาทในการเผยแพร่ข่าวสาร

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข่าวสารด้านสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับทราบ เช่น การนำเสนอข่าวปราบปรามยาเสพติด ข่าวการเกิดโรคระบาด หรือโรคติดต่อร้ายแรง ข่าวการรณรงค์เลิกสูบบุหรี่ รวมทั้งมีบทบาทในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของหน่วยงานด้านสาธารณสุขที่มีการดำเนินงานอยู่เสมอ เช่น นิทรรศการเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ นิทรรศการเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว รวมทั้งการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสุขภาพต่างๆ

6.3 บทบาทในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือความเชื่อของประชาชน

ในสังคมชนบทของไทยยังมีประชาชนจำนวนมากที่มีความเชื่อหรือมีพฤติกรรมด้านสุขอนามัยที่ไม่ถูกต้อง เช่น ห้ามเด็กกินปลาเพราะจะทำให้เป็นตานโคมัย ห้ามคนเป็นแผลกินเนื้อสัตว์และไข่เพราะจะทำให้เกิดแผลเป็น ห้ามคนท้องเสียน้ำเพราะจะทำให้ท้องเสียมากขึ้น หรือการทำหมันจะทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ ซึ่งพฤติกรรมและความเชื่อเหล่านี้จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนและแก้ไข สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรเข้ามามีส่วนร่วมในการปลูกฝังค่านิยมและความเชื่อที่ถูกต้องให้แก่ประชาชน โดยผ่านทางรายการสารคดีที่ให้ความรู้ด้านสาธารณสุข หรือการสอดแทรกทัศนคติด้านสุขอนามัยผ่านทางรายการบันเทิงต่างๆ เช่น ละคร เพลง หรือเกมส์โชว์ เป็นต้น

6.4 บทบาทในการสะท้อนปัญหา

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะนอกจากจะมีบทบาทในการถ่ายทอด หรือเผยแพร่ข่าวสารด้านสาธารณสุขให้แก่ประชาชนได้รับทราบแล้ว ยังควรมีบทบาทในการสะท้อน หรือนำเสนอปัญหาด้านสาธารณสุขที่เกิดขึ้นในชุมชนต่างๆ ให้รัฐบาลและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ เพื่อที่จะหาทางปรับปรุงแก้ไข ตัวอย่างเช่น การนำเสนอข่าวการขาดแคลนบุคลากรและเครื่องมือเครื่องใช้ทางการแพทย์ของโรงพยาบาลในท้องถิ่นชนบทซึ่งทำให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวก การรายงานข่าวกรณีผู้ใช้แรงงานร้องเรียนว่าโรงงานอุตสาหกรรมที่ตนปฏิบัติงานอยู่ไม่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยในการทำงานอย่างเพียงพอ หรือรายการสัมภาษณ์ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนและประสบปัญหาจากการใช้สิทธิรักษาพยาบาลตามนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เป็นต้น

6.5 บทบาทในการป้องกันอุบัติเหตุ

อุบัติเหตุเป็นสาเหตุสำคัญของการบาดเจ็บและเสียชีวิตของคนไทย โดยอุบัติเหตุที่พบเห็นบ่อยที่สุดคือ ภัยจากการจราจร เช่น รถคว่ำ รถชน ภัยในบ้าน เช่น ไฟฟ้าลัดวงจร แก๊สรั่ว ภัยในที่ทำงาน เช่น การถูกเครื่องจักรหนีบ ทับ หรือมีสิ่งของตกใส่ ซึ่งอุบัติเหตุเหล่านี้สามารถป้องกันได้หากผู้เกี่ยวข้องใช้ความระมัดระวังตามสมควร สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรได้เข้ามามีบทบาทในการป้องกัน หรือช่วยลดจำนวนการเกิดอุบัติเหตุให้น้อยลง โดยการกระตุ้นให้ประชาชนดำเนินชีวิตประจำวันอย่างรอบคอบระมัดระวัง ไม่กระทำการอันใดด้วยความประมาท ตัวอย่าง เช่น การนำเสนอรายการเคาะพวงจรรยาของกรมการขนส่งทางบก รายการณรงค์ให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สวมหมวกนิรภัยของกรมการประกันภัย และรายการสารคดีความปลอดภัยในบ้านของการไฟฟ้านครหลวง

6.6 บทบาทในการชี้นำสังคม

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีบทบาทสำคัญในการชี้นำสังคมให้เกิดความสนใจต่อการส่งเสริมสุขภาพ และเกิดการเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาสาธารณสุข ตัวอย่างเช่น การถ่ายทอดรายการสัมมนา หรืออภิปรายในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ การเสนอข่าวประชาชนรวมกลุ่มกันเรียกร้องบริการด้านสาธารณสุข การสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนที่มีบทบาทในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของชุมชน รวมทั้งการเป็นเวทีให้กลุ่มพลังหรือเครือข่ายที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสาธารณสุข เช่น ชมรมแพทย์ชนบท ชมรมแพทย์แผนไทย และเครือข่ายส่งเสริมสุขภาพประชาชน ได้ใช้เป็นเวทีแสดงผลงานหรือจัดกิจกรรมด้านสาธารณสุข

6.7 บทบาทในการเสริมสร้างสุขภาพจิตที่ดี

จากการที่สภาพสังคมในปัจจุบันได้บีบให้ประชาชนต้องเผชิญกับภาวะความเครียดทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง จึงจำเป็นต้องมีช่องทางที่จะผ่อนคลายความเครียด สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะนับว่ามีบทบาทสำคัญในการให้ความบันเทิงหลากหลายแก่ประชาชน สำหรับใช้เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ สร้างความเพลิดเพลิน เสริมสร้างสุขภาพจิตที่ดี และมีภูมิคุ้มกันที่จะเผชิญกับอุปสรรคในชีวิตได้เป็นอย่างดี

บทที่ 8

บทสรุป

ผลจากการรับฟังความคิดเห็นในรูปแบบต่างๆ ที่สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ ได้ดำเนินการในปีพ.ศ. 2553 ซึ่งประกอบไปด้วยผลสรุปจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสารธารณะ การสรุปผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากการการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในภูมิภาค การสรุปผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากกลุ่มประเด็นต่างๆ และการสรุปผลจากการประชุม สัมมนาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับทราบความคิดเห็น ของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสารธารณะ อันจะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา คุณภาพรายการประเภทต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสารธารณะ ทั้งในแง่รูปแบบและเนื้อหา ของรายการรวมทั้งเพื่อการพัฒนาให้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสารธารณะสามารถเป็นสื่อสาธารณะ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงนั้น สามารถนำมาสรุปเป็น ข้อเสนอแนะด้านรายการสำหรับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสารธารณะ และข้อเสนอแนะด้าน นโยบายสำหรับคณะกรรมการบริหาร และคณะกรรมการนโยบายขององค์การกระจายเสียงและ แพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบและดำเนินการต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะด้านรายการ

ประชาชนเห็นว่ารายการโทรทัศน์ของทีวีไทยทั้ง 5 ประเภทรายการ ซึ่งได้แก่ รายการข่าว รายการสารคดี รายการสารบันเทิง รายการสารประโยชน์ และรายการเด็ก เยาวชน และครอบครัว เป็นรายการที่ดีมีคุณภาพ และประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อรายการ ทุกประเภทในระดับสูง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มรายการ ประเภทต่างๆ ในรายละเอียดจากการประชุมในที่ต่างๆ แล้วพบว่า ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะด้านรายการของทีวีไทยในภาพรวมและข้อเสนอแนะต่อรายการประเภทต่างๆ ในรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ผู้ชมรายการต้องการให้ทีวีไทยประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเวลาในการออกอากาศ รายการต่างๆ รวมทั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผังรายการใหม่ทุกครั้ง ทางทีวีไทยควรมีการแจ้งให้ผู้ชม รายการได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง

2. ทีวีไทยควรสนับสนุนให้มีการผลิตรายการที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์รวมทั้ง

การให้ความสำคัญครอบคลุมต่อประชาชนทั่วไป ต้องคัดกรองประชาชน และกลุ่มผู้เกี่ยวข้องต่างๆ เช่น รายการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รายการเกี่ยวกับการเตือนเรื่องภัยพิบัติต่างๆ รายการส่งเสริมสุขภาพ รายการสำหรับผู้สูงอายุ รายการเกี่ยวกับการเกษตร หรือรายการเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน เป็นต้น

3. รายการข่าวของทีวีไทยซึ่งผู้ชมส่วนใหญ่เห็นว่าทำได้ดีอยู่แล้ว จึงต้องการให้ดำรงรักษาไว้ซึ่งความถูกต้อง ความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ ความชัดเจน และมีความเป็นกลางในการนำเสนอเนื้อหาของข่าวในลักษณะนี้ต่อไป

4. รายการสารบบบันเทิงของทีวีไทยควรเน้นเนื้อหาที่ต่อต้านความรุนแรงในทุกรูปแบบ รวมทั้งการไม่สนับสนุนและส่งเสริมให้คนในสังคมมีค่านิยมที่ผิดๆ เช่น ความก้าวร้าว รุนแรง ความหุนหาวฟูมเฟือย การดูถูกเหยียดหยามผู้ที่ด้อยกว่า รวมถึงการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น

5. รายการสารคดีของทีวีไทยควรเน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ยอมรับ เข้าใจ และชื่นชมความหลากหลายของคนในสังคมซึ่งมีความแตกต่างกันทางด้านศาสนา วัฒนธรรม เชื้อชาติ สัญชาติ ภาษา สถานภาพทางสังคม ฯลฯ เพื่อให้ประชาชนได้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติโดยปราศจากความขัดแย้งกันของคนกลุ่มต่างๆ

6. รายการสารคดีของทีวีไทยควรเน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และการตระหนักถึงการมีคุณธรรมของคนในสังคม เพื่อให้ผู้ชมสามารถที่จะพัฒนาตนเองและประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม และขยายแนวคิดนี้ไปยังบุคคลในครอบครัวรวมทั้งคนรอบข้างอีกด้วย

7. รายการสารคดีของทีวีไทยควรเน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมให้คนเป็นคนดี โดยการนำเสนอชีวประวัติของบุคคลผู้ที่เป็นแบบอย่างในการทำความดีในด้านต่างๆ เพื่อเป็นต้นแบบที่ดี และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้ชมมีความมุ่งมั่นที่จะทำความดีและประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับบุคคลต้นแบบ

8. รายการสารประโยชน์ของทีวีไทยควรเน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะชีวิต การดำเนินชีวิตของคนในสังคมที่เหมาะสมกับกาลเทศะ รวมทั้งการรู้จักนำเอาทักษะในการดำเนินชีวิตด้านต่างๆ มาช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างเหมาะสม

9. รายการสารประโยชน์ของทีวีไทยควรเน้นเนื้อหาที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งควรนำเสนอรายการเกี่ยวกับความรู้ด้านการประกอบอาชีพต่างๆ ที่ผู้ชมสามารถนำไปใช้พัฒนาการประกอบอาชีพของตนได้ด้วย

10. รายการสารบันเทิงของทีวีไทยควรหลีกเลี่ยงเนื้อหาที่อาจจะก่อให้เกิดทัศนคติด้านลบ หรืออาจจะก่อให้เกิดการดูหมิ่นเหยียดหยามต่อบุคคลหรือกลุ่มคนต่างๆ เช่น กลุ่มคนชาติ

พันธุ์อื่น กลุ่มคนหลากหลายทางเพศ กลุ่มคนผู้พิการ กลุ่มคนจน ฯลฯ โดยแสดงการให้เกียรติ กลุ่มคนต่างๆ เหล่านี้เท่าเทียมกับคนอื่นๆ

11. รายการเด็ก เยาวชนและครอบครัวควรนำเสนอเนื้อหาที่เน้นถึงการประพฤติปฏิบัติของเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมตามแบบอย่างของวัฒนธรรมและประเพณีไทย ซึ่งเน้นในเรื่องของการแสดงสัมมาคารวะและเคารพต่อผู้ใหญ่ การมีความกตัญญูกตเวทีและเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ญาติพี่น้อง และครูอาจารย์ เป็นต้น

12. รายการความรู้สำหรับเด็กและเยาวชนควรนำเสนอเนื้อหาที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ความมีเหตุผล ผลการเรียนรู้แก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล รวมทั้งการที่ทำให้เด็กและเยาวชนรู้จักเชื่อมโยงหรือสามารถบูรณาการความรู้ต่างๆ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนั้นควรมีรายการส่งเสริมความรู้ในระบบโรงเรียนของเด็กและเยาวชนในชนบท เช่น รายการ “คิวหน้าจอ” เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่ยากจนในชนบทได้มีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติมจากภายนอกโรงเรียนโดยไม่ต้องเสียเงินเพื่อไปเรียนพิเศษ เป็นต้น

13. รายการเด็ก เยาวชนและครอบครัวควรนำเสนอเนื้อหาที่ส่งเสริมความเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์อันดีของคนในครอบครัว โดยการแสดงให้เห็นถึงวิธีการแก้ปัญหาของครอบครัวต่างๆ รวมทั้งรายการที่แสดงให้เห็นถึงการสร้างแรงจูงใจในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขของครอบครัวที่มีปัญหาต่างๆ เป็นต้น

14. รายการเด็ก เยาวชนและครอบครัวควรนำเสนอเนื้อหาที่เด็กสนใจ เช่น รายการการ์ตูนเชิงสร้างสรรค์ และ รายการการ์ตูนแบบไทยที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้สูงอายุ รวมทั้งรายการที่สอนให้เด็กรู้จักประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้ต่างๆ

ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

1. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วีดิทัศน์ควรจะประชาสัมพันธ์ลักษณะของการเป็นโทรทัศน์สาธารณะ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รู้จักและเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการเป็นเจ้าของสื่อสาธารณะและมีความต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ กับทีวีไทยให้มากยิ่งขึ้น

2. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วีดิทัศน์ควรมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับทีวีไทยได้ง่าย โดยการนำแนวคิดด้านการสื่อสารการตลาดมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกิจกรรม เนื่องจากการสื่อสารผ่านทางแกนประสานและองค์กรภาคประชาชนกลุ่มต่างๆ นั้นจะมีประชาชนเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมกับทีวีไทยได้

3. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วีดิทัศน์ควรให้ความสำคัญกับการขยายและพัฒนาเครือข่ายเพื่อนทีวีไทย โดยการเปิดศูนย์เพื่อนทีวีไทยขึ้นในทุกจังหวัด เพื่อให้มีการทำงานที่

ประสานกับศูนย์เพื่อนทีวีไทยในส่วนกลางได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

4. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีการสร้าง ความภาคภูมิใจและสร้างขวัญกำลังใจให้กับแกนประสานเพื่อนทีวีไทยที่ได้อาสาเข้ามาทำหน้าที่ช่วยในการรับฟังความคิดเห็น โดยมีการสร้างสัญลักษณ์ซึ่งแสดงถึงการเป็นเครือข่ายเพื่อนทีวีไทยที่เป็นรูปธรรมให้แก่แกนประสานและสมาชิกของจังหวัดต่างๆ เช่น บัตรเพื่อนทีวีไทย หรือสื่อที่มีตราสัญลักษณ์เพื่อนทีวีไทย

5. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรจะทำให้มีการประชุมเครือข่ายเพื่อนทีวีไทยในจังหวัดต่างๆ ให้มากขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้แกนประสานเพื่อนทีวีไทยในทุกภูมิภาคได้พบปะพูดคุยและแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการขยายเครือข่าย ซึ่งจะส่งผลที่ดีต่อการเพิ่มจำนวนผู้ชมรายการ และยังสามารถสร้างความรู้สึกร่วมกัน และความสัมพันธ์อันดีระหว่างแกนประสานของจังหวัดต่างๆ อีกด้วย

6. ศูนย์เพื่อนทีวีไทยควรมีบทบาทที่สำคัญในการช่วยกระจายข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับทีวีไทยให้สมาชิกภายในจังหวัดได้รับทราบ นอกจากนั้นศูนย์เพื่อนทีวีไทยควรจะทำหน้าที่ประสานงานกับทีวีไทยในการสะท้อนให้ถึงปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ

7. ศูนย์เพื่อนทีวีไทยในแต่ละแห่งควรมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ กำหนดตัวบุคลากรประจำศูนย์ กำหนดแผนการทำงาน โดยทางทีวีไทยควรให้การสนับสนุนงบประมาณในการปฏิบัติงานของศูนย์ด้วย

8. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรสนับสนุนให้ชุมชนต่างๆ ได้ผลิตรายการเพื่อออกอากาศให้มากขึ้น โดยการจัดอบรมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในภูมิภาคต่างๆ ให้สามารถเป็นนักข่าวพลเมืองที่ดี และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นควรขยายเวลาการออกอากาศรายการนักข่าวพลเมืองให้มีช่วงเวลายาวขึ้นเป็นวันละ 1 ชั่วโมง เพื่อให้ประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ได้มีช่องทางในการส่งข่าวสารจากชุมชนต่างๆ ให้สังคมได้รับรู้มากขึ้น

9. ระบบการส่งสัญญาณของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะยังไม่สามารถส่งได้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ นอกจากนั้นในหลายพื้นที่การรับสัญญาณภาพและเสียงจากสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะยังไม่ชัดเจน ตัวอย่างเช่นบริเวณตัวเมืองจังหวัดตาก ที่แม้ว่าจะตั้งอยู่ในเขตเมืองก็ตาม แต่ภาพที่ได้รับไม่มีความคมชัดเท่าที่ควร โดยบ้านที่จะสามารถรับสัญญาณของทีวีไทยได้ชัดเจนก็จะต้องมีการติดตั้งจานรับสัญญาณดาวเทียม ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับระบบการส่งสัญญาณของทีวีไทยนี้นอกจากจะปิดกั้นโอกาสการเข้าถึงสื่อสาธารณะของประชาชนในบางพื้นที่แล้ว ยังได้ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ทางเทคโนโลยีของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะอีกด้วย

10. ควรปรับปรุงระยะเวลาในการปรับผังรายการใหม่จากเดิมที่มีการปรับผังรายการทุกๆ 3 เดือน มาเป็นการปรับผังรายการปีละ 2 ครั้ง โดยมีการปรับเล็กในระยะเวลาทุก 6 เดือน และมีการปรับใหญ่อีกครั้งในระยะเวลาทุก 1 ปี เนื่องจากการจัดผังรายการที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันทำให้ประชาชนขาดความต่อเนื่องในการติดตามรับชมรายการ เพราะไม่สามารถรู้ได้ว่ารายการที่รับชมอยู่เป็นประจำเปลี่ยนไปออกอากาศในเวลาใด และบางรายการก็มีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการออกอากาศมากกว่า 3 เดือน นอกจากนี้การปรับเปลี่ยนผังรายการบ่อยเกินไปยังทำให้ผู้ชมต้องเริ่มต้นชมรายการใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งกว่าผู้ชมจะทำความเข้าใจและยอมรับที่จะติดตามชมเป็นประจำ รายการนั้นๆ ก็จบเสียแล้ว

และท้ายที่สุด ความสำเร็จในการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ อยู่ที่ความสามารถของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ในการสร้างความแตกต่างอย่างชัดเจนจากสถานีโทรทัศน์อื่นๆ ทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการนำเสนอ รวมทั้งความสามารถในการเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ชม โดยสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะควรมีเอกลักษณ์ที่มีความชัดเจนในการเป็นโทรทัศน์สาธารณะ โดยนำเสนอรายการที่เป็นเรื่องใกล้ตัว และเป็นประโยชน์ต่อผู้ชมอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งเป็นเวทีสาธารณะให้แก่ประชาชนกลุ่มต่างๆ ได้แสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน พร้อมทั้งการเป็นทีวีสาธารณะที่เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีและส่งเสริมให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีกันของคนในชาติ นอกจากนี้ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ควรมีการนำเสนอรายการเพื่อสร้างการเรียนรู้ รวมทั้งการสร้างควมใกล้ชิดระหว่างสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะกับผู้ชมในภูมิภาคต่างๆ ผ่านศูนย์ประสานงานในจังหวัด และควรให้ความสำคัญและสนับสนุนการทำหน้าที่ของสภาผู้ชมผู้ฟังรายการเพื่อเป็น “กลไก” สำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนกับสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ และนำเสนอความคิดเห็นของประชาชนสู่คณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการนโยบายของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ เพื่อที่จะได้มีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนต่อไป

ภาคผนวก

แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ

เนื่องด้วยสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ มีหน้าที่ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๑ เพื่อศึกษาความคิดเห็นและนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงบริการและรายการของทีวีไทย ทีวีสาธารณะ อันจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

กรุณาตอบคำถามตามความเป็นจริงของท่าน จะเป็นพระคุณอย่างสูง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง อื่นๆ.....
2. อายุ ปี
3. ภูมิลำเนา อำเภอ..... จังหวัด
4. อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานร้าน/บริษัทเอกชน
 รับจ้างทั่วไป แม่บ้าน
 เกษตรกร นักเรียน นักศึกษา
 อื่นๆ
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีรายได้ ไม่เกิน 5,000 บาท
 5,001 - 20,000 บาท 20,001 - 50,000 บาท
 50,001 - 100,000 บาท มากกว่า 100,000 บาท
6. ระดับการศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา/อนุปริญญา
 ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
7. โดยปกติท่านใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวัน
 น้อยกว่า 2 ชม. ประมาณ 2 - 5 ชม.
 มากกว่า 5 ชั่วโมง ไม่ได้ดูเลย (ให้ข้ามไปตอบคำถามข้อ 22)
8. ช่วงเวลาที่ท่านมักดูรายการโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 เช้า 05.00 – 09.00 น. กลางวัน 09.00 – 15.00 น.
 เย็น 15.00 – 19.00 น. ค่ำ 19.00 – 22.00 น.
 ดึก 22.00 – 24.00 น. หลังเที่ยงคืน 00.00 – 05.00 น.
9. สถานีโทรทัศน์ที่ท่านเปิดรับชมมากที่สุดคือ (ให้ใส่เลข 1 = มากที่สุด 7 = น้อยที่สุด)
 (...) ช่อง 3 (...) ช่อง 5 (...) ช่อง 7
 (...) ช่อง 9 อสมท. (...) ช่อง 11/NBT (...) ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ/TPBS
 (...) อื่นๆ.....

10. ท่านได้ดูรายการของสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะ หรือไม่ (ถ้าไม่ได้ดูให้ข้ามไปตอบคำถามข้อ 22)
- () ดู () ไม่ได้ดู

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะ

11. โดยปกติท่านดูทีวีไทย ที่วิสาธารณะ บ่อยเพียงใด
- () เป็นประจำทุกวัน () ค่อนข้างบ่อย: 5-6 วัน/สัปดาห์
- () ปานกลาง 3-4 วัน/สัปดาห์ () ค่อนข้างน้อย: 1-2 วัน/สัปดาห์
12. โดยปกติท่านดูทีวีไทย ที่วิสาธารณะ เฉลี่ยต่อวัน
- () น้อยกว่า 1 ชม. () 1 - 2 ชม.
- () 3 - 4 ชม. () 5 ชม. ขึ้นไป
13. ช่วงเวลาที่ท่านดู ทีวีไทย ที่วิสาธารณะ เป็นประจำคือ
- () เช้า 05.00 – 09.00 น. () กลางวัน 09.00 – 15.00 น.
- () เย็น 15.00 – 19.00 น. () ค่ำ 19.00 – 22.00 น.
- () ดึก 22.00 – 24.00 น.
14. ความพึงพอใจของท่านที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ที่วิสาธารณะ ในภาพรวม
- () น้อยที่สุด () น้อย () ปานกลาง () มาก () มากที่สุด
15. ท่านพึงพอใจรายการ ข่าว/สารคดีเชิงข่าว
- () น้อยที่สุด () น้อย () ปานกลาง () มาก () มากที่สุด
16. ท่านพึงพอใจรายการ สารบันเทิง (ละคร คนตรี ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ)
- () น้อยที่สุด () น้อย () ปานกลาง () มาก () มากที่สุด
17. ท่านพึงพอใจรายการ สารคดี (เช่น ท้องโลกกว้าง พิณจินคร มหัศจรรย์สุวรรณภูมิ ฯลฯ)
- () น้อยที่สุด () น้อย () ปานกลาง () มาก () มากที่สุด
18. ท่านพึงพอใจรายการ สารประโยชน์ (เช่น ไทยมุง ชุมชนต้นแบบ วิจัยไทยคิด ฯลฯ)
- () น้อยที่สุด () น้อย () ปานกลาง () มาก () มากที่สุด
19. ท่านพึงพอใจรายการ เด็กและเยาวชน (เช่น การ์ตูน อิงลิชเบร็คฟาสท์ ขบวนการนักอ่าน เป็นเด็ก ฯลฯ)
- () น้อยที่สุด () น้อย () ปานกลาง () มาก () มากที่สุด
20. กรุณาระบุชื่อรายการที่ท่านชอบดูมากที่สุด 3 รายการ
- (1) เหตุผล/ข้อเสนอแนะ.....
- (2) เหตุผล/ข้อเสนอแนะ.....
- (3) เหตุผล/ข้อเสนอแนะ.....
21. กรุณาระบุชื่อรายการที่ท่านไม่ชอบดูหรือสมควรปรับปรุงอย่างเร่งด่วนที่สุด 3 รายการ
- (1) เหตุผล/ข้อเสนอแนะ.....
- (2) เหตุผล/ข้อเสนอแนะ.....
- (3) เหตุผล/ข้อเสนอแนะ.....

22. ในกรณีที่ท่านไม่ดูรายการของทีวีไทย ทีวีสธารณะ เหตุผลที่ท่านไม่ดูเพราะ

- () คิดว่าไม่น่าสนใจ
- () ไม่ทราบว่าจะดูรายการอะไร
- () รับสัญญาณไม่ได้
- () อื่น

เพราะ

ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ทีวีไทย ทีวีสธารณะ

23. ท่านทราบหรือไม่ว่า ทีวีไทย ทีวีสธารณะ เป็นสถานีโทรทัศน์สาธารณะแห่งแรกของไทย ที่อยู่ภายใต้การดูแลของ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.)

- () ทราบ
- () ไม่ทราบ

24. ท่านเข้าใจว่า ทีวีไทย ทีวีสธารณะ เป็นของ

- () รัฐบาล
- () ประชาชน
- () เอกชน
- () ไม่แน่ใจ

25. ท่านทราบหรือไม่ว่า ทีวีไทย ทีวีสธารณะ ไม่มีการโฆษณาสินค้า

- () ทราบ
- () ไม่ทราบ

26. ท่านทราบหรือไม่ว่า ทีวีไทย ทีวีสธารณะ มี “สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ” โดย สรรหาสมาชิกมาจากประชาชนทั่วประเทศ เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ชมผู้ฟังรายการ

- () ทราบ
- () ไม่ทราบ

27. ท่านทราบหรือไม่ว่า มีการก่อตั้ง “ศูนย์เพื่อนทีวีไทย” ขึ้น เพื่อให้ประชาชนที่สนใจได้สมัครเป็นสมาชิก และมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาทีวีไทย ทีวีสธารณะ

- () ทราบ
- () ไม่ทราบ

28. ท่านทราบหรือไม่ว่า ประชาชนสามารถผลิตข่าวของท้องถิ่นตนเองผ่านช่องทาง “นักข่าวพลเมือง”

- () ทราบ
- () ไม่ทราบ

29. ท่านมีความสนใจเข้ามามีส่วนร่วมกับ ทีวีไทย ทีวีสธารณะ ในช่องทางใดบ้าง

- () ไม่สนใจ
- () สมัครสมาชิก เพื่อนทีวีไทย
- () ร่วมผลิตรายการข่าว “นักข่าวพลเมือง”
- () สมัครเป็น สมาชิกสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ
- () ร่วมก่อตั้ง ศูนย์เพื่อนทีวีไทย ในท้องถิ่นตนเอง
- () อื่นๆ

30. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของท่านที่มีต่อ ทีวีไทย ทีวีสธารณะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
สภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ ส.ส.ท.

กำหนดการ

การประชุมสมัชชาผู้ชมและผู้ฟังระดับชาติ ประจำปี 2553

“สร้างสรรค์สื่อไทยสู่สังคมคุณภาพคุณธรรม”

วันเสาร์ที่ 18 และอาทิตย์ที่ 19 กันยายน 2553

ณ โรงแรมริชมอนด์ ถนนรัตนาธิเบศร์ จังหวัดนนทบุรี

วันเสาร์ที่ 18 กันยายน 2553

08:30 - 09:30 น.	ลงทะเบียน
คุณกิตติชัย ไสสะอาด ประธานสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ กล่าวต้อนรับ
09:30 - 10:00 น.	การแสดงชุดทีวีไทย:ทีวีสาธารณะ(ประสานงาน โดยคุณอัญญาอร พานิชพึงรัต)
การฉายวิดีโอทัศน์กระบวนการมีส่วนร่วมของสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ
10:00 - 10:30 น.	พิธีเปิดงานสมัชชาชาติ
คุณสมโรจน์ สำราญชลารัตน์ รองประธานสภาผู้ชมฯ กล่าวรายงาน
คุณมานิจ สุขสมจิตร ประธานในพิธี กล่าวปาฐกถา
10:30 - 12:00 น.	เวทีเสวนา “บทบาทภาคประชาชนกับการพัฒนาสื่อสาธารณะ”
โดย นายแพทย์พลเดช ปิ่นประทีป กรรมการนโยบาย ส.ส.ท.
คุณสนธิญาณ ชื่นฤทัยในธรรม นักวิชาการด้านสื่อ
คุณสุทธิ อัจฉาศัย นักวิชาการภาคประชาสังคม
คุณณัฏฐา โกมลวาทิน ดำเนินรายการ
12:00 - 13:00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13:00 - 16:00 น.	แบ่งกลุ่มประชุมย่อยใน 5 ประเด็นรายการ
- รายการข่าว (ประสานงานโดยคุณ ไมตรี จงไกรจักร์)
- รายการสารคดี (ประสานงานโดยคุณพรชัย พิญญพงษ์)
- รายการสารบันเทิง (ประสานงานโดยคุณสุทธิ ปุราทะกา)
- รายการสารประโยชน์ (ประสานงานโดยคุณบุญยืน ศิริธรรม)
- รายการเด็กเยาวชนและครอบครัว (ประสานงานโดยคุณอัญญาอร พานิชพึงรัต)

- 16:00 - 18:30 น. เวทีดนตรีกีตาร์ - ดนตรี 4 ภาค
(ประสานงานโดยคุณสุทธิ ปุระทะกาและคุณสุวิชาน พัฒนาไพรวลัย)
- 18:30 - 19:30 น. รับประทานอาหารเย็นร่วมกันที่โรงแรม

วันอาทิตย์ที่ 19 กันยายน 2553

- 08:30 - 09:30 น. นำเสนอข้อสรุปจากการประชุมกลุ่มย่อย 5 กลุ่มโดยตัวแทนกลุ่ม
- 09:30 - 11:00 น. เวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ “การรับผิดชอบสังคมผ่านสื่อสาธารณะ”
โดย คุณบุญยืน ศิริธรรม ประสบการณ์การใช้สื่อกับข้อมูลสาธารณะ
คุณทัศนาวาเวศน์ ประสบการณ์ด้านที่ดิน
คุณวิจารณ์ จันทร์วาน ประสบการณ์ด้านโรงไฟฟ้านิวเคลียร์
คุณอานนท์ มีศรี ประสบการณ์กรณีพรุควนเคิ่ง
คุณกฤษฎา บุญชัย สมาชิกสภาผู้ชมฯ ดำเนินรายการ
- 11:00 - 11:20 น. นำเสนอผลการรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชน
โดย คุณนิสิต ศักยพันธ์ รองประธานสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ
- 11:20 - 11:45 น. พิธีปิดงานสมัชชาชาติ
ประธานในพิธี กรรมการนโยบาย ศ.ส.ท. กล่าวปิดงาน
ประธานสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ ส่งผลรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชน
กรรมการบริหาร ศ.ส.ท. / คุณเทพชัย หย่อง ผอ.ศ.ส.ท. รับมอบ
- 12:00 - 13:00 น. รับประทานอาหารกลางวัน และเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

